

เปรียบเทียบแนวคิดและการแสดงออกทางการเมืองของกลุ่มคนตามช่วงอายุ :
ศึกษากรณีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566 ในจังหวัดสกลนคร

นางสาวมนัญญา แสนโสม

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกการเมืองการปกครอง
สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2566

Compare people's political concepts and expression by age range:
Study a case The general election of members of the House of
Representatives is 2023 in Sakon Nakhon Province.

Miss. MANANCHAYA SEANSOM

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Political Science in Politics and Government
School of Political Science Sukhothai Thammathirat Open University

2023

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ เปรียบเทียบแนวคิดและการแสดงออกทางการเมืองของกลุ่มคน
ตามช่วงอายุ : ศึกษากรณีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พ.ศ. 2566 ในจังหวัดสกลนคร

ชื่อและนามสกุล นางสาวมณัญญา แสนโสม

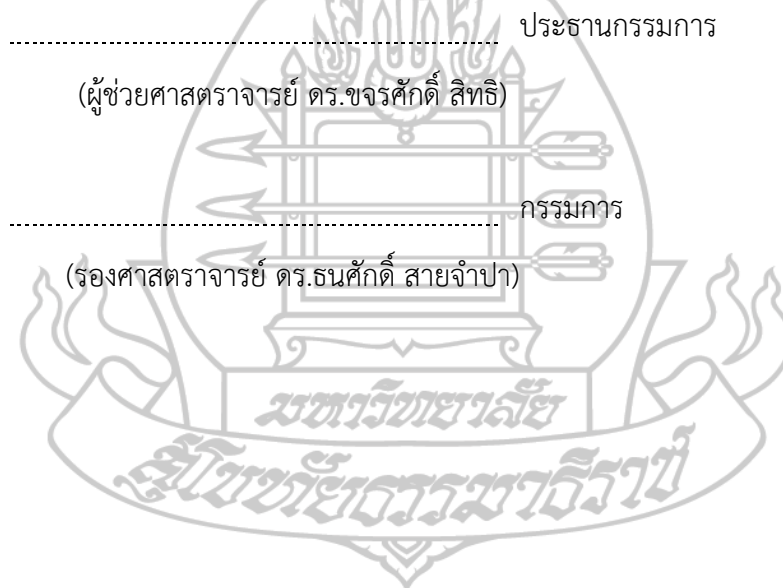
แขนงวิชา / วิชาเอก การเมืองการปกครอง

สาขาวิชา รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ สิทธิ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 29 สิงหาคม พ.ศ. 2567

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมปฤณ นิยมไทย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชารัฐศาสตร์

ชื่อการศึกษา คั่นคว่ำอิสระ เปรียบเทียบแนวคิดและการแสดงออกทางการเมืองของกลุ่มคนตาม

ช่วงอายุ : ศึกษากรณีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566 ในจังหวัดสกลนคร

ผู้ศึกษา นางสาวมนัญชยา แสนโสม รหัสนักศึกษา 2648000863

ปริญญา รัฐศาสตรมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ สิทธิ ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นและการแสดงออกทางการเมืองของประชาชนกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ส และเจเนอเรชั่นแซด เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทางความคิดเห็นและการแสดงออกทางการเมืองของประชาชนระหว่างประชาชนในกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ส และเจเนอเรชั่นแซด และเพื่อหาแนวทางการอยู่ร่วมกันทางความคิดเห็นทางการเมืองของ กลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ส และเจเนอเรชั่นแซด

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อมุ่งศึกษาแนวคิดและการแสดงออกทางการเมืองของกลุ่มคนตามช่วงอายุ : ศึกษากรณีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566 ในจังหวัดสกลนคร จากผู้ให้ข้อมูล 3 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 เบบี๋บูมเมอร์ส กลุ่มที่ 2 เจเนอเรชั่นแซด และกลุ่มที่ 3 ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ จากนั้นนำไปสังเคราะห์ร่วมกับ ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก

ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นและการแสดงออกทางการเมืองของประชาชนกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ส และเจเนอเรชั่นแซด มีความแตกต่างกันในบางประเด็น และจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นทางการเมืองของเบบี๋บูมเมอร์ส และเจเนอเรชั่นแซด พบว่ามีบางประเด็นที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน คือ การเข้าถึงข้อมูลของการรับรู้ข่าวสารของประชาชนในเจเนอเรชั่นที่มีการรับรู้ข่าวสารมากขึ้นแตกต่างกัน รวมถึงประสบการณ์ที่ได้รับจากการเลือกตั้งในอดีตทำให้เกิดความคิดเห็นทางการเมืองของเบบี๋บูมเมอร์ส และเจเนอเรชั่นแซด มีความแตกต่างกันในบางประเด็น ซึ่งแนวทางการอยู่ร่วมกันทางความคิด คือ การให้มองถึงความสามารถในการเข้าถึงการตรวจสอบการทำงานของนักการเมืองในปัจจุบันผ่านทางโซเชียลมีเดีย ควรศึกษาถึงนโยบายและการปฏิบัติงานของพรรคการเมือง รวมถึงผู้สมัครในพรรคนั้นๆ ว่าสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน หรือสามารถช่วยพัฒนาพื้นที่ในด้านต่างๆ ให้ประชาชนมีความสะดวกมากยิ่งขึ้นหรือไม่ และการมองอย่างเป็นเหตุและผล เพราะทุกนโยบายที่ทุกพรรคการเมืองเสนอมามีจุดมุ่งหมายที่ดี

คำสำคัญ การแสดงออกทางการเมือง การอยู่ร่วมกันทางความคิด การเลือกตั้ง เบบี๋บูมเมอร์ส

เจเนอเรชั่นแซด

Independent Study title: Compare people's political concepts and expression by age range: Study a case The general election of members of the House of Representatives is 2023 in Sakon Nakhon Province.

Author: Miss. MANANCHAYA SEANSOM; ID: 2648000863;

Degree: Master of Political Science in Politics and Government

Independent Study Advisor: Assistant Professor Dr. Khajornsak Sitthi; Academic year: 2023

Abstract

This research is set to study the political ideas and expression between Baby Boomers and Generation Z in order to compare ideas and expression between the people in these generations It also attempts to explore the possible coexistence between the two generations.

This study is qualitative research aimed at studying political ideas and expressions of people in different age groups It focuses on the case of the 2023 House of Representatives elections in Sakon Nakhon Province. There are 3 groups of informants; group 1: Baby Boomers, group 2: Generation Z, and group 3: candidates for Members of the House of Representatives. The research tools include in-depth interviews and questionnaires.

The study found that the political ideas and expression between Baby Boomers and Generation Z are differences in some areas and By comparing the political opinions of baby boomers. and Generation Z it was found that there were some issues that had different opinions a there are different accesses to information on public awareness of news in Experiences gained from past elections more important forming the political opinions of baby boomers and Generation Z The way to coexist is to look at the ability to access and examine the work of current politicians through social media. they should be able to learn the policies and practices of political parties, including candidates who can meet the needs of the people or help develop the area in various ways. Will this provide more convenience to the people? Looking at cause and effect, every policy proposed by every political party has a good intention.

Keywords : Political Expression, Coexistence Of Ideas, Elections, Baby Boomers, Generation Z

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ สิทธี อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่ได้ให้ความกรุณาให้คำแนะนำและติดตามการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้อย่างใกล้ชิดตลอดมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณผู้ให้การสัมภาษณ์ทุกท่านที่เสียสละเวลาและให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช บิดามารดา ครอบครัว เพื่อนนักศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ทุกท่านที่ได้กรุณาให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และให้กำลังใจตลอดมา

นางสาวมัญญา แสนโสม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ในการศึกษา	3
กรอบแนวคิดการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
ข้อจำกัดในการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง	8
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	13
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางการเมือง	18
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น	23
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเจเนอเรชั่น	25
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	38
รูปแบบการวิจัย	38
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	39
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	39
การเก็บรวบรวมข้อมูล	40
การวิเคราะห์ข้อมูล	41

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
ความคิดเห็นและการแสดงออกทางการเมืองของประชาชนกลุ่มเบป็บูมเมอร์ส และเจเนอเรชันแซต	43
การแสดงออกทางการเมืองของผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต่อการรับรู้ ของประชาชนกลุ่มเบป็บูมเมอร์ส และเจเนอเรชันแซต	80
เปรียบเทียบความแตกต่างทางความคิดเห็นและการแสดงออกทางการเมืองของประชาชน ระหว่างประชาชนกลุ่มเบป็บูมเมอร์ส และเจเนอเรชันแซต	88
การหาแนวทางการอยู่ร่วมกันทางความคิดเห็นทางการเมืองของเบป็บูมเมอร์ส และเจเนอเรชันแซต	99
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	102
สรุปการวิจัย	102
อภิปรายผล	107
ข้อเสนอแนะ	109
บรรณานุกรม	110
ภาคผนวก	114
ก แบบสัมภาษณ์	115
ข ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์	120
ค ภาพถ่าย	124
ประวัติผู้ศึกษา	137

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 4.1	ข้อมูลการแสดงออกทางการเมืองของผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต่อการรับรู้ของประชาชนกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ส และเจเนอเรชันแซต	80
ตารางที่ 4.2	การเปรียบเทียบข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มเบบี้บูมเมอร์ส และเจเนอเรชันแซต.....	87

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยของเรานี้ได้มีการปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยมาเป็นระยะเวลา ยาวนานถึง 82 กว่าปีแล้ว จากเหตุการณ์ในอดีตเมื่อคณะราษฎรซึ่งนำโดยพระยาพหลพลพยุหเสนา ได้ทำการยึดอำนาจจากพระมหากษัตริย์แล้วเปลี่ยนแปลงการปกครองจากรบอบ สมบูรณาญาสิทธิราชย์ มาเป็นระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขภายใต้ รัฐธรรมนูญ ถือได้ว่า ระบอบการปกครองของประเทศเรานี้ได้ก้าวเข้าไปสู่มิติใหม่ของการเมืองไทย ซึ่งประชาชนจะเป็นผู้มอบอำนาจความชอบธรรมให้ด้วยการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ผู้ที่ได้รับอำนาจ ความชอบธรรมนี้ คือ ผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จึงเป็นสถาบันการเมืองที่สำคัญยิ่ง หรืออาจ กล่าวได้ว่าเป็นศูนย์กลางตัวแทนของประชาชนทั้งประเทศ เพื่อที่จะสามารถนำปัญหาของประชาชน เข้าสู่รัฐบาล เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหา ซึ่งจะต้องทำหน้าที่แทนราษฎรรักษาสิทธิประโยชน์ของประชาชน สำหรับสังคมประชาธิปไตยนั้นความสำคัญของการเลือกตั้ง ถือเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนา การเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เพราะเป็นวิธีการที่จะทำให้ประชาชนได้เข้ามา มีส่วนร่วมในทางการเมือง (พัชราภรณ์ ศิริพงษ์, 2559)

การเลือกตั้งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับระบอบประชาธิปไตยในประเทศประชาธิปไตย การเลือกตั้งต้องมีสมาธิเพื่อเป็นหลักประกันให้รัฐบาลปกครองเพื่อประชาชนหรือเพื่อให้ประชาชน มีโอกาสเปลี่ยนแปลงผู้ปกครองในกรณีที่ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ การเลือกตั้งเป็น เครื่องมือสำคัญของประชาชนที่จะลิขิตอนาคตของประเทศและยืนยันหลักการ “อำนาจอธิปไตยเป็น ของประชาชน” ผู้ปกครองผูกพันอยู่กับราษฎรหรือผู้ถูกปกครองก็ด้วยการเลือกตั้ง ในระบอบ ประชาธิปไตยนั้น ประชาชนจะได้รับความสำคัญจากผู้ปกครองเสมอเพราะผู้ปกครองจำเป็นต้องได้รับ การสนับสนุนจากประชาชนเสมอไม่เช่นนั้นแล้วจะไม่ได้เลือกตั้ง การเย้ยเมือนพบปะรับฟังทุกข์ สุขของราษฎร จึงเป็นกิจวัตรประจำที่นักการเมืองในระบอบประชาธิปไตยต้องปฏิบัติ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันนี้ การเลือกตั้งถูกยอมรับว่าเป็นสากลแม้ในประเทศที่ปกครองด้วยระบอบเบ็ดเสร็จ (Totalitarianism) ก็ยังใช้การเลือกตั้งเป็นการหยั่งเสียงประชาชนหรือรวบรวมกำลังสนับสนุน จากประชาชน (ปิยะรัตน์ สนแจ้ง, 2561) นักการเมืองคือ บุคคลที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ในการอำนวยความสะดวกของรัฐหรือเมืองก็คือประชาชนที่เกี่ยวข้องกับการเมืองมากกว่าคนอื่นๆ

ภายใต้ความเป็นรัฐสมัยใหม่ มีบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเมืองที่หลากหลาย ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 4 ประเภทสำคัญ ตามลักษณะของการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการเมือง ประเภทแรกคือผู้ที่ไม่สนใจการเมือง มักเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศที่กำลังพัฒนา ไม่สนใจเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการเมืองหรือกระบวนการทางการเมืองเช่นไม่ไปเลือกตั้ง ไม่สนใจเรื่องราวต่างๆ ทางการเมือง ประเภทที่สอง ผู้สนใจทางการเมือง เป็นบุคคลที่สนใจเรื่องราวต่างข่าวสารทางการเมืองรู้ถึงความสำคัญของตัดสินใจของสถาบันทางการเมือง แต่ยังไม่ถึงระดับที่จะลงรับสมัครเลือกตั้ง ประเภทที่สาม ผู้แสวงหาอำนาจและผู้นำในสังคมการเมืองหนึ่งๆ มีบุคคลบางคนพยายามแสวงหาอำนาจมากกว่าคนอื่นๆ บุคคลเหล่านี้จะพยายามแสวงหาอิทธิพลเพื่อผลทางด้านนโยบายระเบียบข้อบังคับ และการตัดสินใจในการบังคับใช้กฎหมาย การแสวงหาอำนาจก็เพื่อประโยชน์ทางการเมือง การคุ้มครองผลประโยชน์ประชาชนหรือผลประโยชน์ของตัวเองและพวกพ้องตัวเอง ประเภทสุดท้าย ผู้ทรงอำนาจทางการเมือง หมายถึงบุคคลที่มีทรัพยากรทางการเมืองหรือเป็นผู้ใช้อำนาจทางการเมืองอันเนื่องมาจากความแตกต่างของสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้แก่บุคคลเหล่านี้มากกว่าบุคคลโดยทั่วไปในระบบการเมือง เมื่อพิจารณาบุคคลทั้ง 4 ประเภทจึงพบได้ว่านักการเมืองในความหมายทั่วไปคือผู้แสวงหาอำนาจและผู้นำทางการเมือง (ณัฐพล ใจจริง, 2560)

ภาพรวมของสังคมไทยยุคปัจจุบันมีโครงสร้างประชากรที่แบ่งออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ ได้แก่ กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มวัยหนุ่มสาวหรือกลุ่มคนทำงาน และกลุ่มวัยรุ่นหรือที่เรียกกันว่าคนรุ่นใหม่ ซึ่งในการจัดกลุ่มคนที่มีการจำแนกแยกออกเป็นกลุ่มตามเจเนอเรชั่น สามารถแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่หนึ่ง เบบี้บูมเมอร์ส เป็นกลุ่มคนที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2489 - 2507 กลุ่มที่สอง เจเนอเรชั่นเอ็กซ์เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2508 - 2522 กลุ่มที่สาม เจเนอเรชั่นวาย เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2523 - 2540 และกลุ่มที่สี่ เจเนอเรชั่นแซด กลุ่มคนที่เกิดหลังปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา (พลิชฐ์ ไชยวัฒน์ และสตีเฟน ธนานิธิโชติ, 2561, ออนไลน์) ด้วยวัยของแต่ละกลุ่มคนที่ต่างกันจึงอาจส่งผลให้เกิดการแสดงออก และวิถีชีวิตที่แตกต่างกันออกไป รวมถึงความคิดเห็นทางการเมืองของบุคคลในแต่ละกลุ่มแต่ละวัยที่มีมุมมองหรือวิถีชีวิตไม่เหมือนกัน

โดยในการเลือกตั้งของจังหวัดสกลนคร ที่มีทั้งนักการเมืองแชมป์เก่าหลายสมัย ในอดีตมีนักการเมืองและนักต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยอยู่เป็นพื้นฐาน เห็นได้จากการเลือกตั้งที่ผ่านมา พรรคฝ่ายประชาธิปไตยอย่าง พรรคเพื่อไทยได้รับเลือกให้นั่งเก้าอี้สมาชิกของสภาผู้แทนราษฎรมาหลายสมัย และยังมีอดีตนักการเมืองท้องถิ่น และกลุ่มคนรุ่นใหม่ ลงสนามเลือกตั้งขึ้นอาสาเป็นผู้แทนเข้าไปเป็นปากเสียงให้กับประชาชน ซึ่งสำหรับบางเขตมีผู้สมัครสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎรมากที่สุด 17 คน และกว่า 17 พรรค โดยพื้นที่จังหวัดสกลนครมีสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขต จำนวน 7 เขต และเป็นฐานคนเสื้อแดงคอยสนับสนุน จึงมีแชมป์เก่าอย่าง พรรคเพื่อไทย ปักธงไว้ยั้งจังหวัดมาหลายสมัยตั้งแต่พรรคพลังประชาชนจนถึงปัจจุบัน และแน่นอนว่าในปัจจุบันเกิดการปลุกกระแสประชาชนอยากเปลี่ยนผู้แทน หวังให้บ้านเมืองมีการเปลี่ยนแปลงมาก

กว่าเดิม สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 นี้ เป็นการเลือกตั้งแบบกา 2 ใบ คือ 1 ใบ เลือกสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎร ส่วนอีก 1 ใบเลือกพรรคการเมือง และการเลือกตั้งปี พ.ศ. 2566 ผลการนับคะแนนอย่างไม่เป็นทางการ เลือกตั้งสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร จำนวน 7 เขต ไม่แลนด์สไลด์ โดยพรรคเพื่อไทยแชมป์เก่าคว้ามาได้ 5 เขต ที่เหลือเป็นประชาธิปัตย์ (เขตที่ 2) และพลังประชารัฐ (เขตที่ 5) ได้พรรคละ 1 เขต ทั้งนี้ จังหวัดสกลนครผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 909,763 คน มาใช้สิทธิคิดเป็น ร้อยละ 67.71 (กรมประชาสัมพันธ์, 2566) ผลการเลือกตั้ง สมาชิกของสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 อย่างเป็นทางการ จากระบบรายงานผล ecreport ผ่านเว็บไซต์ www.ectreport.com ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) คะแนนบัญชีรายชื่อ อันดับที่ 1 พรรคเพื่อไทย 277,632 คะแนน อันดับที่ 2 พรรคก้าวไกล 202,237 คะแนน อันดับที่ 3 พรรครวมไทยสร้างชาติ 22,804 คะแนน และอันดับที่ 4 พรรคไทยสร้างไทย 13,607 คะแนน

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบแนวคิดและการแสดงออกทางการเมืองของกลุ่มต่าง ๆ แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่หนึ่ง เบบี้บูมเมอร์ส เป็นกลุ่มคนที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2489 - 2507 กลุ่มที่สอง เจเนอเรชันเอ็กซ์ เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2508 - 2522 กลุ่มที่สาม เจเนอเรชันวาย เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2523 - 2540 และกลุ่มที่สี่ เจเนอเรชันแซด กลุ่มคนที่เกิดหลังปี พ.ศ. 2540 แต่ในการศึกษาครั้งนี้ จะเลือกเฉพาะเฉพาะกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ส และเจเนอเรชันแซด เนื่องจาก เบบี้บูมเมอร์ส คือ กลุ่มคนในที่มีผู้ใหญ่หรือหัวหน้าครอบครัว มีอำนาจ สิทธิและเสียงเป็นอย่างสูงในสถาบันครอบครัว และเจเนอเรชันแซด คือกลุ่มที่มีประชากรมากที่สุดในประเทศไทย และเป็นกลุ่มที่มีความคิดเป็นของตนเอง ไม่ชอบการครอบงำจากผู้อื่น เพื่อเปรียบเทียบแนวคิดและการแสดงออกทางการเมืองของประชาชนกลุ่มต่างๆ สามารถนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางให้ผู้ที่สนใจลงสมัครเลือกตั้งในครั้งถัดไป นำไปพัฒนาและวางแผนกลยุทธ์ต่างๆ เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเลือกตั้ง รวมทั้งเป็นแนวทางในการหาเสียงและประชาสัมพันธ์ให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย

2. วัตถุประสงค์ในการศึกษา

2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นและการแสดงออกทางการเมืองของประชาชนกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ส และเจเนอเรชันแซด

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทางความคิดเห็นและการแสดงออกทางการเมืองของประชาชนระหว่างประชาชนในกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ส และเจเนอเรชันแซด

2.3 เพื่อหาแนวทางการอยู่ร่วมกันทางความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ส และเจเนอเรชันแซด

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทางความคิดเห็นและการแสดงออกทางการเมืองของประชาชนระหว่างประชาชนในกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ส และเจเนอเรชันแซต โดยการสัมภาษณ์และศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ทั้งแนวคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

โดยในการศึกษาได้นำแนวคิดเกี่ยวกับประชาชน 2 รุ่น คือ เบบี้บูมเมอร์สเป็นกลุ่มคนที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2489 - 2507 มุ่งมั่นในการทำงานหนัก มีความอดทน มีความเสียสละ พึ่งพาตนเองได้ มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง มองว่าตนสามารถเปลี่ยนแปลงโลกได้ และให้ความสำคัญกับครอบครัว ดังที่ กนกรัตน์ เลิศชูสกุล (2564, น. 78) กล่าวว่า "คนรุ่นเบบี้บูมเมอร์" หรือเรียกคนกลุ่มนี้ในสังคมไทยว่า "คนรุ่นสงครามเย็น" เนื่องจากบริบทและอิทธิพลของสงครามเย็นทั้งด้านการเมือง สังคม และเศรษฐกิจได้หล่อหลอมพวกเขาท่ามกลางบรรยากาศการปกครองของรัฐบาลเผด็จการทหาร และความสำเร็จทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องตลอดหลายทศวรรษ รวมถึงการสนับสนุนโดยอเมริกาหรือญี่ปุ่น คนรุ่นสงครามเย็นเติบโตผ่านครอบครัวและการศึกษาที่เน้นสร้างคนป้อนเข้าสู่ระบบราชการ และระบบสายพานการผลิต ยอมรับระบบระเบียบและปฏิบัติงานตามคำสั่ง ยึดมั่นในแนวคิดแบบชาตินิยมโดยไม่ตั้งคำถามหรือเปลี่ยน ซึ่งช่วยให้คนรุ่นนี้ประสบความสำเร็จและอยู่รอดในสังคมได้ ขณะที่ไม่ว่างใจระบบและแนวคิดแบบประชาธิปไตย อีกทั้งยังมองว่าตนจะนำมาซึ่งความไม่แน่นอน และสันคลอนเสถียรภาพทางสังคมที่ดำรงอยู่มาอย่างยาวนาน และดังที่ Sally Kane (2016) สรุปไว้ว่า กลุ่มเบบี้บูมเมอร์ คือกลุ่มที่พึ่งพาตนเอง อดทน เสียสละ มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง และเป็นกลุ่มคนที่ทำงานหนัก และให้ความสำคัญกับครอบครัว และเจเนอเรชันแซต เกิดหลังปี พ.ศ.2540 มองว่าการเจริญเติบโตขึ้นพร้อมกับเทคโนโลยีดิจิทัล และใกล้ชิดกับเทคโนโลยีอย่างมาก ทำให้มีรูปแบบในการใช้ชีวิตเป็นสังคมแห่งการเชื่อมต่อ ดังที่ Spire Research and consulting (2010) กล่าวว่า คนในกลุ่มเจนแซตเป็นกลุ่มที่อยู่บนโลกออนไลน์ ใกล้ชิดกับเทคโนโลยี มีการสืบค้นข้อมูลอยู่ตลอดเวลา และมีความสนใจในเรื่องราวต่างๆ รอบตัวมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะเรื่องราวที่เป็นประเด็นทางสังคม อีกทั้งยังเปิดกว้างทางความคิด ความหลากหลาย และความแตกต่างภายในสังคมที่หลากหลาย ซึ่งจากการศึกษาของ อรพรรณ สว่างอารมณ์ (2563) ได้ทำการศึกษา ถึงความแตกต่างของความคิดทางการเมืองของแต่ละเจเนอเรชัน พบว่า กระบวนการกล่อมเกลாதทางการเมืองของกลุ่มเบบี้บูมเมอร์สเกิดจากสถาบันครอบครัวเป็นสำคัญ ผู้ที่ได้รับการกล่อมเกล่าให้เกิดความสนใจทางการเมืองจากครอบครัวมาเป็นเวลานาน คนกลุ่มนี้ก็จะมีความสนใจทางการเมือง เสมือนความสนใจนั้นถูกปลูกฝังในบุคคลนั้นแล้ว ผ่านการพูดคุย สนทนา การอบรมสั่งสอน แต่กระบวนการกล่อมเกลาท

การเมืองที่เกิดขึ้นของเจเนอเรชั่นแซดเกิดจากสถาบันครอบครัวเป็นหลัก ผ่านการพูดคุย การอบรมสั่งสอน การถ่ายทอดองค์ความรู้จากคนในครอบครัวที่มีประสบการณ์ทางการเมือง การค้นคว้าหาข้อมูลผ่านสื่อ ในหลากหลายช่องทาง และแหล่งที่มา จึงไม่แปลกที่เจเนอเรชั่นแซดกล้าที่จะแลกเปลี่ยนเรื่องการเมือง กับคนในครอบครัว หรือคนใกล้ชิดบนความเชื่อมั่นในความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูลที่ตนได้คิดอย่าง ถี่ถ้วน

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

จากการศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบแนวคิดและการแสดงออกทางการเมืองของกลุ่มคนเบบี้บูมเมอร์ส และเจเนอเรชั่นแซดในจังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้มุ่งเน้นที่จะศึกษา ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับมุมมองและบริบททางการเมืองของจังหวัดสกลนครภายหลังจากการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566

4.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง จังหวัดสกลนคร ตามช่วงอายุ

กลุ่มที่ 1 เบบี้บูมเมอร์ส เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2489 – 2507

กลุ่มที่ 2 เจเนอเรชั่นแซด เกิดหลังปี พ.ศ.2540 (ทั้งนี้ จะเลือกผู้สัมภาษณ์ที่เกิดปี พ.ศ. 2540-2547 เนื่องจาก มีอายุ 18 ปีขึ้นไป และมีสิทธิในการเลือกตั้งของปี พ.ศ. 2566)

กลุ่มที่ 3 ผู้สมัครสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎร

4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะพื้นที่จังหวัดสกลนคร เท่านั้น

4.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการศึกษาเริ่มตั้งแต่เดือน มีนาคม พ.ศ.2566 ถึง เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2566

5. ข้อจำกัดในการวิจัย

เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ เช่น ผู้ลงสมัครสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นคนของประชาชนในการสอบถามข้อมูลจึงต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง รอบคอบ ไม่ให้กระทบกระเทือนกับพรรคการเมืองของผู้ให้ข้อมูล และข้าราชการที่อาชีพต้องมีความเป็นกลางทางการเมือง อาจทำให้การให้ข้อมูลบิดเบือนจากความคิดเห็นตามความจริง ดังนั้น การลงพื้นที่สัมภาษณ์ของผู้วิจัยจึงต้องแสดงความเป็นกันเองกับผู้ให้ข้อมูล เพื่อสร้างความเป็นมิตร ลดความหวาดระแวง และมีความไว้วางใจที่จะให้ข้อมูลแก่ผู้วิจัย

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 เจเนอเรชั่น หมายถึง กลุ่มคนที่เผชิญเหตุการณ์เดียวกัน แต่ก็มีภูมิหลังอื่นๆ ที่หลากหลาย เช่น พื้นที่ ชนชั้น หรือวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ผู้คนในสังคมได้รับอิทธิพลจากบริบททางสังคมและทางประวัติศาสตร์ และผู้คนในยุคต่างๆ เกิดและเติบโตท่ามกลางเหตุการณ์ใหญ่ๆ เช่น สงครามโลก หรือ นวัตกรรมที่มีอิทธิพลกับชีวิต ลักษณะนิสัยผู้คน

6.2 เบบี้บูมเมอร์ส หมายถึง ประชาชนผู้ที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2489 - 2507 หรือในยุคสิ้นสุดสงครามโลก ครั้งที่ 2

6.3 เจเนอเรชั่นแซต หมายถึง ประชาชนผู้เกิดหลังปี พ.ศ. 2540 (โดยที่การวิจัยในครั้งนี้จะเลือกผู้สัมภาษณ์ที่เกิดปี พ.ศ. 2540-2547 เนื่องจาก มีอายุ 18 ปีขึ้นไป และมีสิทธิ์ในการเลือกตั้งของปี พ.ศ. 2566)

6.4 โซเชียลมีเดีย หมายถึง สื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งเป็นแพลตฟอร์มดิจิทัลที่ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแบ่งปันเรื่องราวกับสาธารณชนผ่านอินเทอร์เน็ต โดยผู้ให้บริการโซเชียลมีเดีย รายใหญ่ที่รู้จักกันดี ได้แก่ Facebook, YouTube, Instagram, TikTok และ Twitter

6.5 การมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง การเข้าร่วมทางการเมืองในกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งการเลือกตั้ง

6.6 ม็อบ หมายถึง การชุมนุม หรือการรวมตัวโดยเจตนาเป็นการชั่วคราว ในพื้นที่ส่วนตัวหรือพื้นที่สาธารณะ เพื่อเป้าประสงค์บางประการ อาทิเช่น เพื่อกดดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ทำให้ทราบถึงการแสดงออกทางการเมืองของประชาชนทั้งเบปี่บูมเมอร์ส และ เจเนอเรชั่นแซด

7.2 ทำให้ทราบถึงความแตกต่างทางความคิดเห็นและการแสดงออกทางการเมืองของ ประชาชนระหว่างประชาชนใน เบปี่บูมเมอร์ส และเจเนอเรชั่นแซด

7.3 ทำให้ทราบถึงแนวทางการอยู่ร่วมกันทางความคิดเห็นทางการเมืองของเบปี่บูมเมอร์ส และเจเนอเรชั่นแซด

7.4 สามารถนำผลการศึกษาเป็นใช้ในการวางแผนทางกลยุทธ์ เพื่อให้ผู้ที่สนใจลงสมัครเลือกตั้งนำไปพัฒนาและวางแผนกลยุทธ์ต่างๆ เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเลือกตั้งในสมัยหน้า

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การค้นคว้าอิสระเรื่อง เปรียบเทียบแนวคิดและการแสดงออกทางการเมืองของกลุ่มคนตามช่วงอายุ : ศึกษากรณีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566 ในจังหวัดสกลนคร ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่สามารถเชื่อถือได้ มาเป็นแนวทางในการศึกษา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ
3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางการเมือง
4. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น
5. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเจเนอเรชั่น
6. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง

กรุงเทพมหานคร คือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษและมีฐานะเป็นนิติบุคคล ตาม พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 ตามกฎหมายนี้ กรุงเทพมหานครมีหน้าที่ที่จะต้องทำถึง 27 ประการ ตั้งแต่การจัดการเรื่องสาธารณูปโภค การควบคุมอาคารสิ่งปลูกสร้าง การวางผังเมือง การรักษาพยาบาล ไปจนถึงการจัดการเรื่องใหญ่ๆ อย่างการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน

นอกจากนี้ ยังไม่รวมอำนาจหน้าที่ที่มาจากกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของ กรุงเทพมหานคร เช่น อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 เป็นต้น

ในโครงการสร้างการบริหารราชการกรุงเทพมหานคร ประกอบไปด้วย 3 โครงที่สำคัญ ได้แก่ ผู้ว่าราชการ กทม. สภา กทม. และสำนักที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานส่วนกลาง รวมถึงสำนักงานเขตที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานส่วนท้องถิ่นที่รับภารกิจจากส่วนกลางไปปฏิบัติอีกทอดหนึ่ง และยังรับผิดชอบในการจัดบริการสาธารณะให้ประชาชนโดยตรง แต่ถึงแม้ว่ากรุงเทพมหานคร

จะมีหน่วยงานทั้งส่วนที่เป็นสำนักเชิงยุทธศาสตร์ (ส่วนกลาง) กับสำนักงานเขต (ส่วนที่รับภารกิจจากส่วนยุทธศาสตร์อีกทอด) อย่างพร้อมพร้อมแล้ว แต่เรื่องใหญ่อย่างกรุงเทพมหานคร ก็ต้องการทางเสียที่จะเป็นผู้กำหนดทิศทางการเดินทางหน้ากรุงเทพมหานคร และส่วนที่ตรวจสอบการทำงานของกรุงเทพมหานคร ก็คงจะไม่พ้น “ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และสภากรุงเทพมหานคร

1.1 แนวคิดพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง (ไพฑูรย์ บุญวัฒน์, 2538) หมายถึง การที่ประชาชนทั่วไปได้ที่ใช้สิทธิในการเลือกตั้ง โดยพิจารณาและคัดเลือกผู้ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งเพื่อเข้าไปปฏิบัติงานในรัฐบาล ซึ่งจะต้องมีลักษณะตามหลักเกณฑ์ที่ได้รับการยอมรับเป็นสากลดังต่อไปนี้ คือ

1.1.1 *มีความเป็นอิสระ* หมายถึง การแสดงความคิดเห็นในการเลือกตั้งจะต้องเป็นอิสระ ไม่มีการข่มขู่ หรือการบีบบังคับด้วยประการใด ๆ โดยเชื่อว่าประชาชนมีสิทธิในการมีส่วนร่วมในอำนาจประชาธิปไตย เมื่อประชาชนเป็นผู้มีสิทธิก็ย่อมขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของประชาชน

1.1.2 *มีการกำหนดระยะเวลา* หมายถึง ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งต้องอยู่ในตำแหน่งระยะเวลาที่เหมาะสม และใช้อำนาจโดยชอบ เมื่อครบวาระแล้วก็มีโอกาสได้รับความไว้วางใจจากประชาชนจะได้รับการรับการเลือกเข้ามาใหม่ และในทางกลับกัน หากผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งที่จะใช้อำนาจไม่ชอบธรรมก็จะไม่ได้รับเลือกเข้ามาใหม่ การอยู่ในตำแหน่งระยะเวลาจำกัดและเหมาะสมของผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งนอกจากจะทำให้เกิดการยอมรับยอมอดทนและสร้างความหวังให้กับประชาชนแล้วยังช่วยลดการผูกขาดอำนาจของผู้ปกครองได้อีกด้วย

1.1.3 *มีความยุติธรรม* หมายถึง การเลือกตั้งที่บริสุทธิ์ และตัวกฎหมาย ปราศจากการครอบงำและอิทธิพลทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม นักการเมืองหรือข้าราชการไม่ใช้อำนาจของตนเพื่อให้ได้มาซึ่งคะแนนสนับสนุน ไม่ใช่ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์

1.1.4 *มีสิทธิเลือกตั้งเป็นการทั่วไป* หมายถึง การใช้สิทธิเลือกตั้งแก่ประชาชนทั่วไปทั้งหมด โดยไม่มีการกีดกันหรือจำกัดสิทธิบุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นพิเศษ ทั้งนี้ เนื่องจากอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนประชาชนย่อมทรงไว้ซึ่งสิทธิในการเลือกตัวแทนเพื่อทำหน้าที่แทนตนตราบใดที่ประชาชนผู้นั้นไม่ขาดคุณสมบัติโดยที่มักจะกำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งไว้เกี่ยวกับอายุ ความเป็นพลเมือง การมีถิ่นที่อยู่ การรู้หนังสือ คุณสมบัติเกี่ยวกับความประพฤติ คุณสมบัติเกี่ยวกับความสมบูรณ์ ทางด้านจิตใจ และคุณสมบัติเกี่ยวกับสถานภาพทางสังคมบางประการที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง

1.1.5 *มีความเสมอภาค* หมายถึง สิทธิการเลือกตั้งของประชาชนที่สำคัญ และได้รับการยอมรับโดยเท่าเทียมกันไม่ว่าผู้เลือกตั้งนั้นจะมีสถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง แตกต่างกันหลักการที่ใช้เป็นมาตรการในการให้ความเสมอภาค

1.1.6 *การลงคะแนนเป็นลับ* หมายถึง การออกเสียงเลือกตั้งของประชาชนเป็นเอกสิทธิของผู้เลือกตั้งโดยเด็ดขาดเอกสิทธินี้จะได้รับการปกป้องพิทักษ์โดยการออกเสียงลับโดยผู้ออกเสียงไม่ จำเป็นต้องบอกผู้อื่นว่าตนเลือกใคร ทั้งนี้เพื่อให้การเลือกตั้งเป็นไปโดยบริสุทธิ์ปราศจากการข่มขู่ บีบคั้นจากอิทธิพลใด ๆ ที่จะมีผลกระทบต่อเสรีภาพของผู้เลือกตั้ง

เนื่องจากการเลือกตั้งถือเป็นส่วนสำคัญของประชาธิปไตยและการจะทำให้การเลือกตั้งมีความบริสุทธิ์ยุติธรรมนั้นก็ขึ้นอยู่กับตัวแปรหลัก 3 ประการ คือ (วัชรา ไชยสาร, 2544)

ตัวแปรแรก คือ ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งต้องมีจริยธรรม ไม่ทำการซื้อเสียงหรือกระทำผิดกฎหมาย

ตัวแปรที่สอง คือ ประชาชนต้องตื่นตัวทางการเมือง และรักษาเกียรติศักดิ์ศรีของประชาชนอย่างแท้จริงโดยไม่ทำตัวเป็นผู้ขายเสียงให้กับบรรดานักการเมือง

ตัวแปรที่สาม คือ ผู้ที่รับผิดชอบจัดการการเลือกตั้ง ซึ่งในสังคมไทยภายหลังการใช้รัฐธรรมนูญฉบับ 2540 ผู้ที่รับผิดชอบจัดการเลือกตั้ง คือ คณะกรรมการการเลือกตั้งจะต้องสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความรู้ ความซื่อสัตย์สุจริต เป็นกลาง เทียบตรงและมีความฉลาดในการทำงาน

เมอร์ริมและกอสเนล (Merriam & Gosnell, 1924, pp. 132-135 อ้างถึงใน กมล ทองธรรมชาติ, 2540) ศึกษาถึงอิทธิพลของสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของบุคคลเกี่ยวกับระดับการศึกษาอาชีพ รายได้และเพศ ที่มีต่อคะแนนเสียงเลือกตั้งผลการศึกษาพบว่ากลุ่มที่มีฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจ มีความรู้สึกรู้คิดและพฤติกรรมทางการเมืองคล้ายคลึงกันแชมเบล (Campbell, 1954 อ้างถึงใน กระมล ทองธรรมชาติ, 2540) กล่าวสรุปสาระสำคัญของพฤติกรรม การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งว่าอิทธิพลมาจากการนิยมพรรค และเปลี่ยนแปลงการ นิยมพรรคในแต่ละช่วงสมัยของการเลือกตั้งเพียงเล็กน้อยอิทธิพลที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพรรคมาจากนโยบายในประเทศและต่างประเทศและเป็นการเปลี่ยนแปลงพรรคที่กว้างไปมาในแต่ละ ช่วงสมัยเป็นปัจจัยระยะสั้น และเป็นสิ่งที่ทำให้การเลือกตั้งครั้งแตกต่างกันไปจากครั้งอื่น ๆ

จากแนวคิดพฤติกรรมกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสรุปได้ว่า ประชาชนมีสิทธิที่จะเลือกผู้ปกครองได้ด้วยตนเองโดยปราศจากบุคคลอื่นมาชี้นำ โดยผู้ปกครองนั้นจะต้องมีลักษณะตามเกณฑ์ที่ได้รับการยอมรับเป็นสากลคือ มีความเป็นอิสระ มีการกำหนดระยะเวลา มีความยุติธรรม มีสิทธิเลือกตั้งทั่วไป มีความเสมอภาค การลงคะแนนเป็นลับ และในการเลือกตั้งนั้นจะต้องมีความบริสุทธิ์และยุติธรรม ซึ่งมีตัวแปรหลัก 3 ประการ คือ 1. ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งจะต้องมีจริยธรรม

ไม่ซื้อเสียงหรือกระทำผิดกฎหมาย 2. ประชาชนต้องไม่ขายเสียงให้กับนักการเมือง 3. ผู้ที่รับผิดชอบจัดการการเลือกตั้งจะต้องทำงานให้มีประสิทธิภาพ มีความรู้มีความสามารถ ซื่อสัตย์เป็นกลาง

1.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมี ดังนี้

1.2.1 *ทฤษฎีปัจจัยตัวกำหนด* (Deterministic theory) โกลเลมบิวสกี, เวลช และคร็อดดี (Robert T. Golembiewski, William A. Welsh, William J. Crotty, 1969 อ้างถึงใน สุจิต บุญบงการ และพรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, 2527) สรุปว่าสาระสำคัญของทฤษฎีปัจจัยตัวกำหนดคือ ปัจจัยด้านสถานภาพทางสังคมเป็นตัวกำหนด พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดยแนวความคิดที่เป็นพื้นฐานของทฤษฎีนี้ได้แก่ ตัวแบบผลักดันทางสังคม (Social forces model) ของพอล ลาซาร์สเฟลด์, ทฤษฎีสนาม (Field theory) ของเคิร์ต เลวิน กล่าวอีกนัยหนึ่ง ทฤษฎีประเภทนี้เป็นการเสนอ เงื่อนไขที่กำหนดรูปแบบ (Pattern) ของพฤติกรรม ซึ่งไม่ได้มุ่งที่จะสรุปรวมเชิงนิรนัย (Deductive generalization) หรือทำนาย พฤติกรรมในอนาคตหากให้ประโยชน์อย่างสำคัญในด้านการจัดตัวแปรอันหลากหลายที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นระเบียบ ส่วนปัจจัยทางสังคมที่กำหนดพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของบุคคลตาม นักทฤษฎีนี้ได้แก่ ปัจจัยทางด้านเพศ อายุ อาชีพ รายได้ การศึกษา ที่อยู่อาศัย ฐานะทางการเงิน ชื่อเสียงทางสังคม ภูมิฐานะ และประสบการณ์การทำงาน เป็นต้น

ทฤษฎีปัจจัยตัวกำหนดสรุปได้ว่า สังคมจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมในการลงคะแนนเสียง และภูมิหลังของบุคคลในระดับต่าง ๆ จะมีผลต่อการลงคะแนนเสียง และปัจจัยทางสังคมที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรม ตามนักทฤษฎีนี้ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ระดับการศึกษาระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน เป็นต้น ซึ่งสัมพันธ์กับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของผู้วิจัย

ทฤษฎีความสำนึกเชิงเหตุผล (Consciously rational theory) แฮรอป และมิลเลอร์ (Harrop & Miller, 1987 อ้างถึงใน สุจิต บุญบงการ และพรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, 2527) กล่าวไว้ว่าตามตัวแบบนี้ ผู้ลงคะแนนเสียงที่มีเหตุผล ถือได้ว่าการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นเครื่องมือที่จะนำมาซึ่งผลประโยชน์ หรือเป้าหมายที่ประชาชนต้องการ ดังนั้น การตัดสินใจลงคะแนนเสียงของผู้ลงคะแนนจะพิจารณาจากผลประโยชน์ของตนเป็นที่ตั้ง ประการที่สอง ให้ความสำคัญกับเป้าหมายทางการเมือง กล่าวคือ การลงคะแนนเสียงของผู้ลงคะแนนเสียงนั้น จุดสนใจมุ่งไปที่เป้าหมายทางการเมืองของผู้ลงคะแนนเสียง ประการที่สาม ถือว่าการตัดสินใจลงคะแนนเสียงของผู้ลงคะแนนเสียงจะกระทำอย่างละเอียดรอบคอบระมัดระวัง โดยใช้ข่าวสารที่มากเพียงพอ

ดังนั้น ในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แต่ละคนจะปฏิบัติตนอย่างสมเหตุสมผลในการแสวงหาเป้าหมายทางการเมืองเฉพาะตน คือ คิดคำนวณจากสิ่งทีตนจะได้หลังเลือกบุคคลนั้น ๆ มา เป็นผู้ นำเป็นด้านหลัก เช่น ในสถานการณ์ที่มีพรรคการเมือง 2 พรรค เขาจะตัดสินใจว่า

ต้องการให้ พรรคใดชนะ โดยพิจารณาผลงานที่ผ่านมาในอดีต การที่บุคคลตัดสินใจเช่นนี้ก็โดยคาดหวังว่าเขา จะได้ประโยชน์จากการที่พรรคนั้นหากได้เป็นรัฐบาลส่วนกรณีที่มีพรรคการเมืองหลายพรรค นักวิชาการจากกรมการปกครอง (สุจิต บุญบงการ และพรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, 2527) ได้อธิบายทัศนะของแอนโทนี ดาวัน ไว้ว่า บุคคลจะพิจารณาลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้ผู้ใดมีเงื่อนไขต่าง ๆ ดังนี้

- ถ้าพรรคการเมืองที่ผู้ลงคะแนนชอบมีทางชนะเขาจะลงคะแนนให้พรรคนั้น
- ถ้าพรรคการเมืองที่ผู้ลงคะแนนชอบไม่มีโอกาสชนะเลย เขาจะลงคะแนนให้พรรคอื่น ซึ่งดูจะมีทางชนะ ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้พรรคการเมืองที่เขาไม่ชอบเป็นผู้ชนะ
- ถ้าผู้ลงคะแนนเป็นผู้ที่มุ่งอนาคต เขาจะลงคะแนนให้พรรคที่เขาชอบถึงแม้จะไม่มีโอกาสชนะ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเปิดทางไว้ให้พรรคการเมืองมีโอกาสชนะการเลือกตั้งในอนาคต

1.2.2 ทฤษฎีความสำนึกเชิงเหตุผล สรุปได้ว่า ในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงในต่างประเทศผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะคำนึงถึงสิ่งที่ตนเองจะได้รับเมื่อตัดสินใจเลือกการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลผู้รับสมัครการเลือกตั้ง เช่น ผลประโยชน์ สิ่งที่ตนเองต้องการ การตัดสินใจของผู้มีสิทธิจะทำการรอบคอบ โดยคำนึงถึงเหตุผลที่สุด ดังนั้นจึงเป็นเหตุผลที่ผู้สมัครได้สร้างนโยบายที่สามารถตอบสนองความต้องการเพื่อโน้มน้าวให้ผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้งนั้นเลือกตน จึงไปมีความสัมพันธ์กับด้านการจูงใจในสิ่งตอบแทน/ผลประโยชน์สิ่งตอบแทน และด้านนโยบายของผู้สมัครในตัวแปรต้นของผู้วิจัยทางด้านของประเทศไทยนั้น ในการตัดสินใจเลือกตั้ง ผู้มีสิทธิจะเลือกจากคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร เพราะนโยบายหรือสิ่งตอบแทน ของผู้สมัครมักคล้าย ๆ กัน จึงไปมีความสัมพันธ์กับด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร ในตัวแปรต้นของผู้วิจัย

1.1.3 ทฤษฎีระบบ เป็นแนวทางการศึกษาพฤติกรรมทางการเมืองเลือกตั้งในเชิงระบบ ที่ได้เอาทฤษฎีระบบการเมือง (Political systems theory) ของเคเวตี อีสตัน (David easton) มาใช้เป็นกรอบแนวทางในการศึกษาพฤติกรรมทางการเมืองลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง และถือว่าเป็นแนวการศึกษาวิเคราะห์หนึ่งที่ได้รับการนิยมนิยมโดยทั่วไปของนักรัฐศาสตร์ทฤษฎีนี้พิจารณาว่าการลงคะแนนเสียงตามปกติ (Normal votes) คือ ความสมดุล ของความนิยมในพรรคการเมืองสองพรรคใหญ่ ในการเลือกตั้งที่มีลักษณะของการเลือกพรรคหรือมี ความนิยมในพรรคใดพรรคหนึ่งเป็นฐาน เช่น ในอเมริกาความสมดุลของระบบการเมืองการตัดสินใจเลือกผู้สมัครคนใดคนหนึ่ง ต้องอาศัยปัจจัยแวดล้อม ซึ่งมีความแปรปรวนอยู่เสมอ ในช่วงการเลือกตั้งจะเป็นปัจจัยที่มีผลระยะสั้น (Short term forces) เช่น ความสนใจในตัวของผู้สมัคร ความคิดเห็นต่อนโยบาย และปัญหาทางการเมืองตลอดจนต่อการปฏิบัติงานของพรรคผู้สมัคร เป็นต้น เมื่อประมวลรวมกันแล้วจะมีผลต่อปัจจัยพื้นฐาน คือความนิยมพรรคที่ถือว่าเป็นแรงผลักดันในระยะยาว (Long-term force) ซึ่งอาจทำให้ประชาชนเปลี่ยนความนิยมพรรคจากพรรคหนึ่งเป็นการ แต่เมื่อถึงการเลือกตั้งคราวต่อไปก็มักจะกลับมาอยู่ภาวะสมดุล (Equilibrium) เช่นนี้ ไปเรื่อย ๆ ซึ่งก็ คือ การพิจารณาทำให้ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนด (Deterministic)

และความสำนึกเชิงเหตุผลที่เกิดจากปัจจัยระยะสั้นเฉพาะช่วงสมัย (Short term forces) การใช้ทฤษฎีดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นตัวแทนเชิงการทำนาย (Predictive mode) (สุจิต บัญบงการ และพรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, 2527)

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกตั้ง

2.1 ข้อมูลทั่วไปของการตัดสินใจเลือกตั้ง

การตัดสินใจเลือกตั้งเป็นปฏิสัมพันธ์ในสองมิติ มิติแรกคือปฏิสัมพันธ์ภายในความคิดจิตใจของผู้เลือกตั้ง ซึ่งเป็นการปะทะประสานระหว่างห้วงเวลาในอดีต อันได้แก่ ประสบการณ์ ความเชื่อ และค่านิยมที่ดำรงอยู่ในตัวผู้เลือกตั้ง และห้วงเวลาในอนาคต อันได้แก่ ความคาดหวังและความปรารถนาที่จะเห็นอะไรเกิดขึ้นกับชีวิต ครอบครัว และสังคมในอนาคต และมีมิติที่สองเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เลือกตั้งกับสภาพแวดล้อม ณ ช่วงที่มีการเลือกตั้ง สภาพแวดล้อมสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้เลือกตั้งคือ บรรทัดฐานทางสังคม วัฒนธรรมการเมือง กระแสการเมือง และการรณรงค์หาเสียง

ในเบื้องต้น ประสบการณ์มีอิทธิพลต่อการสร้างความเชื่อและค่านิยม จากนั้น ความเชื่อและค่านิยมจะตกย้ำและกำหนดแนวทางการสร้างประสบการณ์ และส่งผลให้เกิดแบบแผนการตัดสินใจและการกระทำแบบใดแบบหนึ่งขึ้นมา ดังในอดีตผู้เลือกตั้งมีประสบการณ์ของการได้รับสิ่งตอบแทนเป็นวัตถุหรือเงินทองในระหว่างการเลือกตั้ง ประสบการณ์นั้นทำให้เกิดความเชื่อและค่านิยมว่า การเลือกตั้งคือการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ที่สามารถกินได้ ค่านิยม “เงินไม่มา กาไม่เป็น” จึงเกิดขึ้น และเมื่อค่านิยมนี้เกิดขึ้นก็ส่งผลให้การตัดสินใจในการเลือกตั้งครั้งต่อ ๆ ไปถูกครอบงำด้วยค่านิยมดังกล่าว

ประสบการณ์สำคัญในอดีตอีกอย่างที่เกิดขึ้นแก่ผู้เลือกตั้งไทยจำนวนนับสิบล้านคนจนทำให้เกิดการฝังตรึงของค่านิยม และเชื่อมโยงสู่แบบแผนการตัดสินใจ คือ ประสบการณ์การสัมผัสกับผลประโยชน์เชิงรูปธรรมที่ได้รับจากนโยบายประชานิยมของพรรคการเมือง กรณีนี้เกิดขึ้นในการเลือกตั้งปี 2544 ซึ่งทำให้ประตูแห่งประสบการณ์ของผู้เลือกตั้งไทยเปิดออกอีกบานหนึ่ง และต่อเติมเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของ “คลังแห่งประสบการณ์ของการเลือกตั้ง” การทำให้นโยบายประชานิยมที่ใช้ในการหาเสียงเป็นนโยบายที่ถูกนำไปปฏิบัติจริงหลังจากการเป็นรัฐบาล ทำให้เกิดการฝังตรึงของประสบการณ์ใหม่ภายในกลุ่มผู้เลือกตั้ง เกิดการเชื่อมโยงระหว่างผลลัพธ์การเลือกตั้งกับประโยชน์ที่ได้รับในภายหลังการเลือกตั้งอย่างชัดเจน ค่านิยมแบบ “ประชาธิปไตยกินได้” จึงเกิดขึ้นและแพร่ระบาดออกไปทั่วทั้งสังคมในอดีตนั้น ผู้เลือกตั้งสัมผัสกับผลประโยชน์หลัง

การเลือกตั้งได้ไม่ชัดเจนนัก แต่รัฐบาลไทยรักไทยหลังการเลือกตั้งปี 2544 ได้สร้างความเป็นจริงใหม่ในการเลือกตั้งไทยขึ้นมา ซึ่งทำให้ผู้เลือกตั้งจำนวนมากได้มีประสบการณ์ในการรับผลประโยชน์ทั้งก่อนการเลือกตั้งและหลังการเลือกตั้ง พรรคนี้จึงหลอมรวมประสบการณ์และค่านิยมแบบ “เงินไม่มา กาไม่เป็น” และ “การเลือกตั้งที่กินได้” เข้าเป็นหนึ่งเดียวกัน และกลายเป็นเงื่อนไขสำคัญที่ทำให้พรรคนี้และ “พรรคสายพันธุ์” เดียวกัน ชนะการเลือกตั้งหลายครั้งในช่วงสิบกว่าปีที่ผ่านมา

ผู้เลือกตั้งจำนวนมากมีความผูกพันแบบยึดติดกับผู้นำพรรคเพื่อไทยในยุคนั้นอย่างเหนียวแน่น ไม่ว่าภายหลังจากผู้นำคนนั้นจะมีพฤติกรรมที่อื้อฉาวเกี่ยวกับการทุจริตมากน้อยเพียงใด ก็มิได้ทำให้ผู้เลือกตั้งเหล่านั้นเปลี่ยนแปลงความเชื่อต่อผู้นำคนนั้นแต่อย่างใด トラบไคที่บุคคลผู้นั้นยังดำรงอยู่อิทธิพลของเขายังคงส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้ง จวบจนถึงปัจจุบัน ดังนั้นพรรคการเมืองไม่ว่าจะมีชื่อใดก็ตามที่ผู้เลือกตั้งกลุ่มนี้รู้ว่าบุคคลผู้นั้นอยู่เบื้องหลังและให้การสนับสนุน ผู้เลือกตั้งกลุ่มนี้ก็ยังคงเลือกพรรคการเมืองนั้นต่อไป

แม้ว่าผู้เลือกตั้งจำนวนหนึ่งยึดโยงการตัดสินใจเลือกตั้งกับประสบการณ์ในอดีต แต่ก็มีผู้เลือกตั้งไม่น้อยที่ตัดสินใจโดยใช้ความคาดหวังต่ออนาคตเป็นหลัก ผู้เลือกตั้งกลุ่มนี้มักจะเป็นผู้เลือกตั้งหน้าใหม่ที่ยังไม่มีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับการเลือกตั้ง พวกเขาอาจได้รับประสบการณ์ทางอ้อมจากการศึกษาประวัติศาสตร์การเมือง หรือการบอกเล่าจากคนรุ่นก่อนเกี่ยวกับการเลือกตั้ง พวกเขาไม่มีความผูกพันกับพรรคการเมืองใดเป็นพิเศษ แต่พยายามมองหาพรรคการเมืองที่สามารถเชื่อมโยงความปรารถนาและความคาดหวังของพวกเขาในอนาคต ดังนั้นหากพรรคการเมืองใดที่สร้างภาพลักษณ์ของความเป็นตัวแทนทางความคิด และสร้างนโยบายที่สอดคล้องกับความปรารถนาของผู้เลือกตั้งกลุ่มนี้ได้ แนวโน้มผู้เลือกตั้งหน้าใหม่จะเลือกพรรคการเมืองเช่นนั้นก็มีสูง

แม้ว่าเจตจำนงอิสระของปัจเจกชนในการเลือกตั้งดำรงอยู่ภายในความคิดและจิตใจของผู้เลือกตั้ง แต่เจตจำนงเหล่านั้นมีอาจแยกขาดจากบรรทัดฐานของสังคมและวัฒนธรรมการเมือง อันเป็นโครงสร้างเชิงสถาบันที่มีอิทธิพลต่อแบบแผนของเหตุผลและการปฏิบัติได้ หากดูอย่างผิวเผิน เราอาจคิดว่าบุคคลตัดสินใจอย่างเป็นอิสระโดยใช้เหตุผลส่วนตัวของพวกเขา แต่ในความเป็นจริง บรรทัดฐานทางสังคมและวัฒนธรรมทางการเมืองได้แทรกซึมเข้าไปในกระบวนการคิดและตัดสินใจของพวกเขาโดยไม่รู้ตัว อิทธิพลของบรรทัดฐานและวัฒนธรรมทางการเมืองสำแดงออกมา เมื่อเราเกิดความคิดว่า “เราต้องเลือกผู้สมัครคนหนึ่งเพราะครอบครัวเราเลือก หรือ เพราะใคร ๆ ในชุมชนก็เลือกคนนี้ หรือ เพราะผู้นำชุมชนบอกให้เลือก” เป็นต้น หรือในกรณีพรรคการเมือง เช่น “เราเลือกพรรคนี้เพราะว่าเป็นพรรคที่มีความเป็นสถาบันทางการเมืองมากกว่าพรรคการเมืองอื่น ๆ หรือ เพราะเป็นพรรคการเมืองของภูมิภาคหรือจังหวัดเรา หรือ เพราะเป็นพรรคของกลุ่มเรา” เป็นต้น

เป็นความจริงที่ว่า แบบแผนการตัดสินใจเลือกตั้งใดเมื่อฝังตรึงในจิตใจของคุณแล้ว แบบแผนนั้นยากที่จะเปลี่ยนแปลงได้ หลายคนไม่ตระหนักด้วยซ้ำว่าตนเองมีแบบแผนการตัดสินใจอย่างไรดำรงอยู่ในวิถีคิดของตนเอง หรือบางคน แม้ตระหนักและรู้ในภายหลังว่าแบบแผนที่ใช้ไม่มีประสิทธิผลอีกต่อไป หรือรู้ว่าแบบแผนเช่นนั้นสร้างความเสียหายแก่สังคม แต่ก็ยังไม่เปลี่ยนแปลง เพราะเคยชินกับวิถีคิดและการปฏิบัติแบบนั้นเสียแล้ว การตัดสินใจเลือกตั้งจึงถูกครอบงำด้วยความเชื่อ ความรู้สึก และบรรทัดฐานของสังคมมากกว่าเหตุผลที่เกิดจากปัญหาเชิงปฏิบัติ ผลลัพธ์คือ นักการเมืองและพรรคการเมืองที่ชนะการเลือกตั้งมักเป็นกลุ่มหรือพรรคที่มีความสามารถในการสร้างภาพลักษณ์ สร้างความเชื่อ สร้างกระแสอารมณ์ และความเพ้อฝัน และใช้บรรทัดฐานหรือจารีตของสังคมอย่างมีประสิทธิภาพในการขึ้นนำการเลือกตั้ง

2.2 ผลกระทบจากการเลือกตั้ง

สำหรับรูปธรรมของวิถีคิดและแบบแผนในการเลือกตั้งที่มีแนวโน้มในการทำให้เกิดความยุ่งยาก ความไร้เสถียรภาพทางการเมือง และเป็นเงื่อนไขที่จะทำให้เกิดความขัดแย้งทางการเมืองตามมา คือ

2.2.1 การเลือกเพราะยึดติดกับความเชื่อที่มีต่อผู้นำพรรคและการทำงานของพรรค โดยปิดกั้นการรับรู้ข้อมูลและข้อเท็จจริงใหม่ๆเกี่ยวกับบทบาทและพฤติกรรมที่สร้างความเสียหายแก่ประเทศและสังคมโดยรวมของผู้นำและพรรคการเมืองที่เคยเลือก

2.2.2 การเลือกเพราะความรู้สึกกลัวว่า บุคคลหรือพรรคการเมืองที่ไม่ชอบจะได้รับชัยชนะ ซึ่งเป็นการใช้อารมณ์ความรู้สึกกดทับความคิด และทางเลือกเชิงเหตุผลของตนเอง เป็นการละทิ้งเหตุผลและหันไปใช้อารมณ์แทน

2.2.3 การเลือกเพราะตกอยู่ในกระแสความคิดแบบเพ้อฝันต่ออนาคต ซึ่งเกิดเมื่อนักการเมืองหรือพรรคการเมืองหน้าใหม่ ที่มีความสามารถสูงในการสร้างภาพลักษณ์และวาทกรรมเชิงโน้มน้าวใจแก่ผู้เลือกตั้ง โดยเฉพาะผู้เลือกตั้งหน้าใหม่ให้เลือกพรรคตนเอง จนกลายเป็นกระแสอารมณ์ที่พัดพาเอาเหตุผลหายวับไปกับตา

2.2.4 การเลือกเพราะชมชอบและหลงใหลในรูปร่าง หน้าตา และบุคลิกของผู้สมัคร บางคนก็ชมชอบผู้สมัครที่หน้าตาหล่อเหลา สวยงาม บุคลิกและพูดจาสุภาพ บางคนก็ชอบคนที่พูดจาแข็งกร้าว ดูตรงไปตรงมา ซึ่งทำให้เสมือนมีความจริงใจ บางคนก็ชอบบุคลิกแบบกล้าได้กล้าเสีย ชอบคนที่ทำทนายอานาจรัฐ บางคนก็ชอบคนที่แสดงบทบาทความมีน้ำใจและเป็นกันเอง ความชอบแบบนี้ย่อมบดบังปัญญาในการมองเพื่อให้ทะลุถึงตัวตนที่แท้จริงของผู้สมัครได้ และบดบังเหตุผลในการวิเคราะห์บทบาทและความเป็นไปได้ในการทำงานของคนเหล่านั้นในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้บริหารประเทศ

2.2.5 การเลือกเพราะหวังผลประโยชน์เฉพาะหน้าในช่วงก่อนการเลือกตั้งในหลากหลายรูปแบบ และผลประโยชน์จากนโยบายประชานิยมที่ล้นเกินหลังการเลือกตั้งโดยไม่ตระหนักถึงความเสียหายของประเทศที่ตามมา

2.2.6 การเลือกเพราะเกรงใจผู้นำชุมชน และหัวหน้า และหรือเพราะผู้สมัครเป็นคนบ้านเดียวกัน โดยไม่พิจารณาถึงบทบาททางการเมืองและนโยบายของพรรคการเมืองที่เขาสังกัด

2.2.7 การเลือกเพราะพรรคการเมืองนั้นมีความเป็นสถาบันการเมือง หรือเพราะคิดว่าเป็นพรรคของจังหวัดหรือภาคที่เราสังกัด โดยไม่ได้ศึกษานโยบายที่พรรคนั้นนำเสนอว่ามีเนื้อหาอย่างไรและมีความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติหรือไม่

2.3 วิธีคิดในการตัดสินใจเลือกตั้ง

หากเรามองว่า การเมืองเป็นเรื่องการใช้พลังอำนาจเพื่อแก้ไขปัญหาที่ดำรงอยู่ และสร้างสรรค์อนาคตที่พึงปรารถนาขึ้นมา การเมืองแบบประชาธิปไตยนั้นเป็นการที่ประชาชนแสดงเจตจำนงร่วมอย่างมีปัญญาและเหตุผลในการมองว่า ปัญหาใดที่ควรแก้ไขก่อนหรือหลัง และจะสร้างสรรค์อนาคตอย่างไรผ่านการเลือกตัวแทนอันเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และพรรคการเมือง เราจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิธีคิดในการตัดสินใจเลือกตั้งเสียใหม่ดังนี้

2.3.1 ใช้ความคิดและไตร่ตรองให้ถ่องแท้ว่าเราสนใจประเด็นอะไรบ้างของบ้านเมือง เช่น บางคนอาจสนใจประเด็นทางเศรษฐกิจ บางคนอาจสนใจประเด็นการศึกษา บางคนอาจสนใจประเด็นสุขภาพ เป็นต้น พิจารณาให้ตกผลึกทางความคิดว่า เราสนใจประเด็นอะไรมากที่สุด และเลือกประเด็นนั้นมาเป็นหลักในการพิจารณาและแสวงหาข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ

2.3.2 แสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมืองต่างๆที่นำเสนอเกี่ยวกับประเด็นนั้นๆ มาเปรียบเทียบกัน หากมีเวลาก็หามาให้ครบทุกพรรค แต่หากมีเวลาจำกัดก็อาจหามาให้ได้สักสี่หรือห้าพรรคที่เป็นพรรคหลักๆในสนามการแข่งขัน

2.3.3 นำข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายของพรรคการเมืองต่างๆมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกัน โดยพิจารณาว่านโยบายเรื่องนั้นสามารถแก้ปัญหาที่เราสนใจได้มากน้อยเพียงใด หากมีการนำนโยบายนั้นไปปฏิบัติสามารถสร้างประโยชน์แก่ตัวบุคคล และสังคมโดยรวมมากน้อยเพียงใด คุ่มค่าหรือไม่ นโยบายของพรรคนั้นเสนอแบบเกินความเป็นจริงหรือเพ้อฝันเกินไป จนไม่อาจนำไปปฏิบัติได้หรือไม่ นโยบายนั้นสร้างความเสี่ยงหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบด้านลบมากน้อยเพียงใด เมื่อพิจารณา และประเมินอย่างรอบด้านแล้ว จึงตัดสินใจเลือกว่า ควรจะลงคะแนนให้พรรคการเมืองใด

2.3.4 หากพิจารณานโยบายใดนโยบายหนึ่งแล้วยังตัดสินใจไม่ได้ ก็อาจขยายขอบเขตประเด็นนโยบายเพิ่มเติม โดยอาจนำนโยบายอื่นๆ ของพรรคเหล่านั้นมาพิจารณาร่วมด้วยอย่างรอบด้าน จากนั้นจึงค่อยตัดสินใจในขั้นสุดท้ายว่าควรลงคะแนนให้พรรคการเมืองใด

กระบวนการนี้เป็นความพยายามในการใช้เหตุผลประเมินวิเคราะห์ภายใต้ข้อจำกัดของเวลาและการมีข้อมูลข่าวสารที่ล้นเกิน อย่างน้อยก็เป็นวิธีคิดและวิธีการที่ดีกว่าการเลือกตั้งที่ตั้งอยู่บนฐานของความเชื่อผู้นำพรรคแบบงมงาย หรือการถูกลากจูงด้วยกระแสอารมณ์ของความเพื่อฝันที่เลื่อนลอย หรืออยู่ภายใต้การควบคุมของบรรทัดฐานและวัฒนธรรมการเมืองของสังคม

สิ่งสำคัญของการพัฒนาความเป็นพลเมืองที่ตื่นรู้ในระบอบประชาธิปไตย คือ การที่ผู้เลือกตั้งสามารถพัฒนาความสามารถและทักษะในการคิดและวิเคราะห์โดยใช้ข้อมูล ความจริง และเหตุผลเป็นรากฐานเป็นการตัดสินใจเลือกตั้ง และสามารถตระหนักรู้อย่างมีสติเท่าทันต่อกระแสและอารมณ์ความรู้สึกที่ถูกสร้างหรือถูกกระตุ้นขึ้นมาในช่วงที่มีการรณรงค์หาเสียง ระวังอย่าให้กระแสความรู้สึก ไม่ว่าจะความชอบแบบคลั่งไคล้ หรือความกลัวแบบเกลียดชังมาบดบังสติ ปัญญา และเหตุผลของเราได้ และหากทำได้เราก็สามารถเลือกตั้งได้อย่างสร้างสรรค์ ซึ่งจะเป็นรากฐานที่สำคัญของการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยที่มีคุณภาพต่อไป (อรุวรรณ สว่างอารมณ์, 2563)

2.4 กระบวนการตัดสินใจเลือก

กระบวนการตัดสินใจนี้ จะนำมาประยุกต์ใช้ในการอธิบายการตัดสินใจในการเลือกตั้ง โดยสรุปเป็นขั้นตอนได้ 4 ขั้นตอน ดังนี้ (เสาวนีย์ ศิริพจนานนท์, 2544)

2.4.1 การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งต่าง ๆ คือการที่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้ง โดยที่ประชาชนจะสามารถได้รับข่าวสารผ่านสื่อต่าง หรือช่องทางต่างๆ รวมถึงการรณรงค์หาเสียงทั้งทางสื่อและทางภาคสนาม โดยการลงพื้นที่ของผู้สมัครเพื่อให้ข้อมูลกับประชาชนโดยตรง ซึ่งประชาชนจะนำข้อมูลข่าวสารนั้นไปเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจเพื่อเลือกผู้สมัคร ดังนั้นข่าวสารที่ทำการประชาสัมพันธ์ให้แก่ประชาชนรับทราบจะต้องเป็นข่าวสารที่สามารถจูงใจให้ประชาชนมีการตัดสินใจที่จะลงคะแนนให้แก่ผู้สมัครได้

2.4.2 การสร้างหลักเกณฑ์และการให้น้ำหนักของหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกตั้งเมื่อผู้ลงคะแนนเสียงยอมรับว่าจะต้องมีการตัดสินใจ และได้รับข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง ประชาชนจะคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งเพื่อคัดเลือกผู้สมัครที่ตนถูกใจมากที่สุดให้หรือที่พึงพาได้ หรือให้ความสำคัญกับคุณสมบัติส่วนตัวของบุคคลขั้นตอนนี้รวบรวมความคิดและทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อใช้ในการแก้ปัญหา นั้น ๆ การพัฒนาทางเลือกก็คือการทำให้เกิดทางเลือกหลายๆ ทาง แล้วนำมาประเมินเพื่อเลือกทางที่เหมาะสมกับเป้าหมายของการเลือกตั้งทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้ตัดสินใจ กล่าวคือ ในขั้นตอนนี้จะเริ่มมีการรณรงค์หาเสียง ข่าวสารต่าง ๆ ทั้งในด้านส่วนตัวของผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือ นโยบายของพรรคการเมืองก็เริ่มเข้าสู่ประชาชนผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ประชาชนก็จะเริ่มประเมินข่าวสารต่าง ๆ ที่ได้รับมาสอดคล้องกับหลักเกณฑ์หรือจุดมุ่งหมายของผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง หรือไม่ผู้ลงคะแนนบางคนอาจจะให้ความสำคัญกับนโยบายบางคนให้

ความสำคัญกับคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือบางคนอาจจะพิจารณาว่าผู้สมัครคนใดที่สามารถให้ ผลตอบแทนหรือผลประโยชน์เฉพาะหน้ามากกว่าผู้อื่น

2.4.3 การประเมินและจัดลำดับ เมื่อได้กำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ และให้น้ำหนักของ หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการลงคะแนนเสียงแล้วหลังจากนั้นจะเป็นการประเมินผู้สมัครรับเลือกตั้งแต่ละคนว่าตามหลักเกณฑ์ที่ได้กล่าวมาแล้วผู้สมัครรับเลือกตั้งแต่ละคนจะได้รับการประเมินเท่าไรหรือตาม การประเมินของผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแต่ละคนก่อนที่จะตัดสินใจทางเลือกที่ดีที่สุด

2.4.4 การตัดสินใจสุดท้ายที่จะลงคะแนนเสียงให้ผู้สมัครคนใดคนหนึ่ง ขั้นตอนนี้ ผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แต่ในขั้นตอนนี้อาจจะมีเหตุการณ์บางอย่างเข้ามาสอดแทรก เช่น ผู้ลงคะแนนเสียงบางคนอาจจะลงคะแนนเสียงเลือกตั้งตามอิทธิพลของสิ่งของเงินทองที่ได้รับจากหัวหน้าคณะผู้สมัครรับเลือกตั้งการเลือกตั้งเป็นกลไกและกระบวนการทางการเมืองที่สำคัญในการที่จะกำหนดว่าใครคือผู้ที่เหมาะสมที่จะเป็นผู้ปกครองโดยชอบธรรม การเลือกตั้งยังเป็นการให้เสรีภาพ และสิทธิทางการเมืองแก่ประชาชน กล่าวคือ การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมืองโดยผ่านทางตัวแทน

จากแนวคิดกระบวนการตัดสินใจเลือกตั้ง สรุปได้ว่า การตัดสินใจเลือกตั้งจะขึ้นอยู่กับ การได้รับข่าวสารการเลือกตั้งเกี่ยวกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง และนโยบายของผู้สมัครรับเลือกตั้ง จะได้รับข่าวสารการเลือกตั้งมากจากการประชาสัมพันธ์ การรณรงค์หาเสียง กลยุทธ์ในการหาเสียง เป็นต้น เมื่อได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งแล้วผู้ตัดสินใจจะดูเกี่ยวกับผู้สมัครรับการเลือกตั้ง นโยบายและวิธีการหาเสียง หลังจากนั้นจะประเมินเกี่ยวกับเกณฑ์ต่าง ๆ และตัดสินใจเลือก ลงคะแนนเสียงให้กับผู้สมัครเลือกตั้ง ซึ่งแนวคิดกระบวนการตัดสินใจเลือกตั้งมีความสัมพันธ์กับ ด้านการรณรงค์หาเสียง/กลยุทธ์ในการหาเสียงในตัวแปรต้นของผู้วิจัย

3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางการเมือง

พฤติกรรมทางการเมือง คือ การแสดงออกทางการเมือง ซึ่งการแสดงออกจะเป็นอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ทางการเมือง (Political socialization) หรือความสำนึกทางการเมืองของคนในชาติตลอดจนวัฒนธรรมทางการเมือง (Political culture) และความสนใจของคนในชาติด้วย (จักรพันธ์ วงษ์บุรณาวาทย์, 2543) โดยมีแนวคิดพฤติกรรมการแสดงออกทางการเมืองตามวิถีประชาธิปไตยของพลเมือง มีรายละเอียด ดังนี้

3.1 การเรียกร้องทางการเมือง

การเรียกร้องทางการเมืองเป็นแนวคิดของขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคม ซึ่งเป็น การรวมหมู่ที่มีจุดมุ่งหมายหรือผลเปลี่ยนแปลงทางสังคมในทางสร้างสรรค์ ในระยะเริ่มแรก เป็นขบวนการที่ไม่มีจุดมุ่งหมายหรือการเปลี่ยนแปลงทางสังคม แต่เมื่อเกิดขบวนการที่มีความ แข็งแกร่งมากยิ่งขึ้นจึงมีการขยายตัวออกไปหรือมีความยั่งยืน ซึ่งจะนำไปสู่การเปลี่ยนค่านิยม สถาบัน และความสัมพันธ์ทางอำนาจระหว่างกลุ่มสังคมต่างๆหรือระหว่างรัฐกับประชาชนได้ โดยการเข้าร่วมขบวนการของประชาชนที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงตัวผู้เข้าร่วมได้เป็นสำคัญ รวมทั้ง เป็นการกระตุ้นให้เกิดการตื่นตัวและจิตสำนึกทางการเมืองพร้อมไปกับการปรับเปลี่ยนโลกทัศน์ มิติทางการเมือง บทบาทของตนเองในสังคมและในจักรวาล ผ่านกิจกรรมต่างๆ เช่น การเดินขบวนการสร้าง เครือข่ายระหว่างกัน เป็นต้นจากกรณีสถานการณ์การชุมนุมและเรียกร้องทางการเมืองของ เจเนอเรชั่นแซด คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) จึงได้มีการเสนอแนะแนวทาง ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนกรณีสถานการณ์การชุมนุมและเรียกร้องทางการเมืองของ เจเนอเรชั่นแซด ของ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีดังนี้

3.1.1 คณะรัฐมนตรี (ครม.) และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องควรแสดงออกที่ ชัดเจนถึงการเคารพเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ และควรคำนึงถึงหลักความ สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่ถือว่า “การมีสิทธิเสรีภาพเป็นหลัก การจำกัดตัดสิทธิเสรีภาพเป็นข้อยกเว้น” อย่างเคร่งครัด การบังคับใช้กฎหมายหรือปฏิบัติการใดๆ จึงควรเป็นไปในแนวทางการเปิดโอกาสให้มีการใช้สิทธิและเสรีภาพเป็นหลัก ทั้งนี้อาจนำหลักการ สำคัญสำหรับการบริหารจัดการการชุมนุมอย่างเหมาะสม 10 ประการซึ่งจัดทำโดยผู้รายงานพิเศษ แห่งองค์การสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเสรีภาพในการชุมนุมและการรวมกลุ่มอย่างสันติมาเป็น แนวทางให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

3.1.2 คณะรัฐมนตรี (ครม.) ควรมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องพิจารณา การบังคับใช้กฎหมายต่อผู้จัดการชุมนุมผู้ชุมนุมระหว่างการชุมนุมและที่เกี่ยวข้องกับการชุมนุม ให้สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งให้ความคุ้มครองเสรีภาพ โดยอาจบังคับใช้กฎหมายเฉพาะว่าด้วยการชุมนุมสาธารณะเป็นหลักแทนการใช้กฎหมายอื่นๆ เช่น กฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก กฎหมายว่าด้วยการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย ของบ้านเมือง

3.1.3 คณะรัฐมนตรี (ครม.) ควรดำเนินการให้สังคมโดยรวมเชื่อมั่นว่า ความคิดเห็น และข้อเสนอในการแก้ไขปัญหาของผู้ชุมนุมจะได้รับการพิจารณาอย่างจริงจังและไม่ล่าช้า รวมทั้ง จัดให้มีพื้นที่และช่องทางในการรับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างรอบด้าน

3.1.4 คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ขอสนับสนุนแนวทางการดำเนินการของคณะรัฐมนตรี (ครม.) และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้มีการสื่อสารต่อสาธารณะให้รับทราบและเข้าใจอย่างชัดเจนและต่อเนื่องเกี่ยวกับการดำเนินการดูแลความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยในการชุมนุมที่สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน โดยควรให้ความสำคัญกับการชี้แจงโดยระบุเหตุผลความจำเป็น และความได้สัดส่วนที่ต้องจำกัดสิทธิและเสรีภาพในการชุมนุม และขอสนับสนุนให้มีคณะกรรมการปรองดองสมานฉันท์ทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกกลุ่มในทุกพื้นที่ได้มีส่วนร่วมในกระบวนการแก้ไขปัญหาด้วยการพูดคุยรับฟัง และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างทั่วถึง โดยมีคนกลางที่ได้รับการยอมรับทำหน้าที่เป็นผู้ประสานการรับฟัง เพื่อเป็นหลักประกันว่าข้อเรียกร้องของผู้ชุมนุมและทุกฝ่ายจะได้รับการรับฟัง และร่วมกันพิจารณาหาทางออกที่จะนำไปสู่การยุติความขัดแย้งอย่างสันติวิธีโดยเร็ว

กล่าวได้ว่า การเรียกร้องทางการเมือง เป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองเพื่อเปลี่ยนแปลงหรือยับยั้งการเปลี่ยนแปลงสังคม บรรทัดฐานของสังคม หรือในกลุ่มที่ตนเองมีส่วนร่วมและวิธีการเคลื่อนไหวที่สำคัญ คือ การเน้นที่การระดมมวลชนรวมทั้งกิจกรรมเชิงสาธารณะมากกว่าการใช้กลไกในระบอบประชาธิปไตยแบบตัวแทน เช่น การร้องทุกข์ การร้องเรียน การยื่นข้อเสนอ หรือการเคลื่อนไหวกดดันทางการเมือง

3.2 การสนับสนุนทางการเมือง

การสนับสนุนทางการเมือง คือ การให้การสนับสนุนต่อการเมืองแบบเป็นระบบ คือ การให้สนับสนุนหน่วยของการเมือง ประกอบด้วย ชุมชนทางการเมือง ระบบการปกครอง และผู้ใช้อำนาจรัฐหรือรัฐบาล โดยมีรายละเอียดดังนี้ (ลิขิต ธีวคิน, 2552)

3.2.1 การสนับสนุนต่อชุมชนทางการเมืองกล่าวคือ ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ยังคงคิดว่าตนเองนั้นเป็นประชาชนของชุมชนการเมืองนั้นโดยจะไม่มีเปลี่ยนแปลงเป็นอื่น เช่น เป็นคนสิงคโปร์ ถึงแม้จะไม่ชอบรัฐบาลหรือระบบการเมือง แต่ก็ยังคิดว่าจะอยู่ร่วมกันภายในชุมชนการเมืองนั้นที่เรียกว่าสิงคโปร์

3.2.2 การสนับสนุนต่อระบอบการปกครอง เช่น ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ถึงแม้จะมีปัญหา มีการล้มลุกคลุกคลาน แต่ก็ยังต้องการธำรงไว้ซึ่งระบอบการปกครองดังกล่าวถ้ามีปัญหา ก็ทำการปฏิรูปปรับปรุงให้ดีขึ้น

3.2.3 เจ้าหน้าที่การเมืองนั้นคือรัฐบาล อาจจะมีผลงานไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วยแต่ก็ยังยินดีให้การบริหารประเทศต่อไป เพราะคิดว่าเป็นกลุ่มคนที่ดีที่สุดที่เป็นอยู่ในขณะนั้นแต่เมื่อไหร่ก็ตามที่เกิดความขัดแย้งในสังคมขนาดหนักจนไม่สามารถจะใช้เหตุใช้ผลในการเจรจาต่อรองเพื่อหาข้อยุติในความขัดแย้งดังกล่าว หรือถ้าเกิดความรู้สึกว่าสังคมที่ตนอาศัยอยู่นั้นเป็นสังคมที่ขาด

ความยุติธรรมระบบทำงานไม่ได้ผล ผู้ใช้อำนาจรัฐขาดความชอบธรรม จนตนเองเกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากอยู่ร่วมกันในชุมชนการเมืองต่อไป ก็อาจมีขบวนการขอแยกตัวมาเป็นชุมชนการเมืองต่างหาก ทั้งนี้ที่ความคิดนี้เกิดขึ้นก็กล่าวได้ว่า สมาชิกชุมชนการเมืองนั้นกำลังถอนการสนับสนุนจากการอยู่ร่วมเป็นชุมชนการเมืองเดียวกัน เช่น กรณีของบังกลาเทศที่แยกออกจากปากีสถาน หรือกรณีของติมอร์ตะวันออกที่แยกออกจากอินโดนีเซีย ในกระบวนการแยกตัวออกมานั้นอาจนำไปสู่การสู้รบกัน และมีการเข้ามาใกล้เคียงแทรกแซงโดยมหาอำนาจหรือโดยองค์การโลก หรืออาจจะมีการเปิดโอกาสให้ลงประชามติว่าจะอยู่ในชุมชนการเมืองเดิม หรือจะขอแยกตัวซึ่งถือเป็นปัญหาการเมืองที่รุนแรงที่สุดเพราะเป็นการแยกออกจากรัฐเดิมในกรณีที่มีการแยกจากรัฐเดิมเนื่องจากรัฐเดิมล่มสลาย เช่น สหภาพโซเวียตซึ่งแตกเป็นประเทศเล็ก ๆ หลายประเทศ หรือในกรณีที่มีการสู้รบจนขอแยกตัวออกเป็นเอกราชก็มีตัวอย่างมาแล้วหลายประเทศ และนี่ถือเป็นวิกฤตทางการเมืองที่รุนแรงที่สุดในส่วนของการไม่ให้การสนับสนุนต่อระบอบการปกครองนั้น ก็พยายามที่จะเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบบประชาธิปไตยไปสู่ระบบสังคมนิยมซึ่งเกิดขึ้นในประเทศจีนหรือในกรณีที่มีการปฏิวัติโดยใช้กำลังล้มล้างระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยก็เป็นการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองจากประชาธิปไตยไปสู่ระบบเผด็จการ แต่เมื่อไหร่ก็ตามที่ประชาชนไม่พอใจลูกธนูต่อสู้อเพื่อเปลี่ยนแปลงระบบ ก็คือการถอนการสนับสนุนที่มีกับระบบเดิม เช่น เหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 คือการต่อสู้เพื่อเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครอง ซึ่งเริ่มต้นจากการถอนการสนับสนุน โดยการสนับสนุนเดิมนั้นเกิดจากความกลัวในอำนาจ มิใช่เกิดจากความผูกพันที่มีต่อระบบเมื่อความกลัวหมดไปก็สามารถต่อสู้อเพื่อเปลี่ยนระบบได้ในส่วนที่เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่การเมืองนั้น ภายใต้ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยวิธีการก็คือไม่ลงคะแนนเสียงให้การเลือกตั้งในครั้งต่อไปจนกระทั่งมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล หรือถ้ามีการขับไล่รัฐบาลด้วยการลุกฮือของประชาชนและเปลี่ยนรัฐบาลชุดใหม่ ก็เป็นการเปลี่ยนแปลงในส่วนที่เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่การเมืองหรือรัฐบาล แต่บ่อยครั้งการเปลี่ยนแปลงเจ้าหน้าที่ของรัฐมักจะเริ่มจากการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองก่อน สังคมใดก็ตามที่เกิดวิกฤตการณ์ขาดการสนับสนุนทั้ง 3 หน่วยการเมือง คือชุมชนการเมือง ระบอบการปกครอง และเจ้าหน้าที่การเมือง ต้องถือว่าเป็นวิกฤตการเมืองที่มีความรุนแรงเป็นอย่างมาก และถ้าไม่สามารถที่จะเจรจาต่อรองจนหาทางออกที่ดีที่สุดเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย โอกาสที่จะนำไปสู่การปะทะกันด้วยกำลังย่อมเกิดขึ้นได้ในตอนแรกก็อาจจะเพียงต้องการเปลี่ยนแปลงเจ้าหน้าที่การเมือง แต่ถ้าเลยเถิดไปจนถึงการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองก็ยังคงเหลือชุมชนการเมืองอยู่เหมือนเดิม สิ่งที่อันตรายที่สุดก็คือการไปไกลจนถึงจุดที่มีการเปลี่ยนแปลงชุมชนการเมือง แยกออกมาเป็นหน่วยต่างๆ ในส่วนนี้ต้องถือว่าชุมชนการเมืองก็ตีระบอบการปกครองก็ตี เจ้าหน้าที่ทางการเมืองก็ดีของรัฐเดิมนั้นเกิดการล่มสลาย และในทางรัฐศาสตร์ต้องถือว่าเป็นวิกฤตทางการเมืองที่รุนแรงที่สุดทางแก้ไขต่อการถอนการสนับสนุนที่ประชาชนมีต่อ 3 หน่วยเมืองดังกล่าวได้อย่างไร ประเด็นอยู่

ที่ว่าประชาชนอยู่ร่วมกันเพราะความยินยอมที่จะอยู่ร่วมชุมชนการเมืองเดียวกันเนื่องจากเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต และขณะเดียวกันที่ยอมอยู่ได้ระบอบการปกครองนั้นก็เพราะตนสามารถจะมีความสุข และดำรงไว้ซึ่งความมีศักดิ์ศรีของมนุษย์ได้ แต่เมื่อไหร่ก็ตามที่รู้สึกว่าการดำรงอยู่ภายใต้ระบบดังกล่าวไม่สอดคล้องกับการมีชีวิตที่ดี มีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ก็อาจจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครอง ในส่วนเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นเป็นเรื่องปกติที่จะต้องมีการเปลี่ยนตัวใช้อำนาจรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าถูกมองว่าไร้ประสิทธิภาพและประสิทธิผล หรือเข้ามาสู่ตำแหน่งอำนาจโดยขาดความชอบธรรมและประเด็นสำคัญที่สุดของการอยู่ร่วมกันของชุมชนการเมืองภายใต้ระบอบการปกครองเดียวกันและภายใต้การบริหารเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น จะต้องตอบสนองต่อความต้องการขั้นพื้นฐานของสมาชิกชุมชน นั่นคือ การมีชีวิตที่ดี มีปัจจัยสี่ มีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ระบบมีความเป็นธรรม กระบวนการต่างๆ มีความยุติธรรม

กล่าวได้ว่า การสนับสนุนทางการเมือง เป็นการสนับสนุนการเมืองกลุ่มต่าง ๆ ให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่องโดยการสนับสนุนทางการเมืองอย่างเป็นทางการกระทำที่เกื้อหนุน การเกื้อหนุนในทางบวกจะมีขึ้นเมื่อระบบการเมืองตอบสนองความต้องการของคนกลุ่มนั้น ๆ ซึ่งการสนับสนุนทางการเมืองอาจอยู่หลายรูปแบบเช่น การสนับสนุนจากครอบครัว การสนับสนุนจากผู้สนับสนุนในพื้นที่

3.3 การผลักดันนโยบายสาธารณะ

การผลักดันนโยบายสาธารณะ (มยุรี อนุমানราชธน, 2547) ได้กล่าวในเรื่องนี้ว่าการผลักดันนโยบายสาธารณะมีองค์ประกอบที่สำคัญของนโยบายสาธารณะ ดังนี้

3.3.1 *ปัจจัยแวดล้อมทางนโยบาย* ซึ่งมีปัจจัยจำนวนมากที่ประกอบกับสภาพแวดล้อมและการกำหนดขอบเขตของนโยบาย ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลให้ผู้กำหนดนโยบายต้องตัดสินใจไปในลักษณะใดลักษณะหนึ่งตามข้อกำหนดหรือเงื่อนไขนั้นๆ ผู้กำหนดนโยบายต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ที่สังคมหนึ่งๆ มีอยู่ด้วย และสามารถจำแนกประเภทของปัจจัยออกเป็น 2 ประเภท คือ ปัจจัยแวดล้อมภายนอกระบบการเมือง ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และปัจจัยแวดล้อมภายในการเมือง คือ ปัจจัยเกี่ยวกับการเมือง ผู้นำ จิตวิทยาการบริหาร

3.3.2 *รัฐในฐานะผู้กำหนดนโยบายรัฐ* หมายถึง ชุมชนทางการเมืองที่ประชาชนร่วมกันสร้างขึ้นเพื่อให้พ้นจากการควบคุมของรัฐบาลอื่นๆและอำนาจสูงสุดในการกำหนดกฎเกณฑ์บังคับใช้กับประชาชนทุกคนได้

3.3.3 *ผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินนโยบายสาธารณะนอกจากสถาบันหลัก* ได้แก่ ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ ซึ่งมีหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญในการตัดสินใจกำหนดนโยบายอย่างเป็นทางการแล้วยังมีส่วนร่วมในการกำหนดอย่างเป็นทางการ การผลักดันนโยบาย

สาธารณะ เป็นการกระตุ้นที่ช่วยทำให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคนในสังคมและการเปลี่ยนแปลงโครงการทางสังคม โดยจะเกิดจากการเรียกร้องผ่านสื่อโดยใช้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นหรือทำให้เกิดทิศทางของการเปลี่ยนแปลง

3.4 การต่อต้านรัฐบาล

การต่อต้านรัฐบาล หมายถึง ความไม่ลงรอยกันหรือสถานะที่ไม่เห็นพ้องต้องกันหรือความเป็นปฏิปักษ์ระหว่างบุคคลหรือกลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป โดยมีสาเหตุมาจากวัตถุประสงค์ที่ไม่สามารถเข้ากันได้ความไม่ลงรอยกันทางด้านความต้องการ ความปรารถนา ค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติ สอดคล้องกับ Lyman (1995) กล่าวว่าความไม่แน่นอนเป็นผลมาจากการประเมินสภาพการณ์ที่ไม่ชัดเจน ขนาดแนวทางในการประเมิน ไม่คุ้นเคยเกิดความขัดแย้งกันมากเกินไปกว่าที่จะรับรู้และเดาผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นได้การที่คนเราไม่สามารถคาดคะเนได้ว่าการเลือกอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว ผลลัพธ์จะเกิดขึ้นในรูปใด ภาวะของความไม่แน่นอนย่อมเกิดขึ้นจากการต่อต้านของคนไทยที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเป็นการประท้วงที่ส่วนใหญ่มาจาก นักเรียน นักศึกษาที่กำลังเพิ่มความกดดันไปที่รัฐบาลที่ได้รับการหนุนหลังจากกองทัพ โดยการเรียกร้องให้ประเทศมีประชาธิปไตยมากขึ้น และลดพระราชอำนาจของสถาบันกษัตริย์ลง ซึ่งนับเป็นข้อเรียกร้องที่มีโอกาสจะก่อให้เกิดปัญหาใหญ่หลวงในขณะที่ผู้นำประเทศ พยายามดิ้นรนในการแก้วิกฤตเศรษฐกิจครั้งเลวร้ายที่สุดที่ประเทศกำลังเผชิญ แม้ว่าไทยเผชิญกับความวุ่นวายทางการเมืองมานานนับสิบปี แต่ผู้ประท้วงบนท้องถนนก็ไม่เคยเรียกร้องให้สถาบันกษัตริย์เปลี่ยนแปลงมาก่อน การต่อต้านแบบนี้มองเห็นได้แสดงให้เห็นถึงความขัดแย้ง ความไม่ลงรอยกันหรือสถานะที่ไม่เห็นพ้องต้องกัน ตลอดจนผลของการเปลี่ยนแปลงนั้นๆ ไม่สามารถเข้ากันได้ กลัวสูญเสียสถานะความมั่นคง อำนาจ ความไม่เต็มใจ เสียผลประโยชน์ที่มีอยู่

4. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น

4.1 ความหมายของความคิดเห็น

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2549 ได้ให้ความหมายของ “ความคิดเห็น” ว่าเป็นการพิจารณาความจริงจากการใช้ปัญญา อาจไม่อาศัยหลักฐานพิสูจน์เพื่อยืนยันข้อเท็จจริง ส่วนสุพัตรา สุภาพ (2545) อธิบายว่า เป็นการแสดงออกทางความคิดของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ในการตัดสินใจ ซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญต่อการแสดงความคิดเห็นเชิงบวกและลบ หรือเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยในขณะที่ จำรอง เงินดี (2552) กล่าวว่าความคิดเห็นเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดผ่านคำพูดหรือเขียน โดยมีการพิจารณา

วินิจฉัย หรือประเมินอย่างมีรูปแบบต่อสิ่งดังกล่าวโดยเฉพาะจนนำไปสู่ข้อมูลและความรู้ชุดใหม่ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลง แก้วไข หรือปรับปรุง อาทิ การแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อกฎหมาย ส่วนลิจิต ธีรเวคิน (2552) อธิบายว่าการแสดงความคิดเห็นเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ภายใต้ระบอบการปกครองประชาธิปไตย ซึ่งมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น และเป็นสิ่งที่ต้องเคารพ โดยรัฐ หากไม่เป็นการละเมิดต่อบุคคลอื่น อาทิ การหมิ่นประมาท หรือการละเมิดกฎหมาย

4.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

กอบชัย ทวีสุขเสถียร (2545) อธิบายถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นไว้ ดังนี้

4.2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

1) ระดับการศึกษาที่มีอิทธิพลมากต่อการแสดงออก เนื่องจากการศึกษาทำให้บุคคลนั้นมีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ดังนั้นบุคคลที่มีความรู้มากมักจะมีความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล

2) ความเชื่อของบุคคลมีอิทธิพลต่อการแสดงออก เนื่องจากบุคคลยอมรับข้อมูลหนึ่งที้อาจจะเกิดจากสติปัญญา เหตุผลหรือความศรัทธา ส่งผลให้เกิดการยอมรับสิ่งต่าง ๆ ที่แตกต่างกันออกไป อาทิ ความเชื่อในการนับถือศาสนา

3) สถานภาพทางสังคม เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด (ascribed) กล่าวคือ การเกิดมาพร้อมกับข้อกำหนดจากผู้อื่นในสังคม อาทิ เพศสภาพ อัตลักษณ์ทางเพศ ในขณะที่สิ่งที่หามาได้ภายหลัง (achieved) เป็นลักษณะที่บุคคลประสบความสำเร็จ อาทิ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส สถานภาพทางสังคมระดับน้อยไปจนถึงมากจึงมีอิทธิพลต่อการแสดงออกของบุคคล กล่าวคือ สังคมมักค้ำึงเฉพาะปัจจัยที่ติดตัวมาแต่กำเนิดในการตัดสินสถานภาพทางสังคมของบุคคล ดังนั้นจึงทำให้เกิดความเสมอภาคทางความคิดในสังคมน้อยตามไปด้วย

4) ประสบการณ์ เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้และความเข้าใจในหน้าที่ หรือความรับผิดชอบ ซึ่งจะส่งผลต่อการแสดงความคิดเห็น

4.2.2 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม ได้แก่

1) การอบรมของครอบครัวมีอิทธิพลอย่างมากต่อการความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ เมื่อบุคคลได้รับการอบรมสั่งสอนตั้งแต่เด็กจากบิดามารดา พี่น้อง และญาติทั้งทางตรง และทางอ้อม เพื่อเรียนรู้และรับระเบียบวิธี กฎเกณฑ์ ค่านิยมต่าง ๆ ทางสังคม ส่งผลต่อพฤติกรรมและความคิดเห็นของเด็กแตกต่างกันตามการอบรมของแต่ละครอบครัว

2) กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้องมีอิทธิพลต่อบุคคลอย่างมาก เมื่อบุคคลอยู่ในกลุ่มใดหรือสังคมใดมักต้องยอมรับหรือปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มหรือสังคมนั้น จนกระทั่งมีความเห็นคล้อยตามไปกับกลุ่มและสังคมนั้นด้วย

3) สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์วิทยุ โทรทัศน์ มีอิทธิพลอย่างมากต่อการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของบุคคล เนื่องจากเป็นสิ่งที่สามารถโน้มน้าวให้บุคคลมีความคิดเห็นได้ทั้งด้านบวกและด้านลบ

4.3 การวัดความคิดเห็น

เพ็ญพร เพชรสุขศิริ (2531) กล่าวถึงการวัดความคิดเห็นว่ามีอยู่หลายวิธี ที่แพร่หลายมี 4 วิธี ดังนี้

4.3.1 วิธีของเธอร์สโตน (Thurstone's method) เป็นการสร้างมาตรวัดที่แบ่งออกเป็นปริมาณแล้วเปรียบเทียบตำแหน่งของความคิดเห็น หรือทัศนคติไปในทางเดียวกัน และเสมือนว่าเป็นช่วงที่มีช่วงห่างเท่ากัน

4.3.2 วิธีของกัตต์แมน (Guttman's scale) เป็นการวัดความคิดเห็นในแนวเดียวกันและสามารถจัดอันดับของความคิดเห็นสูง-ต่ำ แบบเปรียบเทียบกันและกันได้ จากอันดับต่ำสุดถึงสูงสุดและแสดงถึงการสะสมของความคิดเห็น

4.3.3 วิธีการจำแนกแบบ เอลดี สเกล (semantic differential scale) เป็นการวัดความคิดเห็นโดยอาศัยคู่คำศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้าม อาทิ ดี-เลว ชัยชนะ-ภัยพิบัติ แพง-ถูก เป็นต้น

4.3.4 วัดแบบลิเคิร์ต (Likert's method) เป็นมาตรวัดความคิดเห็นที่นิยมแพร่หลาย เนื่องจากเป็นวิธีสร้างมาตรวัดที่ง่าย ประหยัดเวลา ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นในทางชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 4 หรือ 5 คำตอบ และให้ลงคะแนน 5 (มากที่สุด) 4 (มาก) 3 (ปานกลาง) 2 (น้อย) และ 1 (น้อยที่สุด) ตามลำดับ

สามารถสรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกของบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดผ่านคำพูดหรือการเขียน อาจเป็นความคิดเห็นที่ไม่มีความแน่นอนหรือความเป็นจริง โดยอาศัยความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญต่อการแสดงความคิดเห็นเชิงบวกและลบ หรือเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย

5. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเจเนอเรชั่น

ทฤษฎีเจเนอเรชั่น เป็นทฤษฎีที่ใช้อธิบายความแตกต่างของคนต่างรุ่น โดยแบ่งเจเนอเรชั่นตามช่วงปีเกิด เจเนอเรชั่นมีความคิดริเริ่มมาจากแนวคิดของชาวตะวันตก การจัดกลุ่มลักษณะนี้ก่อให้เกิดการศึกษาวิเคราะห์ความแตกต่าง ด้านความคิดและพฤติกรรมในการใช้ชีวิต การบริโภคและการทำงาน ทำให้เข้าใจคุณลักษณะของ ประชากรในแต่ละยุคสมัยดีขึ้น ในปัจจุบันนี้มีการนำแนวคิดและผลการศึกษาดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ ในการบริหารจัดการหลายแขนง ไม่ว่าจะเป็น

การตลาด การพัฒนาองค์กร การบริหารทรัพยากรมนุษย์ เป็นต้น มักแบ่งกลุ่มเจเนอเรชันโดยมองเรื่องอายุคนเป็นเกณฑ์มากกว่าอายุงาน (กานต์พิชชา เก่งการช่าง, 2556)

แนวคิดเกี่ยวกับเจเนอเรชันเชื่อว่าบุคคลที่เกิดในช่วงเวลาเดียวกันนั้นมีประสบการณ์ร่วมกันทางสังคม และพบเจอปรากฏการณ์ต่างๆ ในทางประวัติศาสตร์ร่วมกัน ทำให้คนที่เกิดในเจเนอเรชันเดียวกันมีค่านิยมร่วมกัน นอกจากนี้ทฤษฎีเจเนอเรชันยังศึกษาทั้งในด้านพฤติกรรม สังคม การใช้ชีวิตและความคิดต่างๆ สาเหตุที่คนแต่ละช่วงวัยมีความคิดและพฤติกรรมต่างกันนั้นเป็นเพราะว่า สภาพสังคมในช่วงนั้นๆ เป็นปัจจัยที่หล่อหลอมความคิดและทำให้เกิดพฤติกรรมเหล่านั้นขึ้นมา เมื่อเราสามารถเข้าใจความแตกต่างของประชากรแต่ละกลุ่มได้ดี เราก็จะสามารถเข้าถึงหรือบริหารงาน ต่างๆ ให้สอดคล้องกับคุณลักษณะพฤติกรรมและความต้องการในด้านต่างๆ ต่อไปได้

5.1 ความหมายของเจเนอเรชัน

เดชา วัฒนะไพศาล (2552) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เจเนอเรชัน หมายถึง กลุ่มคนรุ่นราวคราวเดียวกัน มีประสบการณ์จากเหตุการณ์หรือสภาพแวดล้อมคล้ายกัน และประสบการณ์ดังกล่าวก่อให้เกิดเอกลักษณ์ในทัศนคติและพฤติกรรมร่วมกันในกลุ่มคนรุ่นราวคราวเดียวกัน

ทศพล กระจ่างน้อย (2555) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เจเนอเรชัน หมายถึง แนวคิดที่แบ่งลักษณะหรือพฤติกรรมของบุคคลโดยใช้เงื่อนไข เรื่องเวลามาใช้อธิบายปรากฏการณ์ ภูมิหลังหรือบริบทแวดล้อม และลักษณะหรือบุคลิกเฉพาะ

Mannheim (1952) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เจเนอเรชัน หมายถึง การแบ่ง คนออกเป็นกลุ่มย่อยโดยพิจารณาจากช่วงปีเกิดและเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในช่วงชีวิต คนที่อยู่ใน เจเนอเรชันเดียวกันจะมีลักษณะเฉพาะที่คล้ายคลึงกัน เช่น ความเชื่อ ค่านิยม ลักษณะนิสัย เป็นต้น ซึ่งแต่ละเจเนอเรชันจะมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน

Glass (2007) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เจเนอเรชัน หมายถึง ผู้มีประสบการณ์จากเหตุการณ์หรือสภาพแวดล้อมคล้ายกันในสังคมหนึ่งๆ โดยประสบการณ์ดังกล่าวก่อให้เกิดเอกลักษณ์ ในทัศนคติและพฤติกรรมร่วมกันในกลุ่มคนรุ่นราวคราวเดียวกันนั้น ๆ

Schoch (2012) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เจเนอเรชันที่มีความแตกต่างกันจะมีประสบการณ์ การดำเนินชีวิตค่านิยม ลักษณะการทำงานและแรงจูงใจที่แตกต่างกัน

Hammill Greg (2005) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เจเนอเรชัน หมายถึง กลุ่มคนที่เกิดในช่วงอายุใกล้เคียงกัน ในสังคมหนึ่งที่มีประสบการณ์สภาพแวดล้อมที่คล้ายคลึงกันและหล่อหลอมให้เกิดเอกลักษณ์ร่วมกันทั้งในด้านทัศนคติและพฤติกรรม

อาจกล่าวได้ว่าเจเนอเรชัน หมายถึง การแบ่งคนออกเป็นกลุ่มย่อยโดยพิจารณาจากช่วงปีเกิด กลุ่มคนรุ่นราวคราวเดียวกันจะอยู่ในกลุ่มเดียวกันหรือช่วงปีเกิดเดียวกัน

มีประสบการณ์ จากเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในช่วงชีวิตร่วมกัน ก่อให้เกิดเป็นทัศนคติและพฤติกรรมร่วมกัน ซึ่งแต่ละ กลุ่มกลุ่มย่อยหรือแต่ละช่วงอายุจะมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันทั้งทางด้านบุคลิกภาพ ความเชื่อ ค่านิยม ลักษณะนิสัย รวมถึงรูปแบบในการดำเนินชีวิต

5.2 การแบ่งเจเนอเรชันและลักษณะพฤติกรรม

ตามหลักสากลได้มีการแบ่งเจเนอเรชันออกเป็น 4 เจเนอเรชันด้วยกัน ในการแบ่งกลุ่มนั้นนักวิชาการได้จัดแบ่งกลุ่มตามช่วงอายุและปีเกิด คือ เบบี้บูมเมอร์ส, เจเนอเรชันเอ็กซ์, เจเนอเรชันวาย และเจเนอเรชันแซด โดยแบ่งตามยุคสมัยของกลุ่มคนตามช่วงอายุ ซึ่งหมายถึงช่วงเวลาเฉลี่ยระหว่างการมีลูกคนแรกของแม่กับการมีลูกคนแรกของลูก ดังนั้นในแต่ละเจเนอเรชันก็จะห่างกันประมาณ 20 กว่าปี ดังนี้

5.2.1 *เบบี้บูมเมอร์ส* คือ กลุ่มคนที่เกิดระหว่าง พ.ศ. 2489-2507

5.2.2 *เจเนอเรชันเอ็กซ์* คือ กลุ่มคนที่เกิดระหว่าง พ.ศ. 2508-2522

5.2.3 *เจเนอเรชันวาย* คือ กลุ่มคนที่เกิดระหว่าง พ.ศ. 2523-2540

5.2.4 *เจเนอเรชันแซด* คือ กลุ่มคนที่เกิด พ.ศ. 2540 ขึ้นไป

สรรเพชญ ไชยสิริยะสวัสดิ์ (2557) นักวิชาการมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวว่าสังคมในปัจจุบันนี้ แบ่งเป็นกลุ่มคน 4 เจเนอเรชัน ได้แก่

กลุ่มที่ 1 เจเนอเรชัน บี (Baby Boomer Generation) หรือ "Gen-B" ซึ่งเป็นคนสูงอายุในปัจจุบัน (พ.ศ.2489-2507) คนกลุ่มนี้เป็นผลผลิตหลังสงครามโลก ครั้งที่ 2 ที่แต่ละประเทศต้องการเร่งผลิตประชากรเพื่อมาพัฒนาประเทศที่บอบช้ำและทดแทนประชากรที่หายไปจากสงครามโลก โดยเขาได้รับรู้ถึงความลำบากของพ่อแม่ ความแร้นแค้นทางเศรษฐกิจ ภาวะวุ่นวายต่างๆ ทำให้มีความอดทนสูง สู้งาน ชอบทำงานและประสบความสำเร็จด้วยตัวเอง เนื่องจากมีประชากรจำนวนมากที่เกิดในช่วงเดียวกันทำให้มีการแข่งขันสูง นอกจากนี้คนเจเนอเรชันบียังยึดระบบชนชั้น หมายถึง การทำงาน เนื่องด้วยสมัยก่อนเทคโนโลยียังไม่ทันสมัยและแพร่หลาย ทำให้องค์ความรู้ตกอยู่กับชนชั้นนำหรือชนชั้นปกครอง ฉะนั้น เขาจึงเชื่อมั่น และรับฟังคำสั่งจากผู้นำหรือหัวหน้างานที่มีองค์ความรู้มากกว่า ขณะเดียวกันคนยุคนี้ ใช้ชีวิตเรียบง่าย เป็นคนเก็บออมมากกว่าใช้จ่าย

กลุ่มที่ 2 เจเนอเรชัน เอ็กซ์ (Generation X) หรือเรียกสั้นๆ ว่า "Gen-X" ซึ่งเป็นคนวัยทำงานในยุคปัจจุบัน (พ.ศ.2508-2522) เป็นผลกระทบจากการผลิตประชากรล้นจนต้องคุมกำเนิด ขณะเดียวกันเทคโนโลยีเริ่มทันสมัยและแพร่หลายขึ้นและเริ่มมีตัวเลือกมากขึ้น ทำให้คนกลุ่มนี้เริ่มมีความอดทนน้อยลง มักจะตั้งคำถามว่าทำไมชีวิตต้องทนในเมื่อมีโอกาสและตัวเลือกมากขึ้น คนเจเนอเรชันบียังทำงานด้วยตัวเอง ยึดระบบชนชั้นน้อยลง เก็บออมและใช้เท่าที่มี เลือกทำงานที่ชอบ รัก อิสระ และมีความคิดสร้างสรรค์แหวกกรอบ

กลุ่มที่ 3 เจเนอเรชันวาย (Generation Y) หรือ "Gen-Y" ซึ่งเป็นคนวัยตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนปลายถึงเริ่มทำงานใหม่ (พ.ศ.2523-2540) คนกลุ่มนี้เกิดมาพร้อมเทคโนโลยีทันสมัยและแพร่หลาย รวมทั้งองค์ความรู้ ทำให้มีความอดทนเริ่มน้อยลง สมาธิสั้นขึ้น ชอบ Copy-Paste และเปลี่ยนงานบ่อย คนเจนนี้นี้ไม่ชอบชนชั้น ซึ่งตรงนี้หมายถึงการทำงานและใช้ชีวิต โดยเด็กยุคนี้ชอบการทำงานเป็นทีม ทำงานร่วมกันมากกว่าฟังคำสั่งจากหัวหน้าหรือผู้นำอย่างเดียว และการบังคับขู่เข็ญจากพ่อแม่

กลุ่มที่ 4 เจเนอเรชันซี หรือแซด (Generation Z) หรือ "Gen-Z" (พ.ศ.2540 ขึ้นไป) ซึ่งเป็นคนกลุ่มวัยตั้งแต่แรกเกิดถึงมัธยมศึกษาตอนต้น คนกลุ่มนี้เกิดมาด้วยการเลี้ยงดูที่เพียบพร้อมเทคโนโลยีทันสมัยและแพร่หลาย รวมถึงองค์ความรู้และมีตัวเลือกมาก ทำให้คนกลุ่มนี้มักทำในสิ่งที่ชอบ ชอบความสะดวกสบาย ไม่ชอบพิธีการและสามารถทำอะไรหลายๆอย่างได้ในคราวเดียวกัน

อุทิส ศิริวรรณ (2558) นักวิชาการ กล่าวถึงการศึกษาสายบริหารธุรกิจ โดยเฉพาะในโลกตะวันตก นักทฤษฎีด้านการจัดการในสหรัฐอเมริกาได้จัดแบ่งกลุ่มคนออกเป็นรุ่นต่างๆ โดยสรุปไว้เป็น 3 รุ่น

1) *คนรุ่นเบบี้บูมหรือคน Gen B* เป็นคนที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2483 - 2507 หรือในยุคสิ้นสุดสงครามโลก ครั้งที่ 2 สาเหตุที่เรียกว่าเบบี้บูมเมอร์ ก็เพราะว่าหลังจากผ่านสงครามโลก ครั้งที่ 2 ประชากรที่เหลืออยู่ในแต่ละประเทศมีน้อยคน ในยุคนั้นจึงมีค่านิยมที่ต้องมีลูกหลาย ๆ คน เพื่อสร้างแรงงานขึ้นมาพัฒนาประเทศชาติ จึงเป็นที่มาของคำว่า “เบบี้บูมเมอร์” ซึ่งเรียกกันสั้นๆ ว่า “เบบี้บูม” คนยุคเบบี้บูม คือ คนที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป และเริ่มเข้าสู่วัยชราแล้ว คนกลุ่มนี้จึงเป็นคนที่มีชีวิตเพื่อการทำงาน เคารพกฎเกณฑ์ กตึกา มีความอดทนสูง ทุ่มเทให้กับการทำงานและองค์กรมาก สู้งาน พยายามคิดและทำอะไรด้วยตัวเอง เป็นเจ้าคนนายคนถูกรอบคร้วสั่งสอนมาให้เป็นคนประหยัด อุดม จึงใช้จ่ายเงินอย่างรอบคอบ และระมัดระวัง

2) *คนรุ่นเอ็กซ์หรือคน Gen X* คือ คนที่เกิดระหว่าง พ.ศ. 2508 – 2522 เป็นรุ่นลูกๆ ของ Gen-B ที่เกิดมาพร้อมกับโลกที่เริ่มมีการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจสูง จึงเริ่มไม่นิยม มีลูกมาก คน Gen X จะมีความคิดกว้าง ช่วยเหลือตัวเองได้เก่ง มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง ชอบพูดคุยสนทนาแบบผู้ใหญ่ ไขว่คว้าหาความมั่นคงทางอารมณ์และความรู้สึก รอบรู้ ใฝ่ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ สิ่งสมบัตเรียนประสบการณ์พัฒนาตนเองต่อเนื่อง ให้ความสำคัญในเรื่องงาน และครอบครัวอย่างทัดเทียมกัน

3) *คนรุ่นวายหรือคน Gen Y* เป็นผู้ที่เกิดในช่วง พ.ศ. 2523-2537 เป็นเด็กรุ่นใหม่ ต้องการเหตุผลในทุกเรื่อง คำว่า “ทำไม” จึงเป็นเหมือนสัญลักษณ์ของพวกเขา คนกลุ่มนี้จะกล้าแสดงออก มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ไม่สนใจต่อคำวิจารณ์ มีความมั่นใจในตัวเอง ชอบทางลัด สะดวก รวดเร็ว และไฮเทคโนโลยี ทุกคำถามมีคำตอบในโลกอินเทอร์เน็ต สมัครงานผ่านอินเทอร์เน็ต

คุยกันทางอินเทอร์เน็ต เป็นสาวกไอโฟน ซัมซุง สมาร์ทโฟนรุ่นต่างๆ มีเสียงเพลงเป็นเพื่อน หางานที่
ถูกใจทำโดยต้องใช้ชีวิตสบายไปพร้อมๆ กับค่าตอบแทนสูง ไม่ต้องเข้าออฟฟิศให้ปวดหัว ชุตทำงาน
ขอใส่ตามใจฉัน ขอให้วัดกันที่ผลงาน ไม่ต้องการเวลาทำงานที่แน่นอนและงานหนักต้องมาพร้อมกับ
ผลตอบแทนที่ตนพอใจ

เดชา วัฒนะไพศาล (2552) กล่าวถึงการแบ่งเจเนอเรชั่นว่าเริ่มขึ้นจาก นักวิจัย
ชาวตะวันตกที่ทำการจัดกลุ่มคนตามเกณฑ์ช่วงอายุ โดยสามารถแบ่งกลุ่มได้ ดังนี้

1) *กลุ่มเบบี้บูมเมอร์ส (Baby Boomers)* คือ กลุ่มคนที่เกิดหลังสงครามโลก
ครั้งที่สอง หรือเป็นกลุ่มประชากรที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2489-2507 เนื่องจากหลังสงครามโลก
ครั้งที่สองมีการสูญเสียคนจำนวนมาก ในหลายประเทศจึงส่งเสริมให้ประชากรมีทายาทมากขึ้น
นอกจากนี้ ในช่วงนั้นยังไม่มีคอมพิวเตอร์จึงมีบุตรหลายคน คุณลักษณะสำคัญของ
คนกลุ่มนี้จะมีนิสัยมุ่งมั่นกับการทำงาน ทุ่มเททำงานหนัก ให้ความสำคัญกับผลงานและองค์กร

2) *กลุ่มเจเนอเรชั่นเอ็กซ์ (Generation X)* คือ กลุ่มคนที่เกิดหลังปี พ.ศ. 2508-
2523 ลักษณะเด่นของคนกลุ่มนี้จะมีอุปนิสัยชอบเสีง ชอบความเป็นอิสระ สนใจในเทคโนโลยี
ปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ดี ได้รับการขนานนามว่า Baby Buster หรือ Slacker คือ
เป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีค่อนข้างมากส่งผลให้สามารถปรับตัว
ให้เข้ากับยุคสมัยได้ง่าย คุณลักษณะการทำงานของคนกลุ่มนี้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะ
ความรู้และความสามารถในการทำงานไปพร้อมกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต ความเป็นส่วนตัว
ครอบครัวและสังคม ของตน มีแนวคิดจงรักภักดีต่อองค์กรต้องการร่วมงานกับองค์กรเป็นระยะ
เวลานาน ใช้จ่ายเงินไปกับ การสร้างความสุขเพื่อสนองความต้องการมากกว่ากลุ่มเบบี้บูมเมอร์ส

3) *กลุ่มเจเนอเรชั่นวาย (Generation Y)* คือ กลุ่มคนรุ่นใหม่ที่เกิดตั้งแต่
พ.ศ. 2524-2543 ซึ่งเกิดมาท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงหลายด้าน พ่อแม่มีก๊อออกไปทำงานนอกบ้าน
และมีจำนวนมากที่เติบโตมาในครอบครัวที่พ่อแม่แยกทางกัน มีอิสระในการใช้ชีวิตนอกบ้านน้อยกว่า
กลุ่มเจเนอเรชั่นเอ็กซ์ เนื่องจากพ่อแม่เห็นถึงความไม่ปลอดภัยของสังคมภายนอก ส่งผลให้
เจเนอเรชั่นวายมีวุฒิภาวะหรือความเป็นผู้ใหญ่น้อยกว่ากลุ่มเบบี้บูมเมอร์สหรือกลุ่มเจเนอเรชั่น-
เอ็กซ์ ในช่วงอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน

กนกรัตน์ เลิศชูสกุล (2564, หน้า 269) กล่าวถึงเจเนอเรชั่นเอ็กซ์/เจเนอเรชั่นวาย/
เจเนอเรชั่นซี หรือแซด ว่า

1) เจเนอเรชั่นเอ็กซ์ หมายถึงคนที่เกิดช่วงปี พ.ศ. 2508-2522 ปัจจุบันอายุ 41-55 ปี
ถูกเลี้ยงดูโดยคนรุ่นยุคเบบี้บูมเมอร์หรือคนรุ่นสงครามเย็น เป็นกลุ่มคนที่กำลังต้องเผชิญกับโลก
ที่เปลี่ยนแปลงและพยายามปรับตัวให้ทันต่อโลกดิจิทัล

2) เจเนอเรชันวาย หมายถึงคนที่เกิดช่วงปี พ.ศ. 2523-2540 ปัจจุบันอายุ 24-40 ปี มาในยุคพัฒนาดิจิทัล เป็นรุ่นที่ได้รับอิทธิพลช่วงต้นของชีวิตจากคนรุ่นเบบี้บูมเมอร์ และเจเนอเรชันเอ็กซ์ โดยเฉพาะฐานคิดแบบอนุรักษ์นิยม แต่พวกเขากำลังได้รับผลกระทบโดยตรงจากโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลงทุกมิติ ขณะที่ก็เป็นกลุ่มกลุ่มที่ใกล้ชิดและเข้าใจวัฒนธรรม รวมถึงค่านิยมของคนเจเนอเรชันซี หรือแซดมากที่สุด

3) เจเนอเรชันซี หรือแซด หมายถึงคนที่เกิดหลังปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา อายุต่ำกว่า 23 ปี เติบโตท่ามกลางโลกที่พลิกผันและเผชิญปัญหาที่ทำที่ท้าทายหน้าหนังก่อนคนรุ่นก่อนเกือบทุกมิติ นอกจากนั้นยังเป็นกลุ่มที่ได้ชื่อว่าเป็น “คนรุ่นดิจิทัล (digital native)” ผู้สามารถเข้าถึงข่าวสารและข้อมูลปริมาณมากอย่างรวดเร็วอย่างไม่เคยมีคนรุ่นใดสัมผัสมาก่อน ผลทำให้พวกเขามีค่านิยมและวิธีคิดแตกต่างจากคนรุ่นก่อนหน้าอย่างมาก

6. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง

6.1 ความหมายของการมีส่วนร่วมทางการเมือง

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน (political participation) เป็นองค์ประกอบอันสำคัญยิ่งของระบบการเมืองการปกครองของประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบเสรีนิยมที่ถือว่าประชาชนทั้งปวงในสังคมมีอิสระที่จะร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการกำหนดนโยบายในการบริหารและปกครองของประเทศ (วิสุทธิ โปธิ์แทน, 2519, หน้า 32-34)

ฮันติงตัน และ โคมินส์ (Huntington & Dominguez, 1975, p33) ให้คำจำกัดความของการมีส่วนร่วมทางการเมืองไว้ว่า เป็นกิจกรรมหรือการกระทำของประชาชนที่ต้องการมีอิทธิพลเหนือการตัดสินใจของรัฐบาล โดยที่การกระทำหรือความพยายามนั้นเป็นได้ทั้งถูกต้องและไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ใช้กำลังหรือไม่ใช้ เป็นผลสำเร็จหรือล้มเหลว ทั้งที่สมัครใจหรือไม่สมัครใจ รวมถึงการเลือกตั้ง การร่วมในการรณรงค์หาเสียง การรวมตัวเพื่อโน้มน้าวหรือกดดันรัฐบาล การประท้วงและการใช้กำลังรุนแรง

แมกโคลสกี (McClosky, 1986, p 252-253) ให้คำจำกัดความของการมีส่วนร่วมทางการเมืองไว้ว่า การเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นกิจกรรมต่างๆ ที่กระทำโดยสมัครใจ ซึ่งสมาชิกทั้งหลายที่อยู่ใต้งคมได้มีส่วนร่วมกระทำกันในอันที่จะเลือกผู้นำของตนและกำหนดนโยบายของรัฐ การกระทำนั้นอาจกระทำโดยตรงหรือทางอ้อมก็ได้

ไวเนอร์ (Wiener, 1971, p 161-164) ให้คำจำกัดความของการมีส่วนร่วมทางการเมืองไว้ว่า การปฏิบัติการโดยสมัครใจใดๆ ที่ไม่ว่าจะเป็นผลสำเร็จหรือไม่ มีการจัดการหรือไม่ก็ตามจะเกิดขึ้นเป็นครั้งคราวหรือต่อเนื่องและจะใช้วิธีที่ถูกต้องโดยจะได้รับการยอมรับตามกฎหมายหรือไม่ก็ตาม การกระทำนั้นมุ่งประสงค์ที่จะสร้างอิทธิพลต่อการเลือกนโยบายสาธารณะ การบริหารนโยบายสาธารณะและการเลือกผู้นำทางการเมืองไม่ว่าจะเป็นระดับชาติหรือระดับท้องถิ่น

ชวงค์ ฉายะบุตร (2539, หน้า 36) ให้คำจำกัดความของการมีส่วนร่วมทางการเมืองไว้ว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองมีความหมายไปถึงการให้ความร่วมมือ ซึ่งถือเป็นการสนับสนุนต่อระบบการเมือง นั่นคือการมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ร่วมมือกับเจ้าหน้าที่รัฐบาล การให้ความสนับสนุน เป็นทางหนึ่งที่จะลดปัญหาในการปกครองและการบริหาร การให้ความร่วมมือในการเสียภาษีเป็นอีกทางหนึ่ง ซึ่งนับว่าเป็นการมีส่วนร่วมโดยอ้อม ซึ่งจะทำให้ไม่เกิดปัญหาจนกลายเป็นประเด็นทางการเมืองต่อไป

กล่าวโดยสรุป การมีส่วนร่วมทางการเมืองจึงหมายถึง การมีส่วนร่วมในการเมือง การปกครองของประชาชนตามสิทธิที่ระบบการเมืองและกฎหมายกำหนดให้กระทำได้ เป็นการกระทำที่ต้อง เกิดขึ้นด้วยความสมัครใจของประชาชน เพื่อให้มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายของรัฐ ทั้งในการเมืองการปกครองระดับท้องถิ่นและระดับชาติ อย่างไรก็ตามแม้การมีส่วนร่วมทางการเมือง การปกครองของประชาชนจะเป็นไปตามสิทธิที่ระบบการเมืองและกฎหมายกำหนดให้กระทำได้ เช่น อนุญาตให้ประชาชนรวมตัวเพื่อชุมนุมคัดค้านหรือแสดงความคิดเห็นต่อนโยบายต่าง ๆ ของรัฐได้ แต่ก็อาจปรากฏได้ว่าการมีส่วนร่วมดำเนินไปโดยถูกต้องตามกฎหมายอาจลุกลามเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายได้ เช่น การขว้างปา ต่อสู้ทำร้ายร่างกาย การใช้ความรุนแรง

นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนอาจเกิดขึ้นด้วยความสมัครใจ เนื่องจากความเข้าใจในสิทธิประโยชน์ที่ตนจะพึงมีพึงได้จากมีส่วนร่วมนั้น หรือเกิดขึ้นเพราะการถูกหลอกล่อโดยการชักจูง เพื่อหวังผลประโยชน์ทางการเมืองของบุคคลบางคนหรือบางกลุ่ม

ประเด็นสำคัญของแนวคิดเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมือง คือ (ทรัพย์ พิริยคุณธร, 2544, หน้า 29)

- เป็นการมีส่วนร่วมโดยแสดงพฤติกรรมในทางการเมืองการปกครองของประชาชน เพื่อให้มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายของรัฐเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของตนหรือกลุ่มตนให้มากที่สุด

- เป็นไปตามสิทธิที่มีระบบการเมืองและกฎหมายรองรับ

- ลักษณะของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมตามสิทธิของประชาชนอาจขยายผลเป็นความรุนแรงทางการเมืองซึ่งผิดกฎหมายได้

- เป็นไปตามความสมัครใจของประชาชน แต่ความสมัครใจอาจเกิดจากความไม่
รู้ไม่เข้าใจหรือสำคัญผิดในข้อเท็จจริงของสถานการณ์ทางการเมือง เนื่องจากถูกชักจูงด้วยวิธีการต่างๆ
จากผู้หวังผลประโยชน์

6.2 รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมือง

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนมีอยู่หลายรูปแบบและวิธีการแตกต่างกัน
ไปในแต่ละระบบการเมืองและบริบทแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ
จึงได้มีนักวิชาการหลายท่านได้จัดรูปแบบของการมีส่วนร่วมทางการเมืองไว้ดังนี้คือ

อัลมอนต์ และ โปเวล (Almond & Powell 1976, PP 145-146) ได้จำแนก
รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ละเอียดชัดเจน โดยแบ่งรูปแบบของการมีส่วนร่วมทางการเมือง
เป็น 2 รูปแบบใหญ่ๆ คือ

1) แบบเป็นทางการ (Conventional Forms)

- 1.1) การออกเสียงเลือกตั้ง
- 1.2) การพุดจาปริक्षाเรื่องการเมือง
- 1.3) กิจกรรมการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง
- 1.4) การจัดตั้งและการเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มต่างๆ
- 1.5) การติดต่อส่วนตัวกับเจ้าหน้าที่การเมือง

2) แบบไม่เป็นทางการ (Unconventional Forms)

- 2.1) การยื่นข้อเรียกร้อง
- 2.2) การเดินขบวน
- 2.3) การเข้าประจันหน้ากัน
- 2.4) การละเมิดกฎระเบียบของสังคม
- 2.5) การใช้ความรุนแรงทางการเมือง
- 2.6) สงครามกองโจนและการปฏิวัติ

นิว และ เวอร์บา (Nie & Verba, 1975, p.12) ได้ให้ความหมายของกิจกรรม
การมีส่วนร่วมทางการเมืองในลักษณะกว้างและชัดเจน โดยแบ่งกิจกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง
ไว้ 4 รูปแบบ คือ

1) การลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง คือกิจกรรมที่แสดงถึงการให้ความสนับสนุน
ของประชาชนที่มีต่อพรรคการเมืองหรือผู้สมัคร โดยเริ่มจากการสร้างแรงจูงใจ และให้ประชาชน
รับทราบถึงสิ่งที่พรรคการเมืองหรือผู้สมัครนั้นๆ จะสื่อ เพื่อให้เกิดการตัดสินใจที่จะลงคะแนนเสียงให้

2) *การรณรงค์หาเสียง* เป็นการที่พรรคการเมืองหรือผู้สมัครต้องทำการสื่อสารกับประชาชน ผ่านสื่อหรือกิจกรรมต่างๆ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อความคิดและการตัดสินใจของประชาชนได้ในอนาคต

3) *การติดต่องานของประชาชน* คือ การติดต่อเผชิญหน้าของบุคคลที่มีต่อรัฐบาลหรือ หน่วยงานของรัฐบาลโดยลำพังตัวเอง และเป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับระยะเวลา เป้าหมาย และเนื้อหาสาระการเข้ามีส่วนร่วมของบุคคลได้เอง จึงสามารถคาดหวังเป็นการกระทำของคนจำนวนน้อย กิจกรรมดังกล่าวมักไม่มีความขัดแย้งโดยตรงกับบุคคลอื่นๆ และต้องการความคิดริเริ่มค่อนข้างมาก กิจกรรมในรูปแบบนี้ได้แก่ การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นเกี่ยวกับปัญหาเฉพาะหรือปัญหาส่วนรวม ทั้งนี้ เพื่อร้องเรียนให้มีการแก้ไขปรับปรุงจากรัฐบาล

4) *การร่วมในกิจกรรมบางอย่างขององค์กรหรือกลุ่มเกี่ยวกับปัญหาการเมืองและสังคม* เป็นกิจกรรมที่บุคคลกระทำร่วมกับผู้อื่น ซึ่งอาจจะกระทำร่วมกันภายในองค์กรที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการก็ได้ การกระทำดังกล่าวอาจเกิดขึ้นในเวลาใดเวลาหนึ่งก็ได้และจะเกี่ยวกับปัญหาใดของกลุ่มก็ได้

บรอมก์ (Bromge 1950, p.252 อ้างถึงใน ประสิทธิ์ พรหมพิสุทธิ์, 2513, หน้า 10) ได้จำแนกลักษณะของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองไว้ 3 ประการใหญ่ๆด้วยกัน คือ การลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง (voting) การวิพากษ์วิจารณ์ หรือชักจูงอย่างไม่เป็นทางการ (informal method of pressure and persuasion) และ การดำเนินการอย่างเป็นทางการ (formal actions)

ทรัพย์ พิริยคุณธร (2544, หน้า 30) ได้แบ่งรูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองใน ระบอบประชาธิปไตยเป็น 2 รูปแบบ คือ

1) *การมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบเป็นทางการ* โดยมีกฎหมายรองรับให้กระทำได้หรือต้องกระทำ วิธีการที่สำคัญและยอมรับ ปฏิบัติใช้กันทั่วไปในระบอบประชาธิปไตย มีดังนี้

1.1) การเลือกตั้งทั้งในระดับชาติและท้องถิ่น การเลือกตั้งเป็นรูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ชัดเจนที่สุด ในทางทฤษฎีสามารถวัดระดับ ประเมินค่าของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองได้แน่นอนชัดเจนมากกว่าพฤติกรรมอื่นๆ

1.2) การใช้สิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง ในประเด็นหรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์สาธารณะของประชาชน เช่น การพูด อภิปราย เป็นต้น

1.3) การจัดตั้งและเข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมือง เป็นการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยการรวมกลุ่มของบุคคลที่มีความเห็นทางการเมืองตรงกัน และมีความมุ่งหมายที่จะเข้าไปทำหน้าที่บริหารประเทศให้เป็นไปตามอุดมการณ์ของพรรค

1.4) การมีส่วนร่วมโดยการรวมตัวเป็นกลุ่มผลประโยชน์ หมายถึง การที่กลุ่มคนมารวมกันเพราะมีอาชีพการงานหรือมีผลประโยชน์ หรือมีความมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกัน

และใช้พลังของกลุ่มให้มีอิทธิพลต่อกระบวนการกำหนดนโยบายของรัฐเพื่อปกป้องคุ้มครองผลประโยชน์ของกลุ่มตน

2) *การมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไม่เป็นทางการ* การมีส่วนร่วมทางการเมืองในลักษณะนี้ในระบบการเมืองแบบเผด็จการไม่ ยอมรับและไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วม โดยจะมีกฎหมายห้ามไว้อย่างชัดเจน แม้ประเทศที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยบางประเทศ จะมีได้ห้ามแต่ก็ไม่ได้ระบุหรือมิได้มีกฎหมายรองรับว่าให้กระทำได้

2.1) การเดินขบวนหรือชุมนุมประท้วง โดยประชาชนรวมตัวกันเพื่อแสดงความไม่เห็นด้วยกับนโยบายหรือการดำเนินการของรัฐบาลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเป็นการรวมตัวเพื่อเรียกร้องต่อรัฐบาลในการกำหนดนโยบาย เป็นต้น

2.2) การก่อความวุ่นวายทางการเมือง เช่น การนัดหยุดงาน การงดให้ความร่วมมือกับรัฐบาลเป็นวิธีแสดงออกของประชาชนโดยการไม่เชื่อฟังอำนาจรัฐ หรือปฏิบัติการที่ละเมิดกฎหมาย โดยอ้างความบกพร่องของรัฐบาลเป็นสาเหตุ วิธีการนี้อาจก่อให้เกิดผลกระทบเป็นความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ

6.3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชน

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนมีปัจจัยที่ต้องพิจารณาร่วมด้วยดังนี้

1) *ระบบการเมือง* ระบบการเมืองที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองมากที่สุดคือ ระบอบประชาธิปไตย ส่วนระบบการเมืองอื่นมักกีดกันหรือปิดโอกาสนี้

2) *วัฒนธรรมการเมือง* แบบอย่างของทัศนคติความโน้มเอียงที่บุคคลในฐานะสมาชิกระบบการเมืองมีต่อการเมือง มีผลสำคัญต่อลักษณะการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน และโดยที่วัฒนธรรมทางการเมืองของแต่ละสังคมได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมของสังคมนั้นๆ ด้วย วัฒนธรรมทางการเมืองของแต่ละสังคมแต่ละประเทศจึงแตกต่างกันไปตามลักษณะของวัฒนธรรมของสังคม เช่น จากลักษณะวัฒนธรรมในสังคมไทยที่มีความเคารพยกย่องผู้อาวุโส เคารพเชื่อฟังผู้ปกครองเป็นวัฒนธรรมที่สั่งสมต่อเนื่องมาเป็นเวลา จนมีคำกล่าวเปรียบเปรยเพื่อสั่งสอนเด็กให้เชื่อฟังผู้ใหญ่ว่า “เป็นผู้น้อยค้อยก้มประนมกร” ลักษณะความเชื่อค่านิยมในโครงสร้างวัฒนธรรมไทยเช่นนี้ ทำให้ประชาชนเคยชินต่อการเป็นผู้ตาม หรือพอใจที่ เป็นผู้ถูกปกครอง นับเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการเมือง แบบประชาธิปไตยที่ต้องการวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วมของคนในสังคมเป็นอย่างมาก

3) *โครงสร้างทางสังคม เศรษฐกิจ* เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนด้วย เช่น ระดับการศึกษาของประชาชนในสังคม รายได้

4) *สิ่งแวดล้อมภายนอก* เช่น การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองของประเทศต่างๆ ในโลกและอิทธิพลของข่าวสารข้อมูลต่างๆ ที่แพร่หลายติดต่อกันได้อย่างรวดเร็วในปัจจุบันมีส่วนช่วย กระตุ้น หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมกรมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนได้

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธมนวรรณ ลอยเลิศฤทธิ์ (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง เมื่อการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง (Call out) มีบทบาทในโลกธุรกิจ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเหตุผล เชิงลึกของการตัดสินใจ แสดงความคิดเห็นของบุคคลมีชื่อเสียง อีกทั้งยังศึกษาในเรื่องของทัศนคติ มุมมองและพฤติกรรมกรรมกร สนับสนุนของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปสืบเนื่องจากกระแสนี้ นอกจากนี้งานวิจัยเล่มนี้ยังได้ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับมุมมองและการจัดการของแบรนด์ในช่วงเวลาดังกล่าว เนื่องจากผู้บริโภคเริ่มมีการ กดดันแบรนด์สินค้าผ่านพฤติกรรมกรซื้อ ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยหลายอย่างในเชิงลึกที่ทำให้บุคคล มีชื่อเสียงและแบรนด์ไม่สามารถเป็นตัวแทนออกมา Call out ได้ซึ่งเหตุผลบางข้อเป็นสิ่งที่ผู้บริโภคไม่ ทราบจึงส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและการสนับสนุนต่อบุคคลมีชื่อเสียง แต่อย่างไรก็ตาม ทั้งบุคคลมีชื่อเสียง และแบรนด์ก็มีวิธีสื่อสารและวางกลยุทธ์เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อฐานลูกค้า และยอดขาย กลุ่มเป้าหมายหลักของ อ่าลาอาลัย ได้แก่ กลุ่มลูกค้าวัยทำงานที่มีรายได้ 50,000 บาทขึ้นไป อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร มีข้อจำกัดในด้านของเวลา ซึ่งเป็นกลุ่มลูกค้าที่ต้องการจัดพิธีศพ ให้ถูกต้องตามพิธีกรรมและดีที่สุดให้คนที่ตนเองรัก

เอกรินทร์ ศิริรัตน์ชัย (2564) ได้ทำการศึกษาแนวคิดและพฤติกรรมของเยาวชนไทย : ประชาธิปไตย วัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอและสรุปผลแนวคิดและพฤติกรรมของเยาวชนไทยที่เกี่ยวข้อง กับหลักอุดมการณ์ในแบบประชาธิปไตย ทำให้เห็นถึงแนวคิดและพฤติกรรมของเยาวชนไทย หรือกลุ่ม Generation Z หรือ Gen Z ให้ความสำคัญกับการมีเสรีภาพ การมีสิทธิ ความเสมอภาค ลักษณะ พฤติกรรมกรแสดงออกเหล่านี้ หมายถึง การกระทำที่แสดงออกของปัจเจกบุคคลที่สื่อถึงหรือเป็น เรื่องเกี่ยวกับการเมืองในลักษณะต่างๆ รวมไปถึงกระบวนการทางความคิด การตัดสินใจทั้งการกระทำ ใดๆ ก็ตามที่เกิดโดยความเต็มใจของปัจเจกบุคคลที่สื่อถึงการเมือง การเข้าร่วมดำเนินกิจกรรมทางการเมือง การตัดสินใจเข้าไปมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ และรับผิดชอบในโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเมือง เช่น การเรียกร้องทางการเมืองการสนับสนุนทางการเมือง การผลักดัน นโยบายสาธารณะและการต่อต้านรัฐบาล

ชัยศ จินารัตน์ (2564) ได้ทำการศึกษาความสนใจทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมือง: กรณีศึกษากลุ่มคนใน Gen Y และ Gen Z ที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี อำนาจเจริญ และยโสธร งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสนใจทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยใช้แบบสอบถามไปรวบรวมความเห็นของกลุ่มคน Gen Y และ Z ที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี อำนาจเจริญ และยโสธรจำนวน 440 คน แล้วนำกลับมาวิเคราะห์ผลด้วยสถิติวิเคราะห์ความถี่ ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลวิจัยพบว่าความสนใจทางการเมืองอยู่ในระดับน้อย ส่วนการมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่กลุ่มคนใน Gen Y และ Z เป็นหญิงมากกว่าชายและมีอายุระหว่าง 18-35 ปีกับมีความสามารถปรับตัวได้เกือบทุกสถานการณ์ รวมไปถึงมีความคาดหวังต่อความสำเร็จค่อนข้างสูงจากการทำงาน 1-2 อย่างในช่วงเวลาเดียวกัน นอกจากนี้ ยังเป็นกลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่าค่าใช้จ่ายและใช้เวลาอย่างน้อย 1-2 ชั่วโมงสำหรับการออกกำลังกาย และในช่วง 1 ปีที่ผ่านมาพบว่าส่วนใหญ่ไม่ได้ออกไปเที่ยวนอกบ้านรวมถึงให้ความสำคัญกับการรับประทานอาหารที่สะอาด ปลอดภัยและใช้ Internet 3-4 ชั่วโมงต่อวัน

วารุณี เฮงทรัพย์ (2562) ได้ทำการศึกษาการเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรี บริเวณจังหวัดภาคเหนือตอนบน ในรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตรและรัฐบาลพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา การศึกษารุ่นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ สตรีบริเวณภาคเหนือตอนบนในรัฐบาลยิ่งลักษณ์ ชินวัตรและรัฐบาลพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชาและเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรีในภาคเหนือตอนบน จากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในปี พ.ศ. 2554 และในปี พ.ศ. 2562 ทั้ง 8 จังหวัด กล่าวคือเป็นการมุ่งศึกษาการ เปรียบเทียบว่าผลจากการเลือกตั้งทั้ง 2 ปี จากจำนวนการลงสมัครเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของสตรี ในภาคเหนือตอนบนและจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เป็นสตรีที่ได้รับเลือกตั้งในภาคเหนือตอนบนทั้ง 8 จังหวัด ดังต่อไปนี้ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดน่าน จังหวัดแพร่ และจังหวัดพะเยา ผลการศึกษาพบว่าจำนวนการลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตของสตรีทั้ง สองปีมีความแตกต่างกันชัดเจน การลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตในปี พ.ศ. 2554 พบว่า ผู้สมัครรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตทั้ง 8 จังหวัดรวมทั้งสิ้น 44 คน คิดเป็นร้อยละ 21.67 ส่วนการเลือกตั้งประจำปี พ.ศ. 2562 พบว่า สตรีมีส่วนร่วมทางการเมืองเพิ่มขึ้นจากเดิมในปี พ.ศ. 2554 ในแต่ละจังหวัดเป็นจำนวนมาก โดยจำนวนสตรีที่ลงสมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตทั้งสิ้น 228 คน คิดเป็นร้อยละ 23.58 ซึ่งเพิ่มจากปี 2554 ถึง 184 คน ในส่วนของจำนวนการลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของสตรีประจำปี พ.ศ. 2554 และ ประจำปี พ.ศ. 2562 แบบบัญชีรายชื่อ พบว่า ในปี 2554 มีจำนวนพรรคการเมืองที่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นจำนวนทั้งหมด 40 พรรค

การเมือง ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพศหญิง มีจำนวน 311 คน และคิดเป็นร้อยละ 22.06 ในส่วนการลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของสตรี ประจำปี พ.ศ. 2562 แบบบัญชีรายชื่อพบว่า มีผู้สมัครแบบบัญชีรายชื่อ 2,718 คนจาก 72 พรรคการเมือง และการเลือกตั้งทั่วไป ประจำปี พ.ศ. 2554 มีจำนวนสตรีที่ได้รับ เลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งสิ้น 7 คน ส่วนจำนวนผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เป็น สตรีในการเลือกตั้งทั่วไปประจำปี พ.ศ. 2562 พบว่า มีจำนวนผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ เป็นสตรีเพียง 3 คน ส่วนสตรีที่ได้รับเลือกให้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อปี 2554 มี ทั้งสิ้น 19 คน คิดเป็นร้อยละ 15.20 และปี 2562 ได้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อทั้งสิ้น 24 คน และคิดเป็นร้อยละ 16.11

กนกรัตน์ เลิศชูสกุล (2561) ได้ทำการศึกษาการเติบโต ความถดถอย และการฟื้นตัว ขบวนการนักศึกษาไทย ได้กล่าวว่าบทบาททางการเมืองที่แตกต่างกันของขบวนการนักศึกษาใน ประเทศที่มี อุตสาหกรรมก้าวหน้ากับประเทศในโลกที่สาม สำหรับการเมืองไทยในช่วง ทศวรรษ 2510 ภายใต้อิทธิพลเผด็จการทหาร โครงสร้างทางการเมืองไม่เอื้อ ให้ตัวแสดงทางการเมืองอื่นๆ ได้รับการพัฒนา ในขณะที่นักศึกษาเป็นชนชั้นกลางกลุ่มใหม่ที่มีทุนทางสังคมและการเมืองสูงกว่ากลุ่ม อื่นๆ จึงกลายเป็น พลังสำคัญในการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ในขณะที่ช่วงทศวรรษ 2520 – 2550 การเมืองไทยภายใต้บริบทการเติบโตของประชาธิปไตยและเสรีภาพทางการเมือง ทำให้เกิดการ ขยายตัวของพลังและสถาบันทางการเมืองที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่งผลให้นักศึกษา มีบทบาททางการเมืองน้อยลงโดยเปรียบเทียบ แต่หลังรัฐประหารในปี 2557 การเมืองไทยกลับสู่ บริบททางการเมืองแบบเผด็จการ พลังการเมืองต่างๆ ที่เคยมีบทบาทก่อน หน้าที่ถูกควบคุมอย่าง เข้มข้นโดยรัฐบาลทหาร นักศึกษาซึ่งมีสถานะพิเศษ ทั้งจากมรดกทางประวัติศาสตร์ และสถานภาพ พิเศษของสถาบันอุดมศึกษา ทำให้ขบวนการนักศึกษากลายเป็นหนึ่งในพลังทางการเมืองที่สำคัญเพียง ไม่กี่พลังที่ยังคงยืนหยัดต่อต้านระบอบเผด็จการทหาร

ฐานิตา เฉลิมช่วง (2559) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง ของประชาชนในระดับเทศบาล จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้สรุปไว้ว่าโดยทั่วไปพรรคการเมืองไทยจะมี นโยบายที่คล้ายคลึงกัน และไม่ค่อยให้ความสำคัญกับนโยบายของพรรคเท่าใดนัก ดังนั้น คุณสมบัติ ส่วนตัวของผู้สมัคร จึงมีความสำคัญมากกว่านโยบายของพรรค ดังนั้น ในการหาเสียงเลือกตั้งผู้สมัคร จะมุ่งไปที่คุณสมบัติส่วนตัวมากกว่าจะพูดถึงนโยบาย หรือวิธีการโจมตีเรื่องส่วนตัวของคู่แข่งมากกว่า จะโจมตีหรือพูดถึงเรื่องนโยบายและมักพูดแสดงให้ประชาชนเห็นว่าเขา จะทำอะไรให้กับชุมชน และประชาชนที่ได้เลือกเขา นอกจากนี้ในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ประชาชนจะพิจารณาคุณสมบัติ ของผู้สมัคร คือความพร้อมและความสามารถของผู้สมัครที่จะตอบสนองความต้องการหรือแก้ปัญหา ความเดือดร้อนของชุมชนได้มากน้อยเพียงใดเป็นเกณฑ์ใหญ่

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการค้นคว้าอิสระครั้งนี้ เป็นการเปรียบเทียบแนวคิดและการแสดงออกทางการเมืองของกลุ่มคนตามช่วงอายุ : ศึกษากรณีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566 ในจังหวัดสกลนคร โดยมีรายละเอียดแบบแผนการวิจัย ดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์เครื่องมือ

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อมุ่งศึกษาแนวคิดและการแสดงออกทางการเมืองของกลุ่มคนตามช่วงอายุ : ศึกษากรณีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566 ในจังหวัดสกลนคร จากผู้ให้ข้อมูล 3 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 เบ็บ็วมเมอร์ส เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2489 – 2507 กลุ่มที่ 2 เจเนอเรชั่นแซต เกิดหลังปี พ.ศ.2540 (ทั้งนี้ จะเลือกผู้สัมภาษณ์ที่เกิดปี พ.ศ. 2540-2547 เนื่องจาก มีอายุ 18 ปีขึ้นไป และมีสิทธิ์ในการเลือกตั้งครั้งของปี พ.ศ. 2566) และกลุ่มที่ 3 ผู้สมัครผู้สมัครสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎร โดยการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ จากนั้นนำไปสังเคราะห์ร่วมกับผลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เพื่อให้ทราบถึงผลการเปรียบเทียบแนวคิดและการแสดงออกทางการเมืองของกลุ่มคนตามช่วงอายุ : ศึกษากรณีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566 ในจังหวัดสกลนคร เพื่อหาข้อสรุป รวมถึงปัญหาข้อเสนอแนะ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิออกเสียงในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งจังหวัดสกลนคร

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้จากการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามความสะดวก (Convenient Sampling) หรือเลือกแบบเฉพาะแบบเจาะจง (Specific Sampling) จากประชาชนในจังหวัดสกลนคร ให้ครอบคลุมกับงานวิจัย ซึ่งแบ่งตามเจเนอเรชั่น (กลุ่มละ 10 คน) และผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดสกลนคร (จำนวน 4 คน)

กลุ่มที่ 1 เบบี้บูมเมอร์ส เป็นกลุ่มคนที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2489 - 2507 จำนวน 10 คน

กลุ่มที่ 2 เจเนอเรชั่นแซด เกิดหลังปี พ.ศ.2540 (ทั้งนี้ จะเลือกผู้สัมภาษณ์ที่เกิดปี พ.ศ. 2540-2547 เนื่องจาก มีอายุ 18 ปีขึ้นไป และมีสิทธิในการเลือกตั้งครั้งของปี พ.ศ. 2566) จำนวน 10 คน

กลุ่มที่ 3 ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน 4 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาวิจัยเรื่อง เปรียบเทียบแนวคิด และการแสดงออกทางการเมืองของกลุ่มคนตามช่วงอายุ : ศึกษากรณีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566 ในจังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยจะเลือกใช้เครื่องมือวิจัยประเภทที่เหมาะสมที่สุด โดยจะใช้แบบสัมภาษณ์ (Interview Form) เป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้างชนิดปลายเปิด (Structure Indepth Interview) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาข้อมูลที่จะทำให้ทราบหรือแสดงนัย ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ โดยดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 กำหนดประเด็นหลักในการสัมภาษณ์ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย ระบุรายการข้อมูลที่ต้องการของแต่ละประเด็น

3.2 จัดทำร่างแบบสัมภาษณ์และรายการคำถามแต่ละประเด็น

3.3 ตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาว่าตรงตามเนื้อหา และมีข้อมูลครบถ้วนหรือไม่ จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.4 แก้ไขและปรับปรุงให้เป็นแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ แล้วจึงนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

ทั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีสัมภาษณ์แบบที่ไม่มีโครงสร้าง (unstructured) ที่เป็นแบบสัมภาษณ์ที่ไม่มีคำถามแน่นอนตายตัว ผู้สัมภาษณ์สามารถปรับเปลี่ยนคำถามเพื่อให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพ และลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ถูกสัมภาษณ์ เพื่อให้ผู้ถูกสัมภาษณ์มีความสมัครใจที่จะให้ข้อมูลแก่ผู้วิจัย ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ รวมทั้งสภาพแวดล้อมและบริบทภายในพื้นที่ เพราะเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนที่เกี่ยวกับความรู้สึกและเกี่ยวข้องกับผู้ที่ได้รับผลกระทบ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่ได้จากการเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลโดยตรงได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล และการสนทนากลุ่ม โดยมีการกำหนดประเด็นที่ต้องการศึกษาเพื่อนำมาใช้เป็นกรอบในการวิเคราะห์ตามแนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมและการแสดงออกทางการเมือง การสัมภาษณ์ (Interview) การวิจัยครั้งนี้ใช้ทั้งการสัมภาษณ์แบบทางการ (Formal Interview) ดำเนินการสัมภาษณ์ประชาชนในจังหวัดสกลนคร ซึ่งแบ่งตามกลุ่ม โดยคำถามที่จะใช้เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์เพื่อให้ทราบถึงแนวคิดและการแสดงออกทางการเมืองของกลุ่มคนตามช่วงอายุ : ศึกษากรณีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566 ในจังหวัดสกลนคร และให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบโจทย์ตามกรอบแนวคิดการศึกษา และมีอิสระในการตอบ โดยข้อมูลที่ได้จะเป็นข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ทั้งหมดทำให้ทราบภาพสะท้อนข้อเท็จจริงตามกรอบแนวคิด โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

4.1.1 *ขั้นเตรียมการสัมภาษณ์* ได้แก่ ก่อนลงสนามในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยเริ่มต้นด้วยการนัดหมาย วัน เวลา สถานที่ที่จะสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาประเด็นคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พร้อมเตรียมและศึกษาวิธีใช้เครื่องมือในการบันทึกเสียง เตรียมสมุด จดบันทึก และอุปกรณ์ต่างๆ ให้พร้อมก่อนดำเนินการสัมภาษณ์

4.1.2 *ขั้นการสัมภาษณ์* ได้แก่ ก่อนการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้สนทนาสร้างความคุ้นเคยกับผู้ให้สัมภาษณ์พร้อมแจ้งวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ อธิบายเหตุผลและขออนุญาตใช้เครื่องบันทึกเสียงในขณะที่สัมภาษณ์ รวมทั้งแจ้งให้ทราบว่าข้อมูลต่างๆ ที่บันทึกเสียงไว้ โดยผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับ ทั้งนี้หากผู้ให้สัมภาษณ์ไม่ประสงค์ที่จะให้บันทึกเสียงในช่วงใด ผู้วิจัยก็จะไม่บันทึกเสียง

4.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) การศึกษาข้อมูลจากเอกสาร (Documentary Study) เป็นการเก็บข้อมูลในลักษณะข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากหนังสือและเอกสารงานวิชาการต่างๆ ทั้งที่เป็นหนังสือและสื่อสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ ผลงานวิจัย วิทยานิพนธ์ งานเขียน

ทางวิชาการ บทความทางวิชาการ ตลอดจนหนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร สื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่างๆ ในการนี้ผู้วิจัยจะเลือกเฉพาะในส่วนที่เชื่อมโยง หรือที่มีส่วนสัมพันธ์กับเนื้อหาสาระ และกรอบแนวคิด ในการวิจัย และเป็นข้อมูลที่มีส่วนสัมพันธ์กับบทสัมภาษณ์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพ นำข้อมูลเชิงคุณภาพมาวิเคราะห์เนื้อหา ดังนี้

5.1 ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร ใช้วิธีการวิเคราะห์เอกสารเนื้อหา (Content Analysis) นำเสนอข้อมูลด้วยวิธีการพรรณนา

5.2 ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ (Interview) ใช้วิธีการวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic Induction) โดยนำข้อมูลมาเรียบเรียงและจำแนกอย่างเป็นระบบ จากนั้นนำมาตีความหมายเชื่อมโยง ความสัมพันธ์และสร้างข้อสรุปจากข้อมูลต่างๆ ที่รวบรวมได้ โดยทำไปพร้อมๆ กับการเก็บรวบรวม ข้อมูล ทั้งนี้เพื่อจะได้ศึกษาประเด็นต่างๆ ได้ลึกซึ้ง เมื่อประเด็นใดวิเคราะห์แล้วไม่มีความชัดเจน ก็จะตามไปเก็บข้อมูลเพิ่มเติม ในประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ เพื่อตอบคำถามหลักตามวัตถุประสงค์ ของการวิจัยข้อมูลเชิงคุณภาพได้นำมาวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมโยง ความสัมพันธ์เชิงทฤษฎี

5.3 การตรวจสอบและการวิเคราะห์ข้อมูล ในขั้นแรกผู้วิจัยได้ตรวจสอบว่าได้ข้อมูลเพียงพอ แล้ว หรือยัง ข้อมูลนั้นได้ตอบปัญหาของการวิจัยแล้วหรือไม่ หากผู้วิจัยพบว่าได้ข้อมูลที่ไม่ตรงกัน ผู้วิจัยจะตรวจสอบว่าข้อมูลที่แท้จริงเป็นอย่างไร

5.4 นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก มาจัดระบบข้อมูลร่วมกับข้อมูลจากเอกสาร โดย นำข้อมูลมาเรียบเรียง อ่านทบทวนอย่างละเอียด ทำความเข้าใจกับข้อมูล และแยกประเด็นสาระ ต่างๆ ออกเป็นหมวดหมู่ เพื่อทำการวิเคราะห์

5.5 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการพรรณนา วิเคราะห์ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ ในบทที่ 4 โดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง เป็นกรอบในการวิเคราะห์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเปรียบเทียบแนวคิดและการแสดงออกทางการเมืองของกลุ่มคนตามช่วงอายุ :
ศึกษากรณีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566 ในจังหวัดสกลนคร ในครั้งนี้เป็นการศึกษา
เชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้แบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
โดยมีกลุ่มเป้าหมาย 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 เบบี้บูมเมอร์ส เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2489 – 2507

กลุ่มที่ 2 เจเนอเรชันแซต เกิดหลังปี พ.ศ.2540 (ทั้งนี้ จะเลือกผู้สัมภาษณ์ที่เกิดปี
พ.ศ. 2540-2547 เนื่องจาก มีอายุ 18 ปีขึ้นไป และมีสิทธิ์ในการเลือกตั้งครั้งของปี พ.ศ. 2566)

กลุ่มที่ 3 ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

โดยที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นและการแสดงออกทางการเมืองของ
ประชาชนกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ส และเจเนอเรชันแซต

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในวัน เวลา และสถานที่ที่แตกต่างกัน
จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์และสรุปผลข้อมูลจากการสัมภาษณ์ได้ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มที่ 1 เบบี้บูมเมอร์ส

ตอนที่ 2 ข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มที่ 2 เจเนอเรชันแซต

ตอนที่ 3 ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทางความคิดเห็นและการแสดงออก
ทางการเมืองของประชาชนระหว่างประชาชนในกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ส และเจเนอเรชันแซต

ผู้วิจัยได้จัดทำเป็นตารางเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างเบบี้บูมเมอร์ส
และเจเนอเรชันแซต

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อหาแนวทางการอยู่ร่วมกันทางความคิดเห็นทางการเมือง
ของกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ส และเจเนอเรชันแซต

ผลการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยได้มีการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบตามวัตถุประสงค์
ของการวิจัย ดังนี้

1. ความคิดเห็นและการแสดงออกทางการเมืองของประชาชนกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ส และ เจเนอเรชั่นแซด

ตอนที่ 1 ข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มที่ 1 เบบี้บูมเมอร์ส

การสัมภาษณ์ประชาชนทั่วไปที่อยู่ในกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ส คือผู้ที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2489 – 2507 เกี่ยวกับแนวคิดและการแสดงออกทางการเมือง ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566 ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ประชาชนจำนวน 10 คน

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มเบบี้บูมเมอร์ส กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบทบาทและมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566 ในจังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ และนำมาสรุปผลการศึกษาในครั้งนี้ ดังตัวอย่างคำสัมภาษณ์ที่ได้ยกมาบางส่วน ดังนี้

1.1 มุมมองต่อการเมืองไทยในอดีตถึงปัจจุบัน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลในกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ส ในประเด็นคำถามเกี่ยวกับมุมมองต่อการเมืองไทยในอดีต ถึง ปัจจุบัน ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การเมืองไทยมีการเปลี่ยนแปลงตามยุคตามสมัย มีความเจริญและพัฒนาขึ้นจากเดิม ในอดีตการเมืองไทยเป็นระบบอุปถัมภ์ มีบ้านเล็กบ้านใหญ่ คนที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องมีผู้ใหญ่อุปถัมภ์ แต่ในปัจจุบันการเลือกตั้งก็มีการเปลี่ยนแปลงไป คนรุ่นใหม่ก็จะอยากได้อะไรใหม่ๆ รวมถึงการใช้ Social Media มาเป็นตัวช่วยในการเข้าถึงประชาชนทั้งตัวผู้สมัครและทั้งพรรคการเมือง ซึ่งถือเป็นช่องทางการประชาสัมพันธ์ที่และเข้าถึงประชาชนได้มาก ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...ในอดีตเป็นระบบอุปถัมภ์มีบ้านเล็กบ้านใหญ่ คนที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องมีผู้ใหญ่อุปถัมภ์ แต่ในปัจจุบันการเลือกตั้งก็มีการเปลี่ยนแปลงไป และคิดว่าในอนาคตก็จะเปลี่ยนแปลงไปอีก...”

ประหยัด หาญจำปา (2566,15 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...ในปัจจุบันมีการใช้โซเชียลมีเดียค่อนข้างมาก ในพรรคที่มีการใช้โซเชียลมีเดียก็จะทำให้เป็นที่รู้จักมากกว่าพรรคที่ไม่ใช้โซเชียลมีเดีย แตกต่างกับในอดีตที่ประชาชนส่วนใหญ่รับรู้ข่าวสารจากช่องทางอื่นๆ เช่น โทรทัศน์...”

บุญเยี่ยม ผงสินสุ (2566,16 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...มีการเปลี่ยนแปลงตามยุคตามสมัย คนรุ่นใหม่ก็จะอยากได้อะไรใหม่ๆ ส่วนคนรุ่นเก่าก็จะกลัวการเปลี่ยนแปลงดูของเดิมที่อยู่แล้วก็อยากให้เป็นแบบเดิม...”

ปพิชาญา อุปพงษ์ (2566,20 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

1.2 การแสดงออกทางการเมือง

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลในกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ส ในประเด็นคำถามเกี่ยวกับการแสดงออกทางการเมือง ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่จะเป็นผู้รับสารมากกว่า กล่าวคือ ประชาชนส่วนใหญ่จะทำการติดตามข้อมูลข่าวสารจากแหล่งต่างๆ ทั้งการปราศรัยทางโทรทัศน์ และทางโซเชียลมีเดีย แต่จะเป็นเพียงการดูหรืออ่านข้อมูลเท่านั้น จะไม่แสดงความคิดเห็นลงในสื่อเหล่านั้นเพราะเป็นการป้องกันผลกระทบและไม่อยากเกิดปัญหากับผู้ที่มีความเห็นทางการเมืองที่ไม่ตรงกัน แต่ก็มีบางครอบครัวที่มีการพูดคุยเรื่องการเมืองกันภายในครอบครัว ถึงแม้จะมีความเห็นที่ตรงกันบ้าง ไม่ตรงกันบ้าง แล้วแต่ความคิดและมุมมองส่วนบุคคล ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...ไม่แสดงออกทางการเมืองเลย มีการติดตามข่าวสารแต่ไม่ได้แสดงออกให้คนอื่นรับรู้ แต่มีความสนใจการเมืองบ้างแต่ไม่มาก และมีการติดตามข่าวบ้างบางครั้ง ในข่าวที่น่าสนใจ และไม่มีการคุยเรื่องการเมืองกับครอบครัว รู้สึกว่าเป็นเรื่องที่คุยกันยาก เนื่องจากมีความเห็นที่แตกต่างกันอาจจะทะเลาะกันได้...”

ณรงค์ พิมพ์สมแดง (2566,15 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...มีการคุยกันในครอบครัวเรื่องการเมืองบ้าง มาแบ่งปันความคิดเห็นกันว่าแต่ละคนชอบพรรคไหน ชอบนโยบายอะไร และอาจจะมีความเห็นที่ไม่ตรงกัน ก็แล้วแต่การตัดสินใจของแต่ละคน...”

ดรุณี โยธานัก (2566,16 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...มีการติดตามทางโซเชียลมีเดียอ่านข้อมูลบ้าง แต่ไม่มีการแสดงความคิดเห็น เนื่องจากกลัวถูกฟ้อง และมีการเตือนคนในครอบครัวไม่ให้ไปแสดงความคิดเห็น...”

ปพิชาญา อุปพงษ์ (2566,20 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

1.3 ความคิดเห็นต่อกระแสในโลกโซเชียลมีเดีย ที่มีผลต่อการเลือกตั้งครั้งนี้ (ปี พ.ศ. 2566)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลในกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ส ในประเด็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อกระแสในโลกโซเชียลมีเดีย ที่มีผลต่อการเลือกตั้งครั้งนี้ (ปี พ.ศ. 2566) ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า กระแสในโลกโซเชียลมีเดียมีผลต่อการเลือกตั้งครั้งนี้ (ปี พ.ศ. 2566) เป็นอย่างมาก เพราะประชาชนในปัจจุบัน มีโทรศัพท์มือถือที่สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ และสามารถรับรู้ข่าวสารผ่านทางโทรศัพท์มือถือ โดยที่สามารถสืบค้น หรือติดตามข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับการเมืองได้ตลอดเวลา 24 ชั่วโมง ดังนั้น ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและพรรคการเมืองจึงใช้ช่องทางโซเชียลมีเดียในการเข้าถึงประชาชน การที่ผู้แทนมาหาเสียง ประชาชนไม่เชื่อเหมือนเมื่อในอดีต ประชาชนสามารถหาข้อมูลต่างๆ ได้ตามโซเชียลมีเดีย แต่ก็ยังมีประชาชนบางส่วน ที่ยังยึดติดกับความคิดเดิม ให้ความสนใจและเลือกผู้สมัครคนเดิม ไม่สนใจและไม่ติดตามโซเชียลมีเดีย เพราะเชื่อมั่นว่า ผู้ที่เคยพบเห็นหรือเคยทำงานมาแล้ว มีประสบการณ์และสามารถปฏิบัติงานในตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...มีผลต่อการเลือกตั้งมากพอสมควร เนื่องจากคนสมัยนี้ใช้สื่อโซเชียลเป็นหลัก ทำให้มีการรับรู้ข่าวสารผ่านช่องทางนี้...”

ณรงค์ พิมพ์สมแดง (2566,15 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...มีผลมาก เพราะ ส่วนใหญ่ประชาชนในปัจจุบันมีการใช้โซเชียลมีเดียเป็นหลักในการดำเนินชีวิต ทำให้มีการรับรู้ข่าวสารจากโซเชียลมีเดียจำนวนมาก ส่งผลต่อการเลือกตั้งในปัจจุบัน...”

อธิศปภา โภกิ (2566,16 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...สำหรับคนรุ่นใหม่คิดว่ามีผล เนื่องจาก คนรุ่นใหม่มีการเล่นโซเชียลมีเดียตลอดเวลา ทำให้มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารนโยบายต่างๆ ผ่านสื่อออนไลน์ แต่คนรุ่นเก่าเค้าเลือกบุคคลมากกว่าเลือกพรรค (เลือกบุคคลที่เห็นการทำงานในพื้นที่)...”

ปพิชาญา อุพงษ์ (2566,20 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

1.4 ความคิดเห็นต่อบทบาทของนักการเมืองในช่วงเกิดเหตุการณ์ทางการเมืองและวิกฤติของประเทศ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลในกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ส ในประเด็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อบทบาทของนักการเมืองในช่วงเกิดเหตุการณ์ทางการเมืองและวิกฤติของประเทศ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ความคิดเห็นส่วนใหญ่เป็นไปในทิศทางลบ หรือควรมีการพัฒนาและปรับปรุงบทบาทหน้าที่ของนักการเมือง ให้ปฏิบัติงานได้ดีกว่านี้ ซึ่งในมุมมองของประชาชนบางกลุ่ม คิดว่านักการเมืองพูดได้แต่ไม่สามารถทำได้ มีความเป็นระบบพวกพ้องเห็นแก่ผลประโยชน์เป็นหลัก โดยเฉพาะในสถานการณ์วิกฤติที่ผ่านมา ช่วงโควิด-19 ระบาด การเตรียมการ และการช่วยเหลือประชาชนไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ ทำให้เกิดความเสียหายอันเกิดจากการบริหารงานไม่มีประสิทธิภาพ และการปฏิบัติงานที่ล่าช้าของนักการเมือง ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...นักการเมืองพูดแต่ไม่สามารถทำได้ มีความเป็นระบบพวกพ้องเห็นแก่ผลประโยชน์เป็นหลัก ทุกวันนี้ยังรู้สึกไม่เชื่อนักการเมืองว่าจะทำได้อย่างที่พูดไหม เพราะโดนส่วนมากก็ทำเพื่อผลประโยชน์เป็นหลัก แต่ละกระทรวงก็แบ่งตามผลประโยชน์...”

ประหยัด หาญจำปา (2566,20 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

“...นักการเมืองควรมีการแก้ไขปัญหาหรือการบริหารจัดการให้ดีกว่านี้ ในสถานการณ์ทางการเมืองหรือวิกฤติที่เกิดขึ้น เนื่องจากในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ไม่มีจุดให้กับผู้ป่วยในเวลาฉุกเฉิน...”

บุญเยี่ยม ผงสินสุ (2566,16 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...นักการเมืองควหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบ ปัจจัยหลายๆ ที่เกิดขึ้นจากวิกฤติของประเทศมีหลายอย่าง เช่น ประชาชนตกงาน...”

ดรุณี โยธานัก (2566,16 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

1.5 ความคิดเห็นต่อสถานการณ์ความวุ่นวายของบ้านเมืองในช่วงที่ผ่านมา

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลในกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ส ในประเด็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อสถานการณ์ความวุ่นวายของบ้านเมืองในช่วงที่ผ่านมา ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า สถานการณ์ความวุ่นวายทางการเมือง เกิดจากความไม่เข้าใจกัน ก่อให้เกิดความขัดแย้ง ต่างฝ่ายต่างมีมุมมองที่แตกต่างกัน จนทำให้ประชาชนบางส่วนรู้สึกว่าการเมืองที่ไม่ยุติธรรมในสังคม จึงก่อให้เกิดการประท้วงขึ้น ซึ่งการประท้วงนั้น ทำให้เกิดความเสียหายเป็นอย่างมาก ทั้งทางเศรษฐกิจ และสังคม มีผู้ได้รับผลกระทบเป็นจำนวนมาก แต่ก็ยังไม่สามารถหาข้อยุติได้ ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...คิดว่ามันเกิดจากการที่แต่ละฝ่ายต่างมีมุมมองที่แตกต่างกัน ผู้ที่มาประท้วงต่างมีมุมมองอีกแบบหนึ่ง ที่มันต่างกับทางราชการ เลยไม่สามารถตัดสินได้ว่าใครถูกใครผิด...”

ณรงค์ พิมพ์สมแดง (2566,15 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...การประท้วงเป็นการทำให้ประเทศชาติเสียหาย ต่างประเทศมองว่าประเทศไทยเกิดความวุ่นวายทำให้ไม่อยากเข้ามาท่องเที่ยวหรือลงทุน ทำให้เสียผลประโยชน์ของประเทศไทย ทั้งในการออกมาเดินขบวนหรือก่อเหตุความไม่สงบ ต่างประเทศมองว่าไม่มี ความมั่นคงในประเทศ ไม่สามารถปกครองตนเองได้...”

อธิศปภา โภกิ (2566,16 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...มุมมองต่อการประท้วงที่ผ่านมา ตั้งแต่ก่อนยุคท่านทักษิณ ชินวัตร ส่วนตัวมีความรู้สึกว่ามี ความรุนแรงมากจนเกินไป ก็ไม่อยากให้เกิดเหตุการณ์แบบนี้ เนื่องจากส่งผลกระทบต่อสภาพลักษณะ เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของเราที่สวนทางกัน...”

กิตติพร ฤทธิฤกษ์ชัย (2566,16 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

1.6 ผลกระทบจากเหตุการณ์ทางการเมืองที่ส่งผลต่อธุรกิจหรือชีวิตประจำวัน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลในกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ส ในประเด็นคำถามเกี่ยวกับผลกระทบจากเหตุการณ์ทางการเมืองที่ส่งผลต่อธุรกิจหรือชีวิตประจำวัน ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ถ้ากล่าวถึงสถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง คือการประท้วง หรือการก่อกบฏ ซึ่งส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร ทำให้ประชาชนต่างจังหวัดไม่ค่อยได้รับผลกระทบ แต่ถ้ากล่าวถึงการแพร่ระบาดของโควิด-19 นั้น ก่อให้เกิดผลกระทบเป็นอย่างมาก บางกิจการต้องปิดตัวเพราะไปต่อไม่ได้ บางธุรกิจต้องปรับระดับราคาเพื่อให้รอดพ้นจากวิกฤต รวมถึงการเดินทางที่ต้องมีการกักตัว และการใช้ชีวิตที่ต้องเป็นแบบวิถีใหม่ ต้องมีการปรับตัวและมีการเสียค่าใช้จ่ายจำนวนมาก ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ดังนี้

“...ไม่กระทบ เพราะ ด้วยการทำงานของเรายู่ในสายราชการเรา จะไม่ได้รับผลกระทบมาก เรายังสามารถได้รับเงินเดือนในทุก ๆ เดือน ตามปกติ...”

สัญญาชัย จันทะแสง (2566,15 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...ไม่ได้ส่งผลกระทบเท่าไร เนื่องจาก การทำงานอยู่ในสายราชการและทำตามระเบียบวินัย และอยู่ต่างจังหวัดด้วย จึงทำให้ไม่ได้รับผลกระทบเท่าไร...”

กิตติพร ฤทธิ์ฤชัย (2566,16 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...: จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 การเดินทางมีความยุ่งยาก และในช่วงนั้นได้เดินทางไปเที่ยวที่หาดใหญ่และไปเยี่ยมญาติ จึงถูกกักตัวในช่วงที่เวลา และคนในครอบครัวมีการทำธุรกิจด้านการบริการทำให้ขาดรายได้...”

สิงห์คำ แก้วคำสอน (2566,29 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

1.7 ความคิดเห็นต่อการเลือกตั้งในครั้งนี้ (ปี พ.ศ. 2566)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลในกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ส ในประเด็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการเลือกตั้งในครั้งนี้ (ปี พ.ศ. 2566) ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การเลือกตั้งครั้งนี้ผ่าน มาได้พบเห็นการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน การที่มีคนรุ่นใหม่ให้ความสนใจและอาสาเข้ามาพัฒนา ประเทศ ทำให้ได้มุมมอง แนวคิด และวิธีการที่ใหม่ และมีการแข่งขันกันอย่างดุเดือด ซึ่งถือเป็นสิ่งที่ดี ทำให้ผู้สมัครมีการพัฒนาศักยภาพและโซ่วศักยภาพของตนเองออกมาให้แก่ประชาชนได้รับทราบมา ขึ้น รวมถึง ทำให้เห็นถึงความไม่ใสสะอาดในการเลือกตั้งอย่างชัดเจน เช่นการซื้อสิทธิ์ขายเสียง และการทำลายทรัพย์สินหรือป้ายหาเสียงของคู่แข่ง ซึ่งจริงๆ แล้วเหตุการณ์เหล่านี้มีมาตั้งแต่อดีต แต่ด้วยในปัจจุบันมีโลกของโซเชียลมีเดีย จึงทำให้การกระจายข้อมูลข่าวสารเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว และเป็นวงกว้าง ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...ผลการเลือกตั้งที่ออกมาไม่มีความซื่อสัตย์เท่าที่ควร ไม่ได้ ดำเนินการตามนโยบายที่ให้ไว้กับประชาชน หรือในกรณีที่มีผู้มี คะแนนเสียงมากมีสิทธิ์ในการจัดตั้งรัฐบาล พรรคอันดับ 2 เป็นผู้ จัดตั้งรัฐบาล ...”

ณรงค์ พิมพ์สมแดง (2566,15 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...ไม่มีความเป็นประชาธิปไตยเท่าที่ควร มีความเป็นกึ่งกลาง ระหว่างผู้นำทั้ง 2 ฝ่าย เป็นเกมส่การเมืองมากเกินไป ไม่มีการ พัฒนาประเทศหรือช่วยเหลือประเทศ มีความเป็นรัฐประหารไม่ เป็นประชาธิปไตยเท่าที่ควร...”

อธิศปภา โภกิ (2566,16 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...ค้อยโอเคเท่าไร เนื่องจาก มีการกักกันไว้และมีการโจมตีกัน ของแต่ละฝ่าย เหมือนผลประโยชน์ไม่ลงตัว เช่น พรรคก้าวไกลได้ คะแนนเสียงมากที่สุดก็น่าจะให้เค้าได้เป็นนายกรัฐมนตรี แต่ให้คน อื่นเป็น และให้อันดับ 1 ไปอยู่ฝ่ายค้าน ส่วนตัวมองว่ามันไม่ ถูกต้อง ไม่ยุติธรรมกับประชาชน...”

ดรุณี โยธานัก (2566,16 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

1.8 พรรคการเมืองที่ชื่นชอบ และการเลือกพรรคการเมือง

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลในกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ส ในประเด็นคำถามเกี่ยวกับพรรคการเมืองที่ชื่นชอบ และการเลือกพรรคการเมือง ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ประชาชนให้ความสนใจและเลือกพรรคก้าวไกลกันเป็นอย่างมาก แต่เมื่อดูตัวบุคคลแล้ว กลับเลือกพรรคเพื่อไทย อันเนื่องมาจากผู้สมัครจากพรรคเพื่อไทยเป็นที่รู้จัก หรือมีความสนิทสนมจากการได้รวมกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยกันมากกว่า ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...มีพรรคการเมืองที่ชอบแต่ไม่ได้เลือกพรรคนั้น ได้เลือกคนคือ พรรคไทยสร้างไทย เลือกพรรคคือพรรคก้าวไกล และในการเลือกๆ เลือกจากคนเป็นหลัก และคนที่เลือกคือเคยร่วมกิจกรรมด้วยกันจึงได้เลือกคนนี้ (เลือกจากความสนิทสนม)...”

สัญญาชัย จันตะแสง (2566,15 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...มีการเลือกพรรคก้าวไกล แต่ไม่ได้เลือกคนในพื้นที่เป็นคนจากพรรคก้าวไกล (เนื่องจากไม่รู้จักคน) แต่ชอบพรรคนี้...”

อธิศปภา โภกิ (2566,16 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...เลือกพรรคก้าวไกล เลือกคนเลือกเพื่อไทย (เลือกคนเนื่องจากมีความเป็นเครือญาติกันและรู้จักกัน) จะเลือกคนเป็นหลัก ไม่ได้เลือกพรรคเป็นหลัก ทั้งนี้ในการเลือกจะดูนโยบายเป็นหลัก และดูนโยบายที่มีความเป็นไปได้...”

กิตติพร ฤทธิฤชัย (2566,16 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

1.9 นโยบายที่คุณสนใจ จากการเลือกตั้งในครั้งนี้

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลในกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ส ในประเด็นคำถามเกี่ยวกับนโยบายที่คุณสนใจ จากการเลือกตั้งในครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่ความสนใจนโยบายเกี่ยวกับผู้สูงอายุเป็นอย่างมาก รวมถึงนโยบายเกี่ยวกับการกระตุ้นเศรษฐกิจ การแจกเงินดิจิทัลวอลเล็ต และนโยบายบำนาญประชาชน ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...นโยบายเกี่ยวกับผู้สูงอายุ เช่น บำนาญประชาชน 3,000 บาท...”

สัญญาชัย จันตะแสง (2566,15 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...สนใจนโยบายด้านเศรษฐกิจ มองว่าถ้าเศรษฐกิจดีประชาชนก็อยู่ดีกินดี ประชาชนก็มีคนใช้ และด้วยความเป็นข้าราชการบำนาญ ไม่ได้เดือดร้อนในส่วนของการรักษาพยาบาล หรือเงินผู้สูงอายุ จึงสนใจในด้านเศรษฐกิจเป็นหลัก ถ้าเศรษฐกิจดีคนในครอบครัวก็จะมีเงินมีทองใช้ หางานง่ายทำงานง่าย และตนเองนับวันอายุก็น้อยลง ๆ ไม่มีผลอะไรกับตัวเองเท่าไร แต่ถ้าประชาชนทั่วไปก็จะมองนโยบายส่วนตัว เพราะ ถามว่า 30 บาทรักษาได้ดีไหม ก็อาจจะไม่ได้ครอบคลุมทุกโรค (ไม่ดีเท่าข้าราชการที่มีสิทธิ์)...”

ปพิชาญา อุปพงษ์ (2566,20 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

“...สนใจนโยบายหาเสียงของพรรคเพื่อไทย คือ การแจก "เงินดิจิทัล 10,000 บาท" (แต่ไม่มีโทรศัพท์คิดว่าเค้าจะโอนเงินเข้าในบัญชีให้เลย)...”

วชระ พิมจ้อง (2566,22 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

1.10 ความแตกต่างระหว่างช่วงอายุ กับผลการเลือกตั้ง และปัญหาทางการเมืองในปัจจุบัน จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลในกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ส ในประเด็นคำถามเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างช่วงอายุ กับผลการเลือกตั้ง และปัญหาทางการเมืองในปัจจุบัน ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ความแตกต่างระหว่างช่วงอายุ มีผลต่อการเลือกตั้ง เนื่องจากคนรุ่นก่อน ๆ จะยึดติดกับความเคยชินเดิม ๆ ยึดติดกับความคิดเดิม แต่ประชาชนช่วงวัยรุ่นหรือวัยทำงาน จะมีความคิดที่เปิดกว้าง และยอมรับสิ่งใหม่ ๆ โดยมีมุมมองที่ว่า นโยบายเก่า ๆ มีความล้าหลัง ควรมีการปรับปรุงให้เข้ากับยุคสมัยมากยิ่งขึ้น ทำให้วัยรุ่นส่วนใหญ่จะชอบพรรคก้าวไกล แต่ผู้ใหญ่ หรือผู้สูงอายุ จะชอบพรรคเพื่อไทยมากกว่า ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...แตกต่าง เพราะคนรุ่นใหม่จะมองการเมืองอีกแบบหนึ่งมองความรวดเร็ว แต่คนรุ่นเก่าจะมองแบบอะไรก็ได้ขอแต่ให้ตนเองอยู่ดีกินดี คิดถึงปากท้องเป็นหลักและคิดว่าใครเป็นนายกหรือพรรคไหนได้ก็เหมือนกัน ไม่มีความเปลี่ยนแปลง หรือเปลี่ยนแปลงน้อยมาก...”

ประหยัด หาญจำปา (2566,20 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

“...มีความแตกต่าง เนื่องจาก คนรุ่นใหม่มีจำนวนเยอะ และคนอายุเยอะเหลือน้อย ทำให้คะแนนส่วนมากอยู่กับคนรุ่นใหม่ และมีการเลือกพรรคการที่มีวัยใกล้เคียงกัน...”

อธิศปภา โกกิ (2566,16 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...มองว่ามีความแตกต่าง วัยรุ่นส่วนใหญ่ก็เลือกพรรคก้าวไกล แต่ไม่รู้ว่าเพราะอะไรวัยรุ่นถึงเลือกพรรคนี้ โดยส่วนตัวไม่ได้รับการประชาสัมพันธ์จากพรรคนี้นะ เนื่องจาก พรรคอาจมีการหาเสียงผ่านช่องทางออนไลน์ และตนเองไม่ได้ใช้โทรศัพท์ทำให้ไม่สามารถเข้าถึงพรรคนี้นะ จึงมีการเลือกพรรคเดิมที่ตนเองได้ไปฟังปราศรัย โดยครั้งนั้นก็ไปฟังปราศรัยของพรรคเพื่อไทย จำนวน 2 ครั้ง...”

วชระ พิมจ้อง (2566,22 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

1.11. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สมัครผู้แทนประชาชน และพรรคการเมืองในปัจจุบัน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลในกลุ่มเบบีบูมเมอร์ส ในประเด็นคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะสำหรับผู้สมัครผู้แทนประชาชน และพรรคการเมืองในปัจจุบัน ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าประชาชนส่วนใหญ่ต้องการเห็นผู้ที่ชนะการเลือกตั้ง และพรรคการเมืองที่ชนะการเลือกตั้ง ดำเนินการตามนโยบายที่หาเสียงไว้ และอยากให้เปิดโอกาสให้คนรุ่นใหม่เข้ามาบริการประเทศ รวมถึงความให้ฟังเสียงประชาชนทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียม ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...อยากให้ผู้สมัครผู้แทนประชาชนทำตามที่ตนเองพูดไว้ ถ้าทำไม่ได้ต่อไปก็จะมีใครเลือก ต้องรักษาคำพูดมีสัจจะ ถ้าไม่มีสัจจะต่อไปคะแนนก็อาจจะเป็นศูนย์ หรือลดน้อยลงเรื่อย ๆ ...”

ประหยัด หาญจำปา (2566,20 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

“...อยากให้คนรุ่นใหม่มาบริหารประเทศ เนื่องจาก คนรุ่นเก่าอาจไม่สามารถทันต่อสถานการณ์ในปัจจุบันได้ และอยากให้คนรุ่นใหม่ได้ลองในการบริหารประเทศบ้าง ให้การเมืองในประเทศดีขึ้นในทุกๆ ภาคส่วน และทุกๆ ด้าน...”

สิงห์คำ แก้วคำสอน (2566,29 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...ถ้าในบางเรื่องเป็นความเห็นของประชาชนส่วนใหญ่จริง ก็ควรจะฟังประชาชนบ้าง ประชาชนส่วนใหญ่เป็นทั้งหมดไม่ได้ เสียงเล็กเสียงน้อยก็ต้องฟังบ้าง ไม่ใช่คะแนนเสียงตนเองมาเยอะ มันก็อาจจะบางส่วนที่ไม่ได้ชอบ ...”

ปพิชาญา อุปพงษ์ (2566,20 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

ตอนที่ 2 ข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มที่ 2 เจเนอเรชันแซต

การสัมภาษณ์ประชาชนทั่วไปที่อยู่ในเจเนอเรชันแซต คือ ผู้เกิดหลังปี พ.ศ.2540 (ปี พ.ศ. 2540-2547 และมีสิทธิ์ในการเลือกตั้งครั้งของปี พ.ศ. 2566) เกี่ยวกับแนวคิดและการแสดงออกทางการเมืองในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566 ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ประชาชนจำนวน 10 คน

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เจเนอเรชันแซต กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบทบาทและมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566 ในจังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ และนำมาสรุปผลการศึกษาในครั้งนี้ ดังตัวอย่างคำสัมภาษณ์ที่ได้ยกมาบางส่วน ดังนี้

2.1 มุมมองต่อการเมืองไทยในอดีตถึงปัจจุบัน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลในเจเนอเรชันแซต ในประเด็นคำถามเกี่ยวกับมุมมองต่อการเมืองไทยในอดีต ถึง ปัจจุบัน ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ประชาชนในช่วงอายุนี้นี้ มีความรู้สึกว่าการเมืองในอดีต ดีกว่าการเมืองในปัจจุบัน ทั้งจากประสบการณ์ และการบอกเล่าจากผู้ใหญ่ถึงเหตุการณ์ในอดีต รวมถึงการพบเจอการเมืองในปัจจุบัน ที่มีการทำให้เกิดความรู้สึกไม่ยุติธรรมอย่างชัดเจน จึงทำให้มีทัศนคติต่อการเมืองในทางที่ไม่ดี ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...มองว่าก่อนหน้านี้การเมืองไทยถือว่าดีระดับหนึ่ง แต่ในช่วงหลัง ๆ รู้สึกแย่ลง เนื่องจาก เศรษฐกิจในประเทศตกต่ำลง...”

นายภราดร โทกิ (2566,17 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...มองว่ามันไม่ดี และสามารถดีได้มากกว่านี้ ซึ่งถามว่าในตอนนี้นั้นมันดีไหมก็ถือว่าดีอยู่ แต่มันควรจะดีได้มากกว่านี้...”

อภิวัดน์ สีหาคม (2566,23 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...จากอดีตคือในตอนนั้นยังเป็นเด็ก ก็จะมีการฟังจะที่ผู้ใหญ่พูดให้ฟังเป็นส่วนใหญ่ จะคล้อยตามผู้ใหญ่ แต่เมื่อโตขึ้น ก็จะมีความรู้สึกว่าการเมืองไทยค่อนข้างที่จะไม่เป็นธรรมสำหรับประชาชนเท่าที่ควร เหมือนประชาธิปไตยของการเมืองไทยยังไม่ได้เต็มใบเท่าที่ควร...”

จุฑามาศ จีรังกุล (2566,24 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

2.2 การแสดงออกทางการเมือง

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลในเจเนอเรชันแซต ในประเด็นคำถามเกี่ยวกับการแสดงออกทางการเมือง ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ประชาชนในช่วงอายุนี้นี้ จะมีอยู่ 2 ประเภทคือ ประเภทที่ไม่ให้ความสนใจทางการเมือง จะไม่ติดตาม หรือเมื่อพบเห็นข่าวก็จะไม่ให้ความสนใจ จึงไม่มีการแสดงออกทางการเมือง ส่วนอีกประเภทคือ มีความสนใจทางการเมือง แต่ก็จะมีทั้งติดตามข่าวสารจากสื่อต่างๆเพียงอย่างเดียว อาจจะมีการพูดคุยกับเพื่อนบ้าง และมีที่แสดงออกอย่างชัดเจน เช่น การแชร์โพส การ Call Out หรือการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองตามที่ตนสนใจเป็นต้น ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ดังนี้

“...ไม่ค่อยสนใจในเรื่องการเมืองเท่าไร มันดูขัดแย้งกันและเกี่ยกันในการเมือง ไม่ค่อยมีการแสดงออกทางการเมือง และเมื่อเห็นโพสตามสื่อโซเชียลมีเดียก็เลื่อนผ่าน ไม่ได้สนใจอะไรมาก รู้สึกเป็นเรื่องไกลตัว เป็นปัญหาที่แก้ไขได้ยาก และมีการพูดคุยกันในครอบครัวบ้างแต่ไม่ได้เกิดการบังคับจากครอบครัวที่ความเห็นอาจไม่ตรงกัน ครอบครัวต่างให้อิสระทางความคิดในการเลือกในพรรคหรือผู้นำที่ตนชื่นชอบ...”

นายภราดร โกกิ (2566,17 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“... มีความสนใจในการเมือง แสดงออกผ่านสื่อโซเชียลมีเดีย มีการแชร์ข้อมูลบ้างใน Facebook และไม่ค่อยแสดงความคิดเห็น เนื่องจาก บางคนก็ไม่ได้คิดเหมือนกันกับเรา ส่วนในครอบครัวไม่ค่อยมีการยกเรื่องการเมืองมาพูดคุยกันเท่าไรหรอกถ้ามันจะเป็นประเด็นในครอบครัว เดี่ยวจะทะเลาะกัน...”

สุภัทรา อุตรสรรพ์ (2566,24 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...เพิ่งเริ่มหันมาใส่ใจช่วงที่มีพรรคอนาคตใหม่และพรรคก้าวไกล ซึ่งก็ได้มีการแชร์โพสต์ในสื่อโซเชียลมีเดียบ้าง แต่ไม่ได้มีการไปร่วมการชุมนุมหรือประท้วง และมีการพูดคุยกับครอบครัวบ้างในเรื่องของการเมือง...”

สุธิษา จันทะคุณ (2566,1 พฤศจิกายน). [บทสัมภาษณ์].

2.3 ความคิดเห็นต่อกระแสในโลกโซเชียลมีเดีย ที่มีผลต่อการเลือกตั้งครั้งนี้ (ปี พ.ศ. 2566)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลในเจเนอเรชันแซต ในประเด็นคำถามเกี่ยวกับ ความคิดเห็นต่อกระแสในโลกโซเชียลมีเดีย ที่มีผลต่อการเลือกตั้งครั้งนี้ (ปี พ.ศ. 2566) ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า มีผลเป็นอย่างมาก เนื่องจาก ในโลกโซเชียลมีเดียมีการรวมกลุ่มกันของคนที่มีความคิดเห็นที่ตรงกันหรือคล้ายกัน ในการช่วยสนับสนุนพรรคการเมืองนั้นๆ และกระจายข้อมูลข่าวสารกันออกไปในวงกว้างด้วยระยะเวลาอันสั้น ซึ่งปัจจุบันประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ผ่านโซเชียลมีเดียเป็นหลัก จึงทำให้หนักการเมืองสามารถให้ข้อมูล ปราศรัย หรือดีเบตผ่านช่องทางต่างๆ โดยถ่ายทอดผ่านช่องทางออนไลน์ได้ ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ดังนี้

“... มีผลมาก เนื่องจาก โซเชียลมีเดียเป็นช่องทางในการโฆษณาต่างๆ ของพรรคการเมืองในบางพรรค แต่สำหรับคนที่ไม่เล่นโซเชียลมีเดีย ก็อาจจะได้รับรู้ข่าวสารจากคนที่เลย มีการพูดปากต่อปากกันไป และคนในครอบครัวก็จะมีการรับรู้ข่าวสารจากทั้งโซเชียลและทางโทรทัศน์...”

ชนาดล นคะจัด (2566,16 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“... มีผล เพราะ แต่ละพรรคการเมืองในการหาเสียงก็จะมีการหาเสียงผ่านสื่อโซเชียลมีเดียเป็นส่วนมาก ที่อยู่บ้านก็ไม่เคยเจอนักการเมืองในพื้นที่ที่ลงพื้นที่หาเสียง หรือการปราศรัยต่างๆ ก็จะเห็นการหาเสียงผ่านสื่อโซเชียลมีเดียอย่างเดียว...”

สุภัสรา อุดรสรรพ (2566,24 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...คิดว่ามีผลมาก เพราะว่า บางพรรคการเมืองที่ไม่มีทุนทรัพย์ในการที่จะมาติดป้ายหาเสียง ส่วนใหญ่จะหาเสียงผ่านโซเชียลมีเดีย ก็จะประหยัดทุนทรัพย์ในการหาเสียง และสามารถเข้าถึงง่าย ในทุกเพศทุกวัย...”

จุฑามาศ จีรังกุล (2566,24 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

2.4 ความคิดเห็นต่อบทบาทของนักการเมืองในช่วงเกิดเหตุการณ์ทางการเมืองและวิกฤติของประเทศ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลในเจเนอเรชันแซต ในประเด็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อบทบาทของนักการเมืองในช่วงเกิดเหตุการณ์ทางการเมืองและวิกฤติของประเทศ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ในมุมมองของสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 มีความเห็นต่อบทบาทของนักการเมืองในช่วงนั้นไม่สามารถแสดงศักยภาพออกมาได้ ทำให้เห็นอย่างชัดเจนถึงการนำบุคคลที่ไม่มีความเชี่ยวชาญ มาบริหารงาน ทำให้เกิดการประเมิณสถานการณ์ที่ผิดพลาด การวางแผนที่ผิดพลาด การดำเนินการที่ล่าช้า จนก่อให้เกิดผลกระทบเป็นวงกว้าง ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...เหตุการณ์ทางการเมืองและวิกฤติของประเทศ ในกรณีของการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขในตอนนั้น มีการมองเรื่องใหญ่เป็นเรื่องเล็ก มีการปล่อยนักท่องเที่ยวยุโรปเข้ามาท่องเที่ยวยังประเทศไทยส่งผลให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคในตอนนั้น และมีการบริหารจัดการที่ไม่ดีเท่าที่ควร...”

ชนาดล นคะจัต (2566,16 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19
 นักการเมืองในตอนนั้น มีการบริหารจัดการที่ล่าช้าพอสมควร
 มาตรการในการล็อกดาวค่อนข้างแย่ รวมถึงการจัดสรรวัคซีน
 และไม่มีการเยียวยาให้กับอาชีพที่ได้รับผลกระทบ ...”

ปรเมศวร์ หาญจำปา (2566,24 พฤศจิกายน). [บทสัมภาษณ์].

“...การบริหารในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโค
 วิด-19 รู้สึกว่าประเทศไทยยังอยู่กับที่ไม่มีการพัฒนาในหลายๆ
 เรื่อง รวมถึงเรื่องการเมืองในประเทศไทย ยังไม่มีการรับฟังความ
 คิดเห็นของประชาชน...”

สุธิษา จันทะคุณ (2566,1 พฤศจิกายน). [บทสัมภาษณ์].

2.5 ความคิดเห็นต่อสถานการณ์ความวุ่นวายของบ้านเมืองในช่วงที่ผ่านมา

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลในเจเนอเรชันแซต ในประเด็นคำถามเกี่ยวกับ ความ
 คิดเห็นต่อสถานการณ์ความวุ่นวายของบ้านเมืองในช่วงที่ผ่านมา ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า สถานการณ์
 ความไม่สงบ เช่นการประท้วงนั้น เกิดขึ้นจากหลายปัจจัย ซึ่งก็ถือเป็นอีกหนึ่งการแสดงออกทาง
 การเมืองอย่างชัดเจน แต่ปัญหาที่มันลึกกลามหรือบานกลาง มักเกิดจากบุคคลอื่น เช่น เกิดจากการใช้
 ความรุนแรงจนเกินกว่าเหตุของฝ่ายตำรวจ หรือการนำเสนอข่าวของสื่อที่ไม่เป็นกลาง จนทำให้
 สถานการณ์ต่างๆแย่งดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ดังนี้

“...ในมุมมองต่อการประท้วง ถือว่าเป็นการแสดงออกจากหลายๆ
 มุม ที่ให้รัฐบาลได้รับรู้ถึงความต้องการของประชาชน และคิดว่า
 ถ้าไม่มีการประท้วงเกิดขึ้น การเมืองอาจไม่มีการเคลื่อนไหวอะไร
 สักอย่าง ถือว่าการประท้วงเป็นการแสดงมุมมองที่หลากหลาย
 ที่ประชาชนได้แสดงออกมา...”

อภิวัฒน์ สีหาคม (2566,23 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...สถานการณ์ความวุ่นวายที่เกิดขึ้น จากการตามข่าวรู้สึกว่าในการจัดการปัญหาที่น่าตำราจหรืออะไรต่างๆ ในการจัดการนั้น ประชาชนที่เป็นคนธรรมดาไม่ได้มีกำลัง หรือการป้องกัน ที่เขาจะต้องใช้แก๊สน้ำตา หรือเครื่องมือที่รุนแรงในการจัดการ คือไม่ควรใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหา...”

สุภัทรา อุตรสรรพ์ (2566,24 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...คิดว่าสถานการณ์ความวุ่นวายที่เกิดขึ้น เช่น การประท้วง การชุมนุม หรือกรณีน้องหยก อาจจะมีที่มาจากสื่อ ที่สามารถปั่นไปได้หลายทางของสื่อ ที่มีการนำเสนอออกมา สื่อเป็นช่องทางหลักที่จะนำเสนอข่าวให้กับคนดู ซึ่งประชาชนที่รับรู้ข่าวสารไม่ได้ อยู่ในพื้นที่จริง ๆ...”

จุฑามาศ จีรังกุล (2566,24 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

2.6 ผลกระทบจากเหตุการณ์ทางการเมืองที่ส่งผลต่อธุรกิจหรือชีวิตประจำวัน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลในเจเนอเรชันแซต ในประเด็นคำถามเกี่ยวกับผลกระทบจากเหตุการณ์ทางการเมืองที่ส่งผลต่อธุรกิจหรือชีวิตประจำวัน ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าประชาชนโดยมากไม่ได้รับผลกระทบ เพราะได้รับเงินเดือนจากหน่วยงานเป็นปกติ และไม่ได้อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ของการประท้วง แต่ถ้ากล่าวถึงสถานการณ์การแพร่ระบาดของ โควิด-19 ได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก และเชื่อว่าทุกคนก็ได้รับผลกระทบเช่นกัน ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ดังนี้

“...ไม่ได้รับผลกระทบเท่าไร เพราะ ด้วยการทำงานเป็นลูกจ้าง ในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจได้รับเงินเดือนปกติจึงไม่ได้รับผลกระทบ แต่ในส่วนของคุณพ่อทำอาชีพรับเหมาทั่วไปอาจจะทำให้ได้รับงานน้อยลง...”

ธนาตล นคะจิต (2566,16 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...เหตุการณ์ทางการเมือง ในกรณีรัฐประหารจะเป็นในช่วงของเคอร์ฟิวที่ทำให้ไม่สามารถออกมาใช้ชีวิตปกติข้างนอกในตอนกลางคืนได้ แต่ไม่ได้กระทบเท่าที่ควรด้วยตอนนั้นยังเด็กอยู่ และยังไม่ช่วยทำงาน ในเรื่องของการประท้วงก็ไม่ได้มีผลมาก...”

จุฑามาศ จีรังกุล (2566,24 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

“...ในกรณีของการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ส่งผลให้อาชีพเสริมของทางบ้าน คือ การขับรถสลิปล้อขนส่งของได้รับผลกระทบในเรื่องของการเงิน มีรายได้ต่ำลง และหลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 อาชีพก็ไม่สามารถฟื้นตัวได้เลย ปัจจุบันครอบครัวก็ไม่ได้ทำอะไร ใช้เงินจากเงินบำนาญอย่างเดียว...”

สุธิษา จันทะคุณ (2566,1 พฤศจิกายน). [บทสัมภาษณ์].

2.7 ความคิดเห็นต่อการเลือกตั้งในครั้งนี้ (ปี พ.ศ. 2566)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลในเจเนอเรชันแซต ในประเด็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการเลือกตั้งในครั้งนี้ (ปี พ.ศ. 2566) ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่ไม่พอใจกับการจัดตั้งรัฐบาล เพราะพรรคที่ได้คะแนนอันดับ 1 ไม่สามารถเป็นรัฐบาลได้ อันเกิดจากกระบวนการที่ไม่มีความยุติธรรม เพราะผลพวงจากการสืบทอดอำนาจที่วางแผนเอาไว้ ทำให้ผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งบางคนหมดศรัทธาในการเมืองไทย ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ดังนี้

“...การเลือกตั้งในครั้งนี้ที่ผ่านมา มองว่ายังไม่ดีเท่าที่ควร เนื่องจาก พรรคที่เราเลือกไม่ได้ตามที่เราเลือก เลยรู้สึกไม่ถูกใจเท่าไร และในการบริหารจัดการเรื่องผลเลือกตั้งมีความรู้สึกว่าการที่ออกมาไม่มีความซื่อสัตย์...”

นายภราดร โภกิ (2566,17 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...จากการเลือกตั้ง ผลก็เป็นไปตามคาดการณ์ ตามที่รัฐบาลได้วางไว้ สุดท้ายพรรคที่ประชาชนเลือกและได้คะแนนเสียงสูงสุด ก็ไม่ได้เป็นรัฐบาล ซึ่งมันไม่ยุติธรรม เพราะ คนทั้งประเทศ (ส่วนมาก) เลือกมา แต่สุดท้ายไม่ได้ และต้องมาแพ้ให้ใครก็ไม่รู้...”

ปรเมศวร์ หาญจำปา (2566,24 พฤศจิกายน). [บทสัมภาษณ์].

“...ในการเลือกตั้งครั้งนี้ รู้สึกว่าทำไมผลที่ออกมาจึงต้องไปขึ้นตรงกับสมาชิกวุฒิสภาในเมื่อคะแนนเสียงส่วนมากของประชาชนเลือกผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงอันดับหนึ่ง แต่กลับต้องให้สมาชิกวุฒิสภามารับรอง และคิดว่าทำไมต้องตั้งกฎหรือนโยบายที่ต้องมีสมาชิกวุฒิสภามารับรอง ดูเหมือนเป็นเกมส์การเมือง การค้า เกี่ยวกับเม็ดเงินมากกว่า ในเมื่อเราอยากได้คนรุ่นใหม่มาบริหาร กลับกลายเป็นคุณสมบัติไม่ตรงสมาชิกวุฒิสภาไม่รองรับ...”

จุฑามาศ จีรังกุล (2566,24 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

2.8 พรรคการเมืองที่ชื่นชอบ และการเลือกพรรคการเมือง

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลในแบบสอบถามในประเด็นคำถามเกี่ยวกับ พรรคการเมืองที่ชื่นชอบ และการเลือกพรรคการเมือง ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ประชาชนในช่วงอายุนี้ให้ความสนใจและชื่นชอบพรรคก้าวไกลเป็นอย่างมาก ทำให้เลือกพรรคก้าวไกล และผู้สมัครจากพรรคก้าวไกล ซึ่งมีนโยบายที่ตอบโจทย์ และการทำงานที่รวดเร็ว ตรงใจกับจริตของกลุ่มคนในช่วงอายุนี้ ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ดังนี้

“...เลือกพรรคก้าวไกล (ทั้งคนและพรรค) ซึ่งถ้าเป็นการทำงานในพื้นที่ จะมีการเลือกคนจากการทำงาน ส่วนพรรคก็จะดูจากนโยบายของพรรคเป็น รวมถึงความเป็นไปได้ของนโยบายนั้นๆ...”

ภราเดช สุจริต (2566,16 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...ในการเลือกตั้งจะฟังจากการปราศรัย ได้มีการฟังของพรรคเพื่อไทย และพรรคก้าวไกล (และได้เลือกพรรคก้าวไกล และคนจากพรรคก้าวไกล)...”

อภิวัฒน์ สีหาคคม (2566,23 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...เลือกพรรคก้าวไกล (ทั้งคนและพรรค) เนื่องจาก ในพื้นที่ที่ทำการเลือกตั้งมีการเปลี่ยนเขตการเลือกตั้ง จึงไม่ได้ยึดตัวบุคคลเป็นหลัก จะเลือกจากหัวหน้าพรรคและนโยบายพรรคเป็นหลัก คนในครอบครัวก็มีความเห็นที่เหมือนกันเลือกไปในทิศทางเดียวกัน...”

สุภัศรา อุดรสรรพ (2566,24 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

2.9 นโยบายที่คุณสนใจ จากการเลือกตั้งในครั้งนี้

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลเจเนอเรชันแซต ในประเด็นคำถามเกี่ยวกับ นโยบายที่คุณสนใจ จากการเลือกตั้งในครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ประชาชนได้ให้ความสนใจกับนโยบายของพรรคก้าวไกลเป็นอย่างมาก โดยให้ความสนใจหลายนโยบาย เช่น นโยบายยกเลิกบังคับเกณฑ์ทหาร นโยบายในด้านการทำงาน ที่เอื้อผลประโยชน์ให้กับทุกอาชีพ เช่น คนที่ทำงานกลางคืน นโยบายเกี่ยวกับการผลักดันกฎหมาย 'สุราก้าวหน้า' นโยบายค่าแรงขั้นต่ำ รวมถึงนโยบายการให้เสรีภาพในการไว้ผมของนักเรียน ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...นโยบายเกี่ยวกับการผลักดันกฎหมาย 'สุราก้าวหน้า' เนื่องจากนโยบายอื่นๆ ได้เห็นมาหมดแล้ว จะมีแตกต่างแค่นโยบายแก้ มาตรา 112 และ สุราชุมชน และมองว่าปัจจุบันเราก็ตีம்பีร์ ลีโอ ช่างสิงห์ ที่มีกร...”

ภราเดช สุจริต (2566,16 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...ชอบหลายนโยบายของพรรคก้าวไกล เช่น เรื่องเสรีในเรื่องทรงผม (มองว่าการที่เด็กไทยในเรื่องการแต่งตัวหรือทรงผม ที่สามารถสนับสนุนหรือส่งเสริมการเรียน มองว่าน่าเห็นด้วย)...”

อภิวัฒน์ สีหาคม (2566,23 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...สนใจนโยบายยกเลิกบังคับเกณฑ์ทหาร และเปลี่ยนมาเป็นตามความสมัครใจของพรรคก้าวไกล เพราะ ประชาชนรุ่นหลังอาจจะไม่ได้อยากเป็นทหาร แต่จับได้ใบแดง ก็เหมือนต้องฝืนใจไปเป็นทหาร และอาจจะเสียเวลาและโอกาสในการทำงาน...”

สุพจน์ สาขา (2566,24 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

2.10 ความแตกต่างระหว่างช่วงอายุ กับผลการเลือกตั้ง และปัญหาทางการเมืองในปัจจุบัน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลเจเนอเรชันแซต ในประเด็นคำถามเกี่ยวกับ ความแตกต่างระหว่างช่วงอายุ กับผลการเลือกตั้ง และปัญหาทางการเมืองในปัจจุบัน ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า มีความแตกต่างกันอย่างมาก ผู้ที่มีอายุมากจะมีการเลือกตามนโยบายที่ตนเองชื่นชอบหรือเลือกพรรคที่ตนเองชอบมาตั้งแต่ในอดีต ซึ่งจากการเลือกตั้งจะมีการรับรู้ข่าวสารจากโทรทัศน์ อาจจะทำให้ได้รับข่าวสารด้านเดียว และประชาชนในห้างที่เป็นวัยรุ่นจะมีการรับรู้ข่าวสารจากหลาย

ช่องทาง รวมถึงช่องทางสื่อโซเชียลมีเดียทำให้อาจจะได้รับข้อมูลที่มากกว่า จึงมีมุมมองที่แตกต่างกัน ในการเลือกตั้ง ทำให้การเลือกตั้งมีการเลือกพรรคที่แตกต่างกันและผลที่ออกมาแตกต่างกันดังเช่น ตัวอย่างบทสัมภาษณ์ดังนี้

“...สะท้อนเยอะมาก เนื่องจาก ความคิดที่ต่างกันของแต่ละรุ่น ระหว่างคนหัวโบราณกับคนรุ่นใหม่ วัฒนธรรม ความเชื่อที่ แตกต่างกัน และในความรู้สึกคือไม่สามารถไปรวมกันได้ในทาง ความคิด และการรับรู้ข่าวสารที่ต่างกันทำให้การเลือกพรรค การเมืองต่างกัน...”

อภิวัฒน์ สีหาคม (2566,23 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...สะท้อนความแตกต่าง จากการรับรู้ข่าวสารจากช่องทางที่ แตกต่างกันของแต่ละช่วงอายุด้วย หรืออาจจะมีความขัดแย้งกัน ในเรื่องความเห็นที่ไม่ตรงกัน แต่คิดว่ามันสามารถอยู่ร่วมกันได้ ...”

สุภัทรา อุดรสรรพ (2566,24 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...สะท้อนความแตกต่าง กลุ่มคนรุ่นใหม่กับคนรุ่นเก่ามีความเชื่อ ที่แตกต่างกัน ทำให้ผลในการเลือกตั้งสามารถเห็นได้ชัดว่า พรรค ไหนได้รับคะแนนเสียงจากประชาชนในกลุ่มไหน...”

สุพจน์ สาขา (2566,24 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

2.11 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สมัครผู้แทนประชาชน และพรรคการเมืองในปัจจุบัน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลเจเนอเรชันแซต ในประเด็นคำถามเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สมัครผู้แทนประชาชน และพรรคการเมืองในปัจจุบัน ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ควรมีการรับฟังเสียงประชาชนให้มากกว่านี้ และมีการลงไปดูพื้นที่จริง ๆ เพื่อให้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้น พรรคการเมืองที่เข้ามาบริหารประเทศ คือ ต้องไม่โกง ควรหันมาสนใจในเรื่องการแก้ไขปัญหา ด้านเศรษฐกิจของประเทศ รวมถึงเรื่องของภาษีให้มากขึ้น และเลือกใช้คนให้ตรงกับสายงาน ให้ผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสายงานนั้นมาบริหาร ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...ควรมีการเลือกคนที่ตรงกับสายงานในการบริหารประเทศ เช่น กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ไม่ได้เอาคนที่จบสายนี้มา เป็นผู้นำกระทรวง ไม่มีผลงานหรือวุฒิในด้านเทคโนโลยี อาจจะไม่ สามารถทำงานในตรงนั้นได้...”

ภราเดช สุจริต (2566,16 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...พรรคการเมืองที่เข้ามาบริหารประเทศ คือ ต้องไม่โกง เนื่องจากเป็นปัญหาที่สำคัญระดับชาติของเมืองไทย และพรรคที่ เข้ามาต้องสามารถทำให้ได้ตามนโยบายที่หาเสียงไว้...”

ธนวิทย์ สร้อยปลิว (2566,17 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...ถ้าเป็นที่รับโดยตรงคือ ได้ รั บ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการที่มาจากตำรวจ การจัดสรรคนที่มาเป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงฯ น่าจะมีการดูคุณสมบัติให้มากกว่านี้ น่าจะมีการเอาครูโดยตรงมาเป็น เอาคนที่เค้าอยู่กับการเป็นครูมา ทั้งชีวิต เค้าจะรู้ว่าต้องบริหารยังไง แก้ปัญหายังไง ไม่ใช่เอาคนจาก หน่วยอื่นมาเป็น ซึ่งเค้าก็จะไม่รู้ว่าต้องบริหารด้านไหน แก้ไข ปัญหายังไง...”

จุฑามาศ จีรังกุล (2566,24 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

ตอนที่ 3 ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การสัมภาษณ์ผู้สมัครผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เกี่ยวกับแนวคิด การแสดงออกทาง การเมือง เช่น การประชาสัมพันธ์ การหาเสียง ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566 ผู้วิจัย ได้ทำการสัมภาษณ์ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน 4 คน โดยมีผลการสัมภาษณ์ ดังนี้

3.1 มุมมองต่อการเมืองไทยในอดีตและปัจจุบัน

จากการสัมภาษณ์ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในประเด็นคำถามเกี่ยวกับ มุมมองต่อการเมืองไทยในอดีตและปัจจุบัน ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ในอดีตการเลือกตั้งประชาชน อาจจะมีการยึดติดกับตัวบุคคล โดยเห็นได้จากเลือกเลือกตั้งท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่ แต่พอเป็นการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระดับประเทศที่ผ่านมาประชาชนมองพรรคมากกว่า ประชาชนใน ปัจจุบันมีการยึดติดกับพรรคมากกว่าตัวบุคคล โดยไม่สนใจว่าจะเป็นใครในพื้นที่นั้น ดังเช่นตัวอย่าง บทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...การที่ได้เห็นเจ้าขุนมูลนายที่เคยเป็นผู้นำ มีการส่งต่อให้กับ ทายาท เพื่อรักษาและสืบทอดอำนาจ เพื่อผลประโยชน์ในหลายๆ อย่าง เล่นการเมืองแบบไม่เปิดโอกาสให้คนอื่นที่มีแนวคิดได้เข้ามา บริหาร ใช้เฉพาะพวกพ้องของตนเอง และเครือข่ายของตนเอง ทำให้ รู้สึกถึงความไม่ยุติธรรม และนโยบายของพรรคจะไม่ใช้บุคคลที่เป็น เครือญาติกัน เมื่ออีกคนถูกตัดสิทธิ์จะทำการเปลี่ยนบุคคลผู้ลง สมัครไปเลย (ตามความเหมาะสม)...”

ดวงสิทธิ์ พงษ์พิศ (2566,17 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...พรรคเพื่อไทยก็หวังว่าจะดำเนินการตามนโยบายที่ให้ไว้กับ ประชาชน และให้เกิดแลนด์สไลด์ เพื่อจัดตั้งรัฐบาลและได้ ดำเนินการตามนโยบายที่วางไว้ แต่เหตุการณ์มีการพลิกผัน พรรค เพื่อไทยแพ้ครั้งแรกในรอบประวัติศาสตร์การเมือง ซึ่งในเขตของ ตนเองก็ได้แพ้ให้กับพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งส่วนตัวมองว่าไม่เป็นไร ถือว่าให้ประชาชนได้ลองพรรคใหม่ๆ ดูบ้าง ทั้งนี้เริ่มจากท่าน พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ที่ทำให้ประชาชนไม่เลือกคนเป็นหลัก เลือก พรรคเป็นหลักตามนโยบายของพรรค...”

ดร.นิยม เวชกามา (2566,23 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...สุดท้ายต่อให้คุณเป็นคนทำงานหรือทำดีกับชาวบ้าน เมื่อเข้าไป ในสภาแล้วคุณก็ต้องทำตามมติพรรค จึงทำให้ประชาชนรู้สึกว่า ทำไม่ต้องไปเลือกคนนั้น ในเมื่อสุดท้ายเข้าไปคนนั้นก็ ต้อง ดำเนินการตามมติพรรคอยู่ดี...”

ณปภัช เสนโนฤทธิ (2566,21 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

3.2 จำนวนสมัยในการลงสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

จากการสัมภาษณ์ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในประเด็นคำถามเกี่ยวกับ จำนวนสมัยในการลงสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ผู้ลงสมัคร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีทั้งผู้สมัครเดิมที่เคยผ่านการแข่งขันมาแล้ว และผู้สมัครหน้าใหม่ ที่มีความ พร้อมและประสบการณ์ที่จะเข้ามาแย่งชิงตำแหน่ง ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...ลงสมัครเป็นครั้งที่ 2 ลงสมัครครั้งแรก ปี 2562 ในนามพรรค
ไทยรักษาชาติ (พรรคยุบ) และครั้งที่ 2 ลงสมัครพรรคพลังประชา
รัฐ จังหวัดสกลนคร เขต...”

อภิวัฒน์ มีชัย (2566,13 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นครั้งแรก แต่ก่อนหน้านี้มีการสมัคร
สมาชิกสภาเทศบาลและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดใน
เขตอำเภอเมืองสกลนคร...”

ดวงสิทธิ์ พงษ์พิศ (2566,17 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...ลงสมัครครั้งแรกปี พ.ศ. 2550 ประมาณ 4 สมัย เป็นทั้งฝ่ายรัฐบาล
และฝ่ายค้าน (เป็นฝ่ายค้านในช่วงของนายกประยุทธ์ จันทร์โอชา)...”

ดร.นิยม เวชกามา (2566,23 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

3.3 สาเหตุในการลงสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในครั้งนี้ (พ.ศ.2566)

จากการสัมภาษณ์ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในประเด็นคำถามเกี่ยวกับ
สาเหตุในการลงสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในครั้งนี้ (พ.ศ.2566) ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า
เนื่องจากผู้สมัครให้ความสนใจกับการบริหารงาน นโยบาย ทิศทาง และอุดมการณ์ของพรรค ที่ตรง
กับผู้สมัคร ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...เล็งเห็นว่าพรรคดังกล่าว เป็นพรรครัฐบาลและเป็นแกนนำใน
การจัดตั้งรัฐบาล รวมถึงเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และ
ประสบการณ์ในการบริหารประเทศตลอดระยะเวลา 10 ปี...”

อภิวัฒน์ มีชัย (2566,13 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...พรรคไทยรักไทยถูกยุบพรรคและได้ตั้งเป็นพรรคพลังประชาชน
ได้ลงสมัครพรรคนี้ในช่วงที่เป็นพรรคพลังประชาชน อดีตรับราชการ
จึงได้ลาออกเพื่อมาลงสมัครรับเลือกตั้งเนื่องจากไม่มีใครลงสมัคร...”

ดร.นิยม เวชกามา (2566,23 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...พรรคกล้าที่จะเปลี่ยนเอาผู้สมัครหน้าใหม่ในการลงรับสมัครเลือกตั้ง ซึ่งมันแสดงให้เห็นว่ามันควรจะเป็นยุคของคนรุ่นใหม่แล้วที่จะให้รุ่นใหม่เข้ามาบริหารหรือเปลี่ยนแปลงบ้านเมืองไปในทางที่ดีขึ้น เหมือนภาคใต้จะมีการเลือกที่ตัวคนที่มีความผูกพันกับพื้นที่ยังมีความยึดติดในพื้นที่อยู่...”

ณปภัช เสโนฤทธิ (2566,21 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

3.4 รูปแบบการดำเนินการหาเสียงของผู้สมัคร และแนวทางการหาเสียงของพรรค

จากการสัมภาษณ์ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในประเด็นคำถามเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินการหาเสียงของผู้สมัคร และแนวทางการหาเสียงของพรรค ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การหาเสียงของผู้สมัคร และพรรคการเมืองแต่ละพรรค มีแนวทางที่คล้ายคลึงกัน คือมีการลงพื้นที่เพื่อพบประชาชน ไปแนะนำตัวกับประชาชนให้รู้จัก มีการปราศรัยย่อยในแหล่งชุมชนต่าง ๆ และมีการหาเสียงผ่านทางโซเชียลมีเดีย ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...รูปแบบการหาเสียงเน้นการลงพื้นที่แจกบัตรแนะนำตัว และการปราศรัยย่อยในแต่ละหมู่บ้าน เพื่อให้เข้าถึงประชาชนในแต่ละพื้นที่และให้ประชาชนได้เห็นศักยภาพของผู้สมัครรับเลือกตั้ง มีบุคลิกภาพ วิสัยทัศน์ เป็นอย่างไร รวมถึงเกิดความใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่...”

อภิวัฒน์ มีชัย (2566,13 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...สร้างความเชื่อมั่นตามนโยบายที่ให้ไว้กับประชาชน โดยใช้แกนบุคคลในการช่วยหาเสียง และมีการลงพื้นที่ปราศรัย โดยมีทีมงานช่วยดำเนินการในหัวข้อที่จะปราศรัย โดยเน้นการเข้าถึงประชาชน โดยการปราศรัยเป็นหลัก...”

นิยม เวชกามา (2566,23 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...หลักๆ ก็เน้นในเรื่องของการลงพื้นที่พบปะประชาชนให้ได้มากที่สุด มีการไปเคาะประตูบ้านด้วยส่วนหนึ่ง และในเรื่องของช่องทางโซเชียลมีเดีย เช่น Facebook, Tiktok...”

ณปภัช เสโนฤทธิ (2566,21 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

3.5 ความแตกต่างในการหาเสียงกับประชาชนแต่ละเจเนอเรชั่น

จากการสัมภาษณ์ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในประเด็นคำถามเกี่ยวกับ ความแตกต่างในการหาเสียงกับประชาชนแต่ละเจเนอเรชั่น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า มีทั้งพรรคการเมืองที่มีการหาเสียงแบบนโยบายหลักของพรรค กับพรรคที่มีการเจาะลึก แฉะน่านโยบายที่สามารถโดนใจประชาชนแต่ละช่วงวัยได้ เช่น การใช้นโยบายการสร้างงานในจังหวัดเพื่อดึงให้ลูกหลานกลับมาอยู่บ้าน เพื่อจูงใจประชาชนวัยกลางคนถึงวัยผู้สูงอายุ และการใช้นโยบายการผลักดันกฎหมายสุราก้าวหน้า และ นโยบายทางการศึกษา เพื่อดึงดูดกลุ่มวัยรุ่น ผ่านโซเชียลมีเดียเป็นต้น ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...จะมีการใช้รถแห่เพื่อให้เข้าถึงผู้สูงอายุ และจะต้องได้ยินเสียงในทุกๆ วัน ใช้รถแห่จำนวน 4 คัน (เพื่อให้ทั่วถึง) จึงมองว่ารถแห่ก็เป็นสื่อ ที่สำคัญในการเข้าถึงกลุ่มประชาชนที่ไม่ได้เล่นโซเชียล และในการหาเสียงกับผู้สูงอายุจะมีการนำลูกหลานมาพูดคุยเกี่ยวกับอนาคตของลูกหลาน ส่วนเด็ก ๆ หรือวัยกลางคนก็จะเน้นการหาเสียงในรูปแบบของสื่อโซเชียลเป็นหลัก เนื่องจากเจเนอเรชั่นเหล่านี้จะมีการเสพสื่อเป็นหลักหรือคอนเทนต์ใน Tiktok เกี่ยวกับการบ้าน ความเป็นชนบท หรือทำยังไงให้เค้ารู้สึกอยากกลับมาพัฒนาบ้านเกิดและรู้สึกคิดถึง...”

ดวงสิทธิ์ พงษ์พิศ (2566,17 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...พรรคเพื่อไทยไม่มีรูปแบบการหาเสียงที่แปลกประหลาดเท่าไร เน้นในเรื่องการชายนโยบายที่ทำได้จริง มีการปราศรัยตามเจเนอเรชั่น แต่ในส่วนของผู้วัยรุ่นก็ต้องมีทีมงานที่เป็นวัยรุ่นในทีม เพื่อชี้แจงข้อมูลให้กับประชาชนในช่วงวัยเดียวกันเข้าใจ พรรคเพื่อไทยจะยึดนโยบายเห็นหลัก เช่น การอภัยโทษ 30 บาท รักษาทุกโรค มีการเพิ่มโรคที่ในอดีต เข้าไม่ถึงหรือต้องจ่ายเงินเพิ่มนอกจากยอด 30 บาท...”

นิยม เวชกามา (2566,23 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...ในการหาเสียงกับกลุ่มคนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ที่พึ่งมีสิทธิ์ในการเลือกตั้ง กลุ่มคนช่วงนี้ก็จะเล่นโซเชียลมีเดียเป็นหลัก ฉะนั้นวิธีการในการหาเสียงก็เน้นไปทางโซเชียลมีเดียที่จะเข้าถึงคนกลุ่มนี้ได้มากที่สุด สังเกตได้ว่าเวลาไปเดินหาเสียงตามบ้าน ก็จะไม่ค่อยมีคนอยู่...”

ณปภัช เสโนฤทธิ์ (2566,21 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

3.6 การใช้ช่องทางสื่อโซเชียลมีเดียในการหาเสียง

จากการสัมภาษณ์ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในประเด็นคำถามเกี่ยวกับ การใช้ช่องทางสื่อโซเชียลมีเดียในการหาเสียง ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ช่องทางสื่อโซเชียลมีเดีย เป็นสื่อสมัยใหม่ ที่ผู้สมัครที่มีอายุมากค่อนข้างเสียเปรียบกับผู้สมัครที่มีอายุน้อย ที่มีความชำนาญในการใช้สื่อโซเชียลมีเดียอยู่แล้ว จึงสามารถที่จะใช้สื่อเป็นพื้นที่ในการหาเสียงได้ เมื่อเทียบกับผู้สมัครที่มีอายุมากที่ไม่มีความชำนาญ ทำให้ไม่สามารถแย่งชิงพื้นที่สื่อโซเชียลมีเดียมาใช้ในการหาเสียงได้ดีเท่าที่ควร ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...มีการใช้ Facebook เข้ามามีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์และหาเสียง รวมถึงกิจกรรมที่มีการลงพื้นที่ จะมีการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทาง Facebook ให้ผู้ติดตามได้รับรู้ข่าวสาร...”

อภิวัฒน์ มีชัย (2566,13 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...มีทีมงานช่วยในเรื่องการหาเสียงผ่าน Facebook และ Tiktok บ้าง แต่ไม่มาก ทำให้ไม่สามารถสู้บางพรรคที่ใช้สื่อเป็นหลักได้...”

นิยม เวชกามา (2566,23 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...ในเรื่องของช่องทางโซเชียลมีเดียจะมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ Facebook, Tiktok แต่จะเป็นผู้สมัครจัดทำเองมากกว่า ต้องยอมรับว่าปีนี้พรรคประชาธิปัตย์โซเชียลมีเดียค่อนข้างอ่อนมาก...”

ณปภัช เสโนฤทธิ์ (2566,21 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

3.7 ความแตกต่างของการรับรู้ข้อมูลของแต่ละเจนเนอเรชัน

จากการสัมภาษณ์ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในประเด็นคำถามเกี่ยวกับความแตกต่างของการรับรู้ข้อมูลของแต่ละเจนเนอเรชัน ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า แตกต่างกัน เพราะคนรุ่นใหม่มีการรับรู้ข้อมูลผ่านช่องทางออนไลน์ได้ดีกว่า เนื่องจากเป็นช่องทางหลักในการติดต่อสื่อสารและรับข้อมูลข่าวสาร แต่เมื่อเทียบกับผู้สูงอายุ จะรับข้อมูลได้น้อยกว่าและช้ากว่า ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...แตกต่าง เนื่องจาก กลุ่มคนรุ่นใหม่จะมีการรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อออนไลน์มากกว่ากลุ่มคนรุ่นเก่า...”

อภิวัฒน์ มีชัย (2566,13 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...ในสมัยนี้ก็แตกต่างกันอยู่ เด็กก็รับรู้ข่าวสารจากทางออนไลน์ แตกต่างจากคนรุ่นเก่าๆ ที่อาจจะรับรู้ข่าวสารจากทางโทรทัศน์...”

นิยม เวชกามา (2566,23 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...ในการหาเสียงแต่ละเจนเนอเรชัน ก็มีความแตกต่าง กลุ่มคนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ที่ฟังมีสิทธิ์ในการเลือกตั้ง กลุ่มคนช่วงนี้ก็จะเป็นโซเชียลเป็นหลัก ส่วนกลุ่มผู้สูงอายุก็อาจจะไปตามงานต่างๆ งานประชุม หรือการรวมกลุ่มกัน ๆ...”

ณปภัช เสนโนฤทธิ (2566,21 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

3.8 ความคิดเห็นต่อกระแสในโลกโซเชียลมีเดีย ที่มีผลต่อการเลือกตั้งครั้งนี้ (ปี พ.ศ. 2566)

จากการสัมภาษณ์ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในประเด็นคำถามเกี่ยวกับ ความคิดเห็นต่อกระแสในโลกโซเชียลมีเดีย ที่มีผลต่อการเลือกตั้งครั้งนี้ (ปี พ.ศ. 2566) ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า มีผลอย่างมาก เพราะโซเชียลมีเดียเป็นช่องทางการสื่อสารหลักของประชาชนในยุคปัจจุบัน การรับรู้ข่าวสารต่างๆผ่านโซเชียลมีเดียมีความรวดเร็ว มีแอปพลิเคชันให้เลือกใช้หลากหลาย ประชาชนสามารถเลือกรับข้อมูลจากสื่อที่ตรงตามความชอบของตน เช่น ชอบเนื้อหาข้อความ ก็จะเป็นทาง Facebook ชอบดูคลิปวิดีโอ ก็จะเป็นทาง Tiktok เป็นต้น ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...ค่อนข้างสำคัญ เนื่องจาก ประชาชนส่วนมากเสพสื่อโซเชียลเป็นหลัก ทำให้การรับรู้ข่าวสารบางส่วนจะมาจากโซเชียลมีเดียเป็นส่วนมาก...”

ดวงสิทธิ์ พงษ์พิศ (2566,17 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...ผลมาก สามารถดูได้จากการผลการเลือกตั้งในปัจจุบัน เนื่องจากเหตุการณ์การเลือกตั้งมีการพลิกผัน พรรคก้าวไกลที่มานวนใหม่โดยเน้น IT หรือเทคโนโลยีเป็นหลัก มีการเข้าถึงประชาชนแบบไม่ต้องดำเนินการหาเสียง...”

นิยม เวชกามา (2566,23 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“... มีผลมาก โดยเฉพาะ TikTok เป็นแพลตฟอร์มที่สามารถดึงดูดคนได้ค่อนข้างเยอะ ใครที่เข้าไปเล่นแล้วก็ไม่อยากออกแหล่งรวมคอนเทนท์ที่หลากหลาย เช่น คลิปเต้น คลิปตลก ฮาๆ หรือคอนเทนท์ที่มีความรู้ เช่น สรุปรายใน 3 นาที ทำให้ติดกับดักซึ่งเฉลี่ยแล้วคนเราใช้เวลาดูคลิปหนึ่ง ประมาณ 40 วินาที ทำให้การมาของ TikTok มันตอบโจทย์ไลฟ์สไตล์ของผู้คน สั้น ๆ เร็ว และได้ใจความ...”

ณปภัช เสโนฤทธิ์ (2566,21 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

3.9 ปัจจัยที่มีผลต่อการแสดงออกทางการเมือง

จากการสัมภาษณ์ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในประเด็นคำถามเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อการแสดงออกทางการเมือง ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การแสดงออกทางการเมืองเกิดจากหลายปัจจัย ไม่ว่าจะเป็น ความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ง่ายและรวดเร็ว การได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ ในอดีต การได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น จนกล่าวมาเป็นการแสดงความคิดเห็นภายใต้ความคิดที่ว่า การแสดงความคิดเห็นเป็นสิทธิพื้นฐานที่มนุษย์สามารถทำได้ ซึ่งอาจจะเกิดมาจากปัจจัยกระตุ้นอื่น ๆ เช่น ความอัดอั้นจากรัฐบาลที่ผ่านมา หรือการรู้สึกไม่ยุติธรรมของการเมืองไทยในปัจจุบัน ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...ประชาชนมีการเข้าถึงข้อมูลมากขึ้น จึงส่งผลต่อการแสดงออก
ทางการเมืองของประชาชน...”

อภิวัฒน์ มีชัย (2566,13 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...ทุกคนต่างคิดว่าตัวเองมีเสรี จึงมีการแสดงออกทางการเมือง
อย่างเสรี...”

นิยม เวชกามา (2566,23 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...มันอาจจะเกิดจากความอัดอั้นของรัฐบาลที่ผ่านมา หรืออะไร
หลายๆ อย่าง ส่งผลให้คนออกมาแสดงออกทางการเมืองมาก
ขึ้น...”

ณปภัช เสโนฤทธิ (2566,21 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

3.10 การแสดงออกทางการเมือง

จากการสัมภาษณ์ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในประเด็นคำถามเกี่ยวกับ การแสดงออกทางการเมือง ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การแสดงออกทางการเมืองในปัจจุบัน สามารถแบ่งออกเป็นทางออนไลน์ คือการแสดงความคิดเห็น การแชร์ และการสนับสนุนผู้สมัครหรือพรรคการเมืองในสื่อโซเชียลมีเดีย และช่องทางออฟไลน์ คือการเข้าร่วมฟังการปราศรัย การเข้าร่วมมือเป็นต้น หรือในมุมมองของผู้สมัคร การลงพื้นที่ หรือการเสนอนโยบาย ก็เป็นการแสดงออกทางการเมืองเช่นกัน แต่ต้องอยู่ในขอบเขต ไม่พาดพิงหรือสร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น หรือพรรคอื่น ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...ในการแสดงออกทางการเมืองจะไม่กล่าวถึงพรรคการเมืองอื่น
เนื่องจากจะเป็นการโจมตีพรรคที่มีความคิดเห็นตรงข้ามกัน จะ
เน้นการนำเสนอเนื้อหาของพรรคเป็นหลัก และการนำเสนอ
วิสัยทัศน์ของผู้สมัครที่จะนำมาพัฒนาในพื้นที่ของตนเอง...”

อภิวัฒน์ มีชัย (2566,13 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...มีการแสดงออกผ่านทางโซเชียลมีเดียเป็นหลัก และมีการทำ
คอนเทนต์ใน Tiktok...”

ดวงสิทธิ์ พงษ์พิศ (2566,17 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...การที่ลงสมัครรับเลือกตั้งก็เป็นการแสดงออกทางการเมือง
อย่างหนึ่ง ในความต้องการที่จะมาบริหารและเปลี่ยนแปลงในทางที่
ดีขึ้น...”

ณปภัช เสโนฤทธิ์ (2566,21 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

3.11 มุมมองบทบาทนักการเมืองในช่วงเหตุการณ์ทางการเมืองและวิกฤตการณ์ของประเทศ

จากการสัมภาษณ์ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในประเด็นคำถามเกี่ยวกับ
มุมมองบทบาทนักการเมืองในช่วงเหตุการณ์ทางการเมืองและวิกฤตการณ์ของประเทศ ผู้วิจัยสามารถ
สรุปได้ว่า การทำงานของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหา สามารถทำงานได้ดีในระดับหนึ่ง แต่ถ้าสามารถ
แก้ไขปัญหาต่างๆในกระบวนการได้ จะสามารถช่วยเหลือประชาชนได้มากยิ่งขึ้น เช่นการกำจัด
บุคลากรที่จ้องแต่จะหาผลประโยชน์ โดยไม่สนใจความเดือดร้อนของประชาชนคนอื่น ๆ รวมถึงการ
บริหารจัดการในสถานการณ์ฉุกเฉินให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น หากกล่าวถึงบทบาทของนักการเมือง
การเหตุการณ์ต่าง ๆ เมื่อกกล่าวถึงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคือสมาชิกสภา ถ้าตามหน้าสมาชิกสภาแล้ว
ไม่ใช่ฝ่ายบริหารหน้าที่โดยตรงคือการที่ผลักดันกฎหมาย เสนอแก้ไขเรื่องต่างๆ ไปยังหน่วยงานที่
เกี่ยวข้อง แต่ด้วยความคาดหวังของประชาชน การเข้าช่วยเหลือจึงเกิดขึ้น ซึ่งถือเป็นน้ำใจของ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่ใช่หน้าที่ และใช้งบประมาณส่วนตัวในการลงไปช่วยเหลือประชาชนด้วย
ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...ในช่วงการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เรื่องการจัดสรร
วัคซีนให้กับประชาชน ซึ่งใช้งบประมาณจากภาษีประชาชนในการ
จัดซื้อมา แต่ได้วัคซีนที่มีราคาถูกและคุณภาพไม่ดีเท่าที่ควร
รวมถึงนักการเมืองในท้องถิ่นที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณมา
และมีการแบ่งเปอร์เซ็นต์ในการจัดซื้อจัดจ้าง ซึ่งเป็นการฉวยบน
ความทุกข์ของประชาชนที่กำลังหวั่นกลัว...”

ดวงสิทธิ์ พงษ์พิศ (2566,17 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 มองว่า
เป็นเรื่องทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นทั่วโลก สถานการณ์ที่เกิดขึ้น
รัฐบาลก็สามารถแก้ไขปัญหาได้ในระดับหนึ่ง แต่ตามหลักความ
เป็นจริงในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19
นอกจากการแก้ไขปัญหาแล้ว รัฐบาลหรือบางกระทรวงมีการหา

รายได้จากความเป็นความตายของประชาชน แทนที่จะทำให้มีความโปร่งใส แต่กลับหาความรำรวยจากการที่ประชาชนป่วยติดเชื้อไวรัสโควิด-19...”

นิยม เวชกามา (2566,23 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...บทบาทผู้นำท้องถิ่นฝ่ายบริหาร สามารถทำได้ และควรทำถ้ามีงบประมาณ หรืองบประมาณส่วนตัว เช่น นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นตำแหน่งที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มันคือสมาชิกสภา ถ้าตามหน้าที่สมาชิกสภาแล้วไม่ใช่ฝ่ายบริหารหน้าที่โดยตรงคือการที่ผลักดันกฎหมาย เข้าประชุม เสนอแก้ไขเรื่องต่างๆ ไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แต่ความเป็นจริงก็ไม่สามารถปฏิเสธในสิ่งที่ประชาชนคาดหวังได้ บางครั้งก็มีความคิดว่าทำไมคนถึงไปคาดหวังนักการเมืองแบบนั้น จะต้องได้นั้นนี้จากนักการเมือง...”

ณปภัช เสโนฤทธิ์ (2566,21 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

3.12 ความคิดเห็นต่อสถานการณ์ความวุ่นวายของบ้านเมืองในช่วงที่ผ่านมา

จากการสัมภาษณ์ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในประเด็นคำถามเกี่ยวกับ ความคิดเห็นต่อสถานการณ์ความวุ่นวายของบ้านเมืองในช่วงที่ผ่านมา ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่านได้พุ่งประเด็นไปที่การมีเบื้องหลังในสถานการณ์ความวุ่นวายของบ้านเมือง ซึ่งเกิดจากผลประโยชน์ และเกมส์ทางการเมือง จึงทำให้เกิดม็อบขึ้นจากประชาชนที่รู้สึกถึงความไม่ปกติ และความไม่ยุติธรรม ซึ่งการออกมาเรียกร้องในประเด็นต่าง ๆ อาจมีถ้อยคำที่รุนแรงหรือแนวทางที่รุนแรงไปบ้าง จึงทำให้เกิดความวุ่นวายขึ้น หากสามารถพูดคุยกันได้ หรือมีนำเสนอแนวทางที่เหมาะสมและสมเหตุสมผล น่าจะเป็นทางออกที่ดีกว่า ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...ในสถานการณ์ความวุ่นวายที่เกิดขึ้น ส่วนตัวมองว่ามันเป็นเกมส์หรือหมากตัวนิ่งที่มีการจัดทำขึ้นมา เพื่อให้ประชาชนออกไปและทำขึ้นนอนอยู่แบบเดิมซ้ำ ๆ ...”

ดวงสิทธิ์ พงษ์พิศ (2566,17 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...เรื่องที่เกิดขึ้นมันเกิดจากหลายส่วนที่มาเกี่ยวข้อง ในความเป็นจริงมีคนบางกลุ่มดำเนินการสร้างสถานการณ์ขึ้น ซึ่งเป็นเรื่องของผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย การยึดอำนาจหรือการรัฐประหารเป็นเรื่องของผลประโยชน์ ทหารเข้ามามีอำนาจในการบริหารประเทศ ประเทศไทยจริงเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา ทหารยังไม่วางมือจากเรื่องการเมือง และเมื่อไหร่ที่ไม่ฟังทหารก็ก่อให้เกิดการยึดอำนาจ จึงเข้าสู่การรัฐประหาร...”

นิยม เวชกามา (2566,23 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...ถ้ามีการพูดด้วยคำที่รุนแรง หยาดคาย หรือกลับกันอาจจะเป็นอีกคนที่ใช้คำพูดที่เหมาะสม ชัดเจน มีที่มาที่ไป ไปยังคนที่เกี่ยวข้อง มันอาจจะได้รับการตอบสนองที่มากกว่าการใช้ความรุนแรง ซึ่งบางทีในการประท้วงอาจจะไม่ต้องใช้การเรียกร้องด้วยอารมณ์หรือด้วยความรุนแรงมันต้องมีเหตุมีผล และยังเป็นข้อเรียกร้องที่มีข้อเสนอแนะหรือมีทางออกที่ดีประกอบไปด้วย ก็จะเป็นอะไรที่ทำให้อีกฝั่งยอมรับ...”

ณปภัช เสโนฤทธิ (2566,21 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

3.13 ผลกระทบจากเหตุการณ์ทางการเมืองที่ส่งผลต่อธุรกิจหรือชีวิตประจำวัน

จากการสัมภาษณ์ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในประเด็นคำถามเกี่ยวกับผลกระทบจากเหตุการณ์ทางการเมืองที่ส่งผลต่อธุรกิจหรือชีวิตประจำวัน ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า เหตุการณ์ทางการเมืองส่งผลต่อธุรกิจหรือชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นการชุมนุมต่าง ๆ ที่ทำให้ประชาชนบริเวณที่ชุมนุมพบเจอกับปัญหา หรือการรัฐประหาร ที่ทำให้เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจ ความเชื่อมั่นของนักลงทุนในวิกฤตทางการเมือง ซึ่งถ้ามันกระทบมาก ๆ จนกระทบไปถึง ค่าครองชีพ ในชีวิตประจำวันที่สูงขึ้น ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าน้ำมัน ที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้เศรษฐกิจของประเทศถดถอยลง ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...มีผลกระทบต่อประชาชนที่จะเดินทางไปทำงานในเส้นทางที่มีการประท้วง หรือสถานการณ์ความไม่สงบ เนื่องจาก เมื่อเกิดเหตุการณ์ประท้วงเกิดขึ้นจะมีการปิดถนนเพื่อตีกรอบให้มวลชน

อยู่ การใช้ชีวิตประจำของประชาชนที่มีการพบเจอการชุมนุมจะ
เสียเวลา เสียโอกาส ในเดินทางไปทำงานที่ไม่สะดวก...”

อภิวัฒน์ มีชัย (2566,13 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...ทำให้เกิดการหยุดนิ่งทางความคิดของคน การรัฐประหารที่
เกิดขึ้น เมื่อทำการรัฐประหารแล้วทหารไม่สามารถบริหารได้
เนื่องจากไม่เก่งในเรื่องของเศรษฐกิจ การจัดการ ฯลฯ ในการ
บริหารประเทศขึ้นอยู่กับผู้นำ ผลกระทบที่เกิดขึ้นทำให้เกิดการ
หยุดชะงักของเศรษฐกิจ และไม่สามารถไปต่อได้ เกิดความถดถอย
ของเศรษฐกิจ ในรัฐบาลของท่านพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา...”

นิยม เวชกามา (2566,23 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...ถ้าเป็นเหตุการณ์ใหญ่จะส่งผลกระทบ เช่น การลงทุน
เนื่องจากเป็นเรื่องของเศรษฐกิจและความเชื่อมั่นของนักลงทุน
ฉะนั้น สิ่งที่เกิดขึ้น คือ เศรษฐกิจอาจจะแย่ลง จะมีผลต่อ
ชีวิตประจำวันของทุกคน ซึ่งโดยภาพรวมก็ไม่ได้กระทบอะไรในมุม
กว้าง...”

ณปภัช เสโนฤทธิ์ (2566,21 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

3.14 ความคิดเห็นต่อการเลือกตั้งในครั้งนี้ (ปี พ.ศ. 2566)

จากการสัมภาษณ์ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในประเด็นคำถามเกี่ยวกับ
ความคิดเห็นต่อการเลือกตั้งในครั้งนี้ (ปี พ.ศ. 2566) ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การเลือกตั้งในครั้งนี้ผ่าน
มา ได้พบเห็นการเปลี่ยนแปลงหลายอย่างที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการชนะการเลือกตั้งของพรรคก้าว
ไกลที่เป็นพรรคน้องใหม่ และมีทุนในการหาเสียงน้อยที่สุด แสดงให้เห็นว่า ประชาชนต้องการเห็นการ
เปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมาก พร้อมทั้งจะเปิดโอกาสให้คนรุ่นใหม่เข้ามาบริหารประเทศในแนวทางใหม่ๆ
แต่นักการเมืองหรือกลุ่มคนรุ่นเก่า ยังยึดติดกับสิ่งเดิม ๆ การทำงานเดิม ๆ อำนาจเดิม ๆ จนกลายเป็น
การสร้างกลไกทางการเมืองอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นการซื้อเสียงอย่างเปิดเผย หรือการใช้การสืบทอด
อำนาจทางการเมืองของรัฐบาลชุดก่อนหน้านี้ มาเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติงานของคู่แข่ง ดังเช่น
ตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...การเลือกที่ผ่านมาทุกครั้งเป็นการเลือกตั้งที่สวยงามมาก เพียงแต่นักการเมืองบางกลุ่มบางคนที่เป็นนักการเมืองหัวโบราณ หรือกลุ่มคนยุคเก่า ทำให้มันเกิดสูญญากาศที่ผู้คนที่ความสนใจ คือ การเลือกตั้งมาแล้วแต่ได้คนเดิม ทำให้ประชาชนไม่อยากจะออกมาใช้สิทธิ์ในการเลือกตั้ง แต่ปรากฏการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นจริงๆ ของพรรคก้าวไกล ที่ทุกพรรคการเมืองต่างได้เห็น คือ พรรคก้าวไกลไม่ได้ใช้เงินหรือใช้น้อยที่สุด แต่ชนะการเลือกตั้ง ซึ่งไม่เคยเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์การเมืองไทย...”

ดวงสิทธิ์ พงษ์พิศ (2566,17 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...โดยภาพรวมถือว่าดีพอสมควร แต่อาจจะต้องมีहारอัฟเดท ข้อมูลทั้งจากตัวผู้สมัครและประชาชน และประชาชนต้องมีสติในการเมืองตั้ง อย่าเห็นแก่เงิน (ซื้อเสียง) เลือกพรรคการเมืองที่สามารถทำได้จริงตามข้อเท็จจริง...”

นิยม เวชกามา (2566,23 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...ควรจะเป็นยุคของคนรุ่นใหม่แล้ว ที่จะให้รุ่นใหม่เข้ามาบริหาร หรือเปลี่ยนแปลงบ้านเมืองไปในทางที่ดีขึ้น และการมาของก้าวไกล ส่วนตัวก็ดีใจที่เค้าได้คะแนนเยอะ มองว่าเป็นมิติใหม่ ที่แปลว่าคนส่วนใหญ่ใช้เงินซื้อไม่ได้ กลายเป็นว่าจุดยืนทางการเมืองของพรรคเป็นเรื่องสำคัญกว่าผู้สมัคร...”

ณปภัช เสนอฤทธิ์ (2566,21 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

3.15 ความแตกต่างของเจนเนอเรชัน/ช่วงอายุ/รุ่น/ช่วงวัย ที่มีผลต่อการเลือกตั้ง

จากการสัมภาษณ์ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในประเด็นคำถามเกี่ยวกับ ความแตกต่างของเจนเนอเรชัน/ช่วงอายุ/รุ่น/ช่วงวัย ที่มีผลต่อการเลือกตั้ง ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ความแตกต่างของช่วงวัยมีผลต่อการเลือกตั้ง เพราะแนวคิดที่แตกต่างกันของแต่ละช่วงวัย รวมถึงการรับรู้ ข้อมูลข่าวสารของแต่ละช่วงวัยมีความแตกต่างกัน ถึงแม้ว่าเทคโนโลยี และสื่อโซเชียลมีเดียจะเปิดกว้าง สามารถเข้าถึงได้ทุกคน แต่การเลือกเสฟสื่อ หรือการเลือกใช้งานแอปพลิเคชันต่างๆ ย่อมมีความแตกต่างกัน ดังนั้น การตัดสินใจในการเลือกพรรคการเมือง หรือ เลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของแต่ละช่วงวัยมีความแตกต่างกันดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...มีผล และมีเยอะด้วย เนื่องจากในอดีตผู้สูงอายุจะมีผลต่อลูกหลาน ในการเลือกตั้ง แต่ทุกวันนี้ลูก หลานเป็นตัวกำหนดให้ผู้สูงอายุในการเลือกตั้ง จึงกลายเป็นสิ่งที่เรียกว่าหวัคະແນ ธรรมชาติที่เกิดขึ้น และสวยงามมากสำหรับการเลือกตั้งในครั้งนี้ และค่อนข้างซื่อซมในกลยุทธ์การหาเสียงของพรรคก้าวไกล เพราะก่อนหน้านี้พรรคก้าวไกลจะเจียบช่วงใกล้เลือกตั้ง จนกระทั่งโค้งสุดท้ายมีการกลบกระแสพรรคอื่น ๆ ได้...”

ดวงสิทธิ์ พงษ์พิศ (2566,17 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...มีความแตกต่าง ในเรื่องของการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ไม่มีเหมือนกัน...”

นิยม เวชกามา (2566,23 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...ผลหลักๆ คือ กลุ่มผู้สูงอายุอาจมีความเชื่อหรือความชอบแบบเดิม ๆ ก็อาจจะยังไม่กล้าเปลี่ยนแปลงอะไร เลือกคนเก่าเลือกพรรคเดิม แต่กลุ่มคนรุ่นใหม่เป็นรุ่นที่กล้าลอง กล้าลุย กล้าเปลี่ยนแปลง ก็จะแตกต่างกัน คนก็จะเลือกสิ่งใหม่ ๆ จากการอัดอั้นจากที่ได้รับผลกระทบ...”

ณปภัช เสโนฤทธิ์ (2566,21 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

3.16 ปัญหา/ปัจจัย ทางการเมืองในปัจจุบัน หรือ ผลการเลือกตั้งสะท้อนความแตกต่างระหว่างเจนเนอเรชั่น

จากการสัมภาษณ์ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในประเด็นคำถามเกี่ยวกับปัญหา/ปัจจัย ทางการเมืองในปัจจุบัน หรือ ผลการเลือกตั้งสะท้อนความแตกต่างระหว่างเจนเนอเรชั่น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ผลการเลือกตั้ง ที่มาจากการเข้าถึงข้อมูลของการรับรู้ข่าวสารของประชาชนในเจนเนอเรชั่นที่มีการรับรู้ข่าวสารมาก จะมีการรับรู้สึกข่าวสารจากพรรคที่ใช้สื่อเป็นหลัก ทำให้พรรคนั้นๆ ได้คะแนนเสียงจากกลุ่มประชาชนที่ใช้สื่อเป็นหลัก ประชาชนในช่วงวัย 40 ปีขึ้นไป ก็ยังมีคนที่ติดและชื่นชอบในพรรคเพื่อไทยอยู่ เรื่องของนโยบายของพรรคที่ได้รับคะแนนเสียงเยอะ ก็เป็นเรื่องที่ไปตอบโจทย์ เรื่องนโยบายแรงงาน หรือสวัสดิการต่างๆ ซึ่งค่อนข้างที่จะมีผลมากต่อการตัดสินใจที่ผ่านมา มากกว่าด้านการเกษตร ซึ่งถ้ามองในช่วง 10 ปีย้อนหลัง การต่อสู้ในเชิงนโยบายเป็นเรื่องของ

การเกษตร ราคาพืชผล เช่น จำนำข้าว เนื่องด้วยประเทศไทยเป็นประเทศที่เกษตรกรรมเยอะด้วย
 ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...จากการเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 ที่ผ่านมาเจเนอเรชันที่มีอายุ
 18 – 35 ปี ไม่สนใจตัวผู้สมัครในการลงรับสมัครเลือกตั้ง แต่สนใจ
 พรรคการเมืองเป็นหลัก คือ มีความสนใจในพรรคการเมืองแต่ไม่
 สนใจตัวบุคคลที่ลงปฏิบัติงานในพื้นที่ของตนเอง...”

อภิวัฒน์ มีชัย (2566,13 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...มีการสะท้อนความต่างระหว่างเจเนอเรชัน เนื่องจาก ในยุคสมัยนี้
 มีสื่อที่เข้าถึงคนในหลายเจเนอเรชันทำให้มีการรับรู้ข่าวสารได้ด้วยตนเอง
 และไม่เลือกตั้งตามใจผู้ปกครอง มีการเลือกตั้งจากการรับรู้ข่าวสาร
 หรือศึกษาเอง...”

ดวงสิทธิ์ พงษ์พิศ (2566,17 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...ผลการเลือกตั้งที่ออกมาสะท้อนถึงความต้องการของประชาชน
 แสดงให้เห็นว่าประชาชนอยากเปลี่ยนแปลงอยากให้ออกาสพรรค
 ใหม่เข้าไปดำเนินงาน เข้าไปดำเนินนโยบายมากขึ้น ส่วนหนึ่ง
 นอกจากความต้องการเปลี่ยนที่ไม่ชอบกลุ่มเดิม...”

ณภัช เสนโนฤทธิ (2566,21 ตุลาคม). [บทสัมภาษณ์].

3.17 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สมัครผู้แทนประชาชน และพรรคการเมืองในปัจจุบัน

จากการสัมภาษณ์ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในประเด็นคำถามเกี่ยวกับ
 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สมัครผู้แทนประชาชน และพรรคการเมืองในปัจจุบัน ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า
 พรรคการเมืองควรมีการตรวจสอบและคัดสรรผู้สมัครที่มีความเพียบพร้อมทั้งคุณวุฒิและวัยวุฒิ
 ผู้สมัครและพรรคการเมืองต้องก้าวทันยุคปัจจุบัน ควบคู่ไปกับการใช้ชีวิตประจำวันของประชาชน
 พัฒนาการเข้าถึงสื่อโซเชียลมีเดีย เพราะเป็นช่องทางหลักในการรับข่าวสารของประชาชน มีความคิด
 สร้างสรรค์ เพื่อดึงดูดความสนใจจากประชาชน มีความจริงใจ ซื่อสัตย์ ดังเช่นตัวอย่างบทสัมภาษณ์
 ดังนี้

“...พรรคการเมืองต้องคัดสรรผู้สมัครที่มีทั้งวิญญู ภูมิ คุณวุฒิ มีคุณภาพ มาให้ประชาชนได้ตัดสินใจเลือก มิใช่ส่งคนที่ไม่มีความรู้วิญญู ภูมิ คุณวุฒิ ในการลงสมัครเข้ารับการเลือกตั้ง จากเหตุการณ์ที่ผ่านมาส่งผลให้เห็นว่า ผลกระทบจากการที่พรรค เลือกคัดคนที่ไม่มีความรู้วิญญู ภูมิ คุณวุฒิ ในการลงสมัครเข้ารับการเลือกตั้งทำให้ พรรคเกิดความเสียหาย เสื่อมศรัทธา...”

อภิวัฒน์ มีชัย (2566,13 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...ต้องเป็นการเมืองใหม่ เป็นการเมืองที่สร้างสรรค์ ไม่ใช่การเมือง ที่โงมตีหรือคอยดักทำร้ายทีหลัง ไม่ว่าจะป็นชื่อเสียงหรือทาง ร่างกาย และเรื่องของอุดมการณ์ที่ไม่เซซ่ายไปขวา พรรคไหนเงิน เยอะเอนไปพรรคนั้น หรือพรรคไหนส่งเงินมาให้เยอะกว่าเดิมาก็ เปลี่ยนไปทางนี้ เราจะไม่เป็นแบบนั้น ไม่ขายตัวเองเพื่อแลกกับ ความไว้วางใจที่พี่น้องประชาชนให้มา...”

ดวงสิทธิ์ พงษ์พิศ (2566,17 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

“...ประชาชนสมัยนี้เก่งขึ้น รับรู้ข้อมูลข่าวสารได้เยอะขึ้น แต่พรรค การเมืองอาจจะต้องให้ข้อมูลผ่านสื่อให้ประชาชนรับรู้ และ ประชาชนต้องมีการกรองข่าวก่อนที่จะหลงเชื่อ ระบบโซเชียลมัน ถึงไม่จำเป็นต้องรอดูข่าวจากทางโทรทัศน์...”

นิยม เวชกามา (2566,23 กันยายน). [บทสัมภาษณ์].

การแสดงออกทางการเมืองของผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต่อการรับรู้ของประชาชนกลุ่มเบย์บูมเมอร์ส และเจนเนอเรชันแซต

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลการแสดงออกทางการเมืองของผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต่อการรับรู้ของประชาชนกลุ่มเบย์บูมเมอร์ส และเจนเนอเรชันแซต

ประเด็น	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	เบย์บูมเมอร์ส	เจนเนอเรชันแซต
1. การหาเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการและรวดเร็ว	การแสดงออกทางการเมืองเกิดจากหลายปัจจัย ไม่ว่าจะเป็นการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ง่าย และรวดเร็ว การได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ ในอดีต การได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น จมกกล่าวมาเป็น การแสดงความคิดเห็น ภายใต้อาชีพที่ว่าการแสดงความคิดเห็นเป็นสิทธิพื้นฐานที่มนุษย์สามารถทำได้ ซึ่งอาจจะเกิดมากจากปัจจัยกระตุ้นอื่น ๆ เช่น ความอัดอั้นจากรัฐบาลที่ผ่านมา หรือการรู้สึกไม่ยุติธรรมของ	ประชาชนส่วนใหญ่จะเป็นผู้รับสาร มากกว่า กล่าวคือ ประชาชนส่วนใหญ่จะทำการติดตามข้อมูลข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งการบรรยาย ทางโทรทัศน์ และทางโซเชียลมีเดีย แต่จะเป็นเพียงการดูหรืออ่านข้อมูลเท่านั้น จะไม่แสดงความคิดเห็นลงในสื่อเหล่านั้น เพราะเป็นการป้องกันผลกระทบและไม่อยากเกิดปัญหา	ประชาชนในช่วงอายุนี จะมียู่ 2 ประเภทคือ ประเภทที่ไม่ให้ความสนใจทางการเมือง จะไม่ติดตาม หรือเมื่อพบเห็นข่าวก็จะไม่ให้ความสนใจ จึงไม่มีการแสดงออกทางการเมือง ส่วนอีกประเภทคือ มีความสนใจทางการเมือง แต่ก็จะมีทั้ง ติดตามข่าวสารจากสื่อต่างๆ เพียงอย่างเดียว อาจจะมีการพูดคุยกับเพื่อนบ้าง และมีที่แสดงออกอย่างชัดเจน เช่น การแชร์โพสต์ การ Call Out หรือการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองที่ตนสนใจ เป็นต้น

ประเด็น	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	เบญจมาภรณ์	เจนเรชันแนต
	<p>ปราศรัย การเข้าร่วมมือ เป็นต้น หรือในมุมมองของผู้สมัคร การลงพื้นที่ หรือการเสนอนโยบาย ก็เป็นการแสดงออกทางการเมืองเช่นกัน แต่ต้องอยู่ในขอบเขตไม่พาดพิงหรือสร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น หรือพรรคอื่น และรูปแบบ แนวทางการหาเสียงของผู้ลงสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในแต่ละพรรคการเมือง มีแนวทางที่คล้ายคลึงกัน คือมีการลงพื้นที่ เพื่อพบประชาชน ไปแนะนำตัวกับประชาชนให้รู้จัก มีการปราศรัยอยู่ในแหล่งชุมชนต่าง ๆ และมีการหาเสียงผ่านทางโซเชียลมีเดีย</p>	<p>การเลือกตั้งในครั้งที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่า กระแสในโลกโซเชียลมีเดียมีผลอย่างมาก ต่อการหาเสียงและการรับรู้ของประชาชน เพราะ สื่อโซเชียลมีเดียเป็นช่องทางการสื่อสารหลักของประชาชนในปัจจุบัน การรับรู้ข่าวสารต่างผ่านโซเชียลมีเดียมีความรวดเร็ว มีแอปพลิเคชันให้เลือกใช้หลากหลาย ประชาชน</p>	<p>มีผลเป็นอย่างมาก เนื่องจากในโลกโซเชียลมีเดียมีการรวมกลุ่มกันของคนที่มีความคิดเห็นที่ตรงกัน หรือคล้ายกัน ในการช่วยสนับสนุน พรรคการเมืองนั้นๆ และกระจายข้อมูลข่าวสารกันออกไปในวงกว้าง</p>
<p>2. ความคิดเห็นต่อกระแสโลก โซเชียลมีเดีย ที่มีผลต่อการเลือกตั้ง โซเชียลมีเดีย</p>	<p>การเลือกตั้งในครั้งที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่า กระแสในโลกโซเชียลมีเดียมีผลอย่างมาก ต่อการหาเสียงและการรับรู้ของประชาชน เพราะ สื่อโซเชียลมีเดียเป็นช่องทางการสื่อสารหลักของประชาชนในปัจจุบัน การรับรู้ข่าวสารต่างผ่านโซเชียลมีเดียมีความรวดเร็ว มีแอปพลิเคชันให้เลือกใช้หลากหลาย ประชาชน</p>	<p>กระแสในโลกโซเชียลมีเดียมีผลต่อมาก เดือดดังครั้งนี้ (ปี พ.ศ. 2566) เป็นอย่างมาก เพราะประชาชนในปัจจุบัน มีโทรศัพท์มือถือที่สามารถเชื่อมต่อ อินเทอร์เน็ตได้ และสามารถรับรู้ข่าวสารผ่านทางโทรศัพท์มือถือ โดยที่สามารถ</p>	<p>มีผลเป็นอย่างมาก เนื่องจากในโลกโซเชียลมีเดียมีการรวมกลุ่มกันของคนที่มีความคิดเห็นที่ตรงกัน หรือคล้ายกัน ในการช่วยสนับสนุน พรรคการเมืองนั้นๆ และกระจายข้อมูลข่าวสารกันออกไปในวงกว้าง</p>

ประเด็น	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	เบ็บูมเมอร์ส	เจนเอเรชันแซด
<p>สามารถเลือกรับข้อมูลจากสื่อที่ตรงตามความต้องการของตน ทั้งนี้ ช่องทางสื่อโซเชียลมีเดีย เป็นสื่อสมัยใหม่ ที่ผู้สมัครที่มีความยากค่อนข้างเสียเปรียบผู้สมัครที่มีอายุน้อย ที่มีความชำนาญในการใช้โซเชียลมีเดียอยู่แล้ว จึงสามารถที่จะใช้สื่อเป็นพื้นที่ในการหาเสียงได้ เมื่อเทียบกับผู้สมัครที่มีอายุมาก ที่ไม่มีความชำนาญ ทำให้ไม่สามารถแย่งชิงพื้นที่สื่อโซเชียลมีเดียมาใช้ในการหาเสียงได้เท่าที่ควร</p>	<p>สับสน หรือติดตามข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับการเมืองได้ตลอดเวลา 24 ชั่วโมง ดังนั้น ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและพรรคการเมืองจึงใช้ช่องทางโซเชียลมีเดียในการเข้าถึงประชาชน การที่ผู้แทนมาหาเสียง ประชาชนไม่เชื่อเหมือนเมื่อบอร์ดดี ประชาชนสามารถหาข้อมูลต่างๆ ได้ตามโซเชียลมีเดีย แต่ก็ยังมีประชาชนบางส่วนที่ยังยึดติดกับความคิดเดิม ให้ความสนใจและเลือกผู้สมัครคนเดิม ไม่สนใจและไม่ติดตามโซเชียลมีเดีย เพราะเชื่อกันว่า ผู้ที่เคยพบเห็น หรือเคยทำงานมาแล้ว มีประสบการณ์และสามารถปฏิบัติงานในตำแหน่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้</p>	<p>ด้วยระยะเวลาอันสั้น ซึ่งปัจจุบันประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ผ่านโซเชียลมีเดียเป็นหลัก จึงทำให้หนักการเมืองสามารถให้ข้อมูล ประชากร หรือตีเบตผ่านช่องทางต่างๆ โดยถ่ายทอดผ่านช่องทางออนไลน์ได้</p>	

ประเด็น	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	เบ็บบูมเมอร์ส	เจนเออร์ซันแซด
3. บทบาทของ	การทำงานของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหา สามารถ	ความคิดเห็นส่วนใหญ่เป็นไปในทิศทางลบ	ในมุมมองของสถานการณ์การแพร่
นักรการเมืองใน	ทำงานได้ดีในระดับหนึ่ง แต่ถ้าสามารถแก้ไขปัญหาต่าง	หรือควรมีการพัฒนาและปรับปรุงบทบาท	ระบาดของเชื้อโควิด-19 มี
การแก้ไขปัญหา	ๆ ในกระบวนการได้ จะสามารถช่วยเหลือประชาชน	หน้าที่ของนักรการเมือง ให้ปฏิบัติงานได้	ความเห็นว่าบทบาทของ
ของประเทศ	ได้มากยิ่งขึ้น เช่น การกำจัดบุคลากรที่จ้องแต่จะหา	ดีกว่านี้ ซึ่งในมุมมองของประชาชนบาง	นักรการเมืองในช่วงนั้นไม่สามารถ
	ผลประโยชน์ โดยไม่สนใจของคนของประชาชน	กลุ่ม คิดว่า นักรการเมืองพูดได้แต่ไม่	แสดงศักยภาพออกมาได้ ทำให้เห็น
	คนอื่น ๆ รวมถึงการบริหารจัดการในสถานการณ์	สามารถทำได้ มีความเป็นระบบพวกพ้อง	อย่างชัดเจนถึงการนำบุคคลที่ไม่
	ถูกฉ้อโกงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น หากกล่าวถึง	เห็นแก่ผลประโยชน์เป็นหลัก โดยเฉพาะ	ความเชี่ยวชาญ มาบริหารงาน ทำ
	บทบาทของนักรการเมืองเหตุการณ์ต่าง ๆ เมื่อ	ในสถานการณ์วิกฤติที่ผ่านมา ช่วงการ	ให้เกิดการประเมินสถานการณ์ที่
	กล่าวถึงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคือสมาชิกสภา ถ้า	แพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 ระบาด การ	ผิดพลาด การวางแผนที่ผิดพลาด
	ตามหน้าสมาชิกสภาแล้วไม่ใช่ฝ่ายบริหารหน้าที่	บริหารงานของรัฐบาล การเตรียมการ	การดำเนินการที่ล่าช้า จนก่อให้เกิด
	โดยตรงคือการทำงานที่ผลักดันกฎหมาย เสนอแก้ไขเรื่อง	และการช่วยเหลือประชาชนไม่เป็นที่น่าพึง	ผลกระทบเป็นวงกว้าง
	ต่างๆ ไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แต่ด้วยความคาดหวัง	พอใจ ทำให้เกิดความเสียหายอันเกิดจาก	
	ของประชาชน การเข้าช่วยเหลือจึงเกิดขึ้น ซึ่งถือเป็น	การบริหารงานไม่มีประสิทธิภาพ และการ	
	น้ำใจของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่ใช่หน้าที่ และใช้	ปฏิบัติงานที่ล่าช้าของนักรการเมือง	
	งบประมาณส่วนตัวในการลงไปช่วยเหลือประชาชน		
	ด้วย ผลจากเหตุการณ์ทางการเมืองและวิกฤติของ		

ประเด็น	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	เบ็บบูมเมอร์ส	เจนเออร์ซันแซด
<p>ประเทศ ส่งผลให้ประชาชนหันมาสนใจการเมืองมากขึ้น และมีการเลือกตั้งพรรคการเมืองที่เห็นว่ามีความนโยบายที่สามารถดำเนินการได้จริง และช่วยแก้ไขปัญหาของประชาชน ประชาชนได้ โดยเฉพาะ เรื่องปากท้องของประชาชน</p>	<p>ในอดีตการเลือกตั้งประชาชนอาจมีการยึดติดกับตัวบุคคล โดยเห็นได้จากเลือกเลือกตั้งท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่ แต่พอเป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระดับประเทศที่ผ่านมาประชาชนมองพรรคมากกว่า ประชาชนในปัจจุบันมีการยึดติดกับพรรคมากกว่าตัวบุคคล โดยไม่สนใจว่าจะเป็นใครในพื้นที่นั้น ทำให้การเลือกตั้งในครั้งที่ผ่านมา ได้พบเห็นการเปลี่ยนแปลงหลายอย่างที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการชนะการเลือกตั้งของพรรคก้าวไกลที่เป็นพรรคน้องใหม่ และมีกฎหมายเสียหย่อนที่สุด แสดงให้เห็นว่า ประชาชนต้องการเห็นการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมาก พร้อมที่จะเปิดโอกาสให้คนรุ่นใหม่เข้ามาบริหารประเทศในแนวทาง</p>	<p>การเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมา ได้พบเห็นการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน การที่มีคนรุ่นใหม่ให้ความสนใจและอาสาเข้ามาพัฒนาประเทศ ทำให้ได้มุมมอง แนวคิด และวิธีการที่ใหม่ และมีการแข่งขันกันอย่างดุเดือด ซึ่งถือเป็นสิ่งที่ดี ทำให้ผู้สมัครมีการพัฒนาศักยภาพและโซรัศกยภาพของตนเองออกมาให้แก่ประชาชนได้รับทราบมากขึ้น รวมถึง ทำให้เห็นถึงความไม่ใสสะอาดในการเลือกตั้งอย่างชัดเจน เช่น การซื้อสิทธิ์ขายเสียง และการทำลายทรัพย์สินหรือป้ายหาเสียงของคู่แข่ง</p>	<p>ประชาชนส่วนใหญ่ไม่พอใจกับการจัดตั้งรัฐบาล เพราะพรรคที่ได้คะแนนอันดับ 1 ไม่สามารถเป็นรัฐบาลได้ อันเกิดจากกระบวนการที่ไม่มีความยุติธรรม เพราะผลพวงจากการสืบทอดอำนาจที่วางแผนเอาไว้ ทำให้ผู้ที่มีสิทธิ์เลือกตั้งบางคนหมดศรัทธาในการการเมืองไทย</p>

ประเด็น	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	เบ็บบูมเมอร์ส	เจนเอเรชั่นแซต
<p>5. นโยบายที่มี การนำเสนอต่อ ประชาชน และ ส่งผลต่อการ เลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทน ราษฎร</p>	<p>ใหม่ๆ แต่นักการเมืองหรือกลุ่มคนรุ่นเก่า ยังยึดติดกับ สิ่งเดิม ๆ การทำงานเดิม ๆ จำนวนเดิม ๆ จนกลายเป็น การสร้างกลไกทางการเมืองอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นการ การซื้อเสียงอย่างเปิดเผย หรือการใช้การสืบทอด อำนาจทางการเมืองของรัฐบาลชุดก่อนหน้า</p>	<p>ซึ่งจริงๆแล้วเหตุการณ์เหล่านี้มีมาตั้งแต่ อดีต แต่ด้วยในปัจจุบันมีโลกของโซเชียล มีเดีย จึงทำให้การกระจายข้อมูลข่าวสาร เป็นไปได้อย่างรวดเร็วและเป็นวงกว้าง</p>	<p>ประชาชนได้ให้ความสนใจกับ นโยบายของพรรคก้าวไกลเป็น อย่างมาก โดยให้ความสนใจหลาย นโยบาย เช่น นโยบายยกเลิกบังคับ เกณฑ์ทหาร นโยบายในด้านการ ทำงาน ที่เอื้อผลประโยชน์ให้กับทุก อาชีพ เช่น คนที่ทำงานกลางคืน นโยบายเกี่ยวกับการผลิต กฎหมาย 'สุรก้าวหน้า' นโยบาย ค่าแรงขั้นต่ำ รวมถึงนโยบายการให้ เสรีภาพในการร่วมของนักเรียน</p>

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ประเด็น	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	เบ็บบูมเมอร์ส	เจนเอเรชั่นแซด
<p>พรรคอื่นๆ ได้คะแนนเสียงจากกลุ่มประชาชนที่ใช้สื่อเป็นหลัก ประชาชนในช่วงวัย 40 ปีขึ้นไป ก็ยังมีคนที่ติดและชื่นชอบในพรรคเพื่อไทยอยู่ เรื่องของนโยบายของพรรคที่ได้รับคะแนนเสียงเยอะ ก็เป็นเรื่องที่ไปตอบโจทย์ เรื่องนโยบายแรงงาน หรือสวัสดิการต่างๆ ซึ่งค่อนข้างที่จะมีผลมากต่อการตัดสินใจที่ผ่านมามากกว่าด้านการเกษตร ซึ่งถ้ามองในช่วง 10 ปี ย้อนหลัง การต่อสู้ในเชิงนโยบายเป็นเรื่องของการเกษตร ราคาพืชผล เช่น จำนำข้าว เนื่องจากด้วยประเทศไทยเป็นประเทศที่เกษตรกรรมเยอะด้วย</p>	<p>ความแตกต่างของช่วงวัยมีผลต่อการเลือกตั้ง เพราะแนวคิดที่แตกต่างกันของแต่ละช่วงวัย รวมถึงการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของแต่ละช่วงวัยมีความแตกต่างกัน ถึงแม้ว่าเทคโนโลยี และสื่อโซเชียลมีเดียจะเปิดกว้าง สามารถเข้าถึงได้ทุกคน แต่การเลือกเสปลือ หรือการเลือกใช้งานแอปพลิเคชันต่างๆ ย่อมมีความแตกต่าง</p>	<p>ความแตกต่างระหว่างช่วงอายุ มีผลต่อการเลือกตั้ง เนื่องจากคนรุ่นก่อนๆ จะยึดติดกับความเคยชินเดิม ๆ ยึดติดกับความคิดเดิม แต่ประชาชนช่วงวัยรุ่นหรือวัยทำงาน จะมีความคิดที่เปิดกว้าง และยอมรับสิ่งใหม่ๆ โดยมีมุมมองที่ว่า</p>	<p>ประชาชนในช่วงอายุนี้ให้ความสนใจและชื่นชอบพรรคก้าวไกลเป็นอย่างมาก ทำให้เลือกพรรคก้าวไกล และผู้สมัครจากพรรคก้าวไกล ซึ่งมีนโยบายที่ตอบโจทย์และการทำงานที่รวดเร็ว ตรงใจ กับจริตของกลุ่มคนในช่วงอายุนี้</p>
<p>6. ความแตกต่างระหว่างช่วงอายุ กับผลการเลือกตั้ง</p>	<p>มีความแตกต่างกันอย่างมาก ผู้ที่มีอายุมากจะมีการเลือกตามนโยบายที่ตนเองชื่นชอบ หรือเลือกพรรคที่ตนเองชอบมาตั้งแต่ในอดีต ซึ่งจากการเลือกตั้งที่เปิดกว้าง และ</p>	<p>มีความแตกต่างกันอย่างมาก ผู้ที่มีอายุมากจะมีการเลือกตามนโยบายที่ตนเองชื่นชอบ หรือเลือกพรรคที่ตนเองชอบมาตั้งแต่ในอดีต ซึ่งจากการเลือกตั้งจะมีความกว้าง และ</p>	<p>มีความแตกต่างกันอย่างมาก ผู้ที่มีอายุมากจะมีการเลือกตามนโยบายที่ตนเองชื่นชอบ หรือเลือกพรรคที่ตนเองชอบมาตั้งแต่ในอดีต ซึ่งจากการเลือกตั้งจะมีความกว้าง และ</p>

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ประเด็น	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	เบบ็ูมเมอร์ส	เจนเอเรชั่นแซด
<p>กัน เพราะคนรุ่นใหม่มีการรับรู้ข้อมูลผ่านช่องทางออนไลน์ได้ดีกว่า เนื่องจากเป็นช่องทางหลักในการติดต่อสื่อสารและรับข้อมูลข่าวสาร และมีช่องทางให้การรับรู้ข่าวสารในเชิงลึก มีการค้นหาข้อมูลอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากการรับฟังเพียงอย่างเดียว แต่เมื่อเทียบกับกับผู้สูงอายุ จะรับข้อมูลได้น้อยกว่าและช้ากว่า เนื่องจากบางคนอาจรับรู้ข่าวสารจากทางโทรทัศน์ ซึ่งเป็น การรับรู้ข่าวสารเพียงอย่างเดียว อาจจะทำให้เชื่อเฉพาะสิ่งที่เห็นในด้านเดียว</p>	<p>นโยบายต่างๆ มีความล้ำหลัง ควรมีการปรับปรุงให้เข้ากับยุคสมัยมากยิ่งขึ้น ทำให้วัยรุ่นส่วนใหญ่จะชอบพรรคก้าวไกล แต่ผู้ใหญ่ หรือผู้สูงอายุ จะชอบพรรคเพื่อไทย มากกว่า</p>	<p>ข่าวสารด้านเดียว และประชาชนใน ห่วงที่เป็นวัยรุ่นจะมีการรับรู้ข่าวสารจากหลายช่องทาง รวมถึงช่องทางโซเชียลมีเดียมีเดียทำให้ อาจจะได้รับข้อมูลที่มากกว่า จึงมีมุมมองที่แตกต่างกันในการเลือกตั้ง ทำให้การเลือกตั้งมีการเลือกพรรคที่แตกต่างกันและผลที่ออกมาแตกต่างกัน</p>	

2. เปรียบเทียบความแตกต่างทางความคิดเห็นและการแสดงออกทางการเมืองของประชาชนระหว่างประชาชนกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ส และเจนเอเรชั่น

แฮชต

ตารางที่ 4.2 การเปรียบเทียบข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มเบบี้บูมเมอร์ส และเจนเอเรชั่นแฮชต

ประเด็น	เบบี้บูมเมอร์ส	เจนเอเรชั่นแฮชต	ผลการเปรียบเทียบ
1. มุมมองต่อการเมืองไทยในอดีต ถึง ปัจจุบัน	<p>การเมืองไทยมีการเปลี่ยนแปลงตามยุคตามสมัย มีความเจริญและพัฒนาขึ้นจากเดิม ในอดีตการเมืองไทยเป็นระบบอุปถัมภ์ มีบ้านเล็กบ้านใหญ่ คนที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องมีผู้ใหญ่อุปถัมภ์ แต่ในปัจจุบันการเลือกตั้งก็มีกาเปลี่ยนแปลงไป คนรุ่นใหม่ก็จะอยากได้อะไรใหม่ๆ รวมถึงการใช้โซเชียลมีเดียมาเป็นตัวช่วยในการเข้าถึงประชาชนทั้งตัวผู้สมัครและทั้งพรรคการเมือง ซึ่งถือเป็นช่องทางที่ประชาชนสัมพันธ์ที่และเข้าถึงประชาชนได้มาก</p>	<p>ประชาชนในช่วงอายุนี้ มีความรู้ดีกว่าการเมืองในอดีตดีกว่า การเมืองในปัจจุบัน ทั้งจากประสบการณ์ และการออกเภาจากผู้ใหญ่ ถึงเหตุการณ์ในอดีต รวมถึงการพบเจอการเมืองในปัจจุบัน ที่มีการทำให้เกิดความรู้สึกไม่ยุติธรรมอย่างชัดเจน จึงทำให้มีทัศนคติต่อการเมืองในทางที่ไม่ดี</p>	แตกต่างกัน

ประเด็น	เบบปัญหาเมอร์ส	เจเนอรัลแซด	ผลการเปรียบเทียบ
<p>สาเหตุในการถามคำถาม ข้อ 1 เนื่องจาก การถามถึงมุมมองการเมืองของ 2 กลุ่ม จะทำให้เห็นถึงประสบการณ์และความแตกต่างของคนแต่ละรุ่น ที่มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันต่างยุคสมัยที่พบเจอ ตามแนวความคิดเกี่ยวกับเจเนอรัลแซดที่เราเห็นว่าบุคคลที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาเดียวกันนั้นมิประสบการณ ร่วมกันทางสังคม และพบเจอปรากฏการณ์ต่างๆ ในทางประวัติศาสตร์ร่วมกัน ทำให้คนที่เกิดในเจเนอรัลแซดเดียวกันมีค่านิยมร่วมกัน คำถามนี้จะแสดงให้เห็นภาพรวมและแนวโน้มการพัฒนาของการเมืองไทยผ่านสายตาของประชาชน</p>	<p>ประชาชนส่วนใหญ่จะเป็นผู้รับสารมากกว่า กล่าวคือ ประชาชนส่วนใหญ่จะทำการติดตาม ข้อมูลข่าวสารจากแหล่งต่างๆ ทั้งการปราศรัย ทางโทรทัศน์ และทางโซเชียลมีเดีย แต่จะเป็นเพียงการ ดูหรืออ่านข้อมูลเท่านั้น จะไม่แสดงความคิดเห็นลง ในสื่อเหล่านั้นเพราะเป็นการป้องกันผลกระทบและ ไม่อยากเกิดปัญหากับผู้ที่มีความเห็นทางการเมือง ที่ไม่ตรงกัน แต่ก็มีการตอบครีวที่มีการพูดคุยเรื่อง การเมืองกันภายในครอบครัว ถึงแม้จะมีความเห็นที่ตรงกันบ้าง ไม่ตรงกันบ้าง แล้วแต่ความคิดและ มุมมองส่วนบุคคล</p>	<p>ประชาชนในช่วงอายุนี้ จะมีอยู่ 2 ประเภทคือ ประเภทที่ไม่ให้ความสนใจทางการเมือง หรือไม่ติดตาม หรือเมื่อพบเห็นข่าวก็จะไม่ให้ความสนใจ จึงไม่มีการแสดงออกทางการเมือง ส่วนอีกประเภทคือ มีความสนใจทางการเมือง แต่ก็จะมีทั้ง ติดตามข่าวสารจากสื่อต่างๆเพียงอย่างเดียว อาจจะมีการพูดคุยกับเพื่อนบ้าง และมีที่แสดงออกอย่างชัดเจน เช่น การแชร์โพสต์ การ Call Out หรือการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง</p>	<p>แตกต่างกัน</p>

ประเด็น	เบบ์บูมเมอร์ส	เจนเอชแซนเซต	ผลการเปรียบเทียบ
	<p>สาเหตุในการถดถอย ข้อ 2 เนื่องจาก การเมืองมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนทุกคน ซึ่งในปัจจุบันจะสังเกตเห็นได้ว่าประชาชนหันมาใส่ใจและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น จึงมีการถดถอยประเด็นเรื่องของการแสดงออกทางการเมืองของแต่ละกลุ่ม ที่ช่วยให้ทราบว่าประชาชนมีการสื่อสารหรือมีส่วนร่วมในทางการเมืองมากขึ้นในวิถีประจำวัน และบ่งบอกถึงระดับความสนใจและการมีส่วนร่วมทางการเมืองในกลุ่มคนรอบข้าง ทั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าประชาชนได้เห็นถึงความสำคัญของการเมืองว่าเป็นเรื่องที่ไม่ควรมองข้าม จึงทำให้ประชาชนบางส่วนออกมาทำกิจกรรมทางการเมืองกันอย่างมากมาย ออกมาแสดงจุดยืน ออกมาทำการพูด อภิปรายต่างๆ</p>	<p>3. ความคิดเห็นต่อ กระแสในโลกโซเชียลมีเดียมีผลต่อการเลือกตั้ง มีผลเป็นอย่างมาก ในโลกโซเชียลมีเดียมีการกระแสวิพากษ์วิจารณ์ (ปี พ.ศ. 2566) เป็นอย่างมาก เพราะประชาชนรวมกลุ่มกันของคนที่มีความคิดเห็นที่ตรงกันหรือคล้ายกัน ในโซเชียลมีเดีย ที่มีผล ในปัจจุบัน มีโทรศัพท์มือถือที่สามารถเชื่อมต่อ การช่วยสนับสนุนพรรคการเมืองนั้นๆ และกระจายข้อมูลต่อการเลือกตั้งครั้ง อินเทอร์เน็ตได้ และสามารถรับรู้ข่าวสารผ่านทาง ข่าวสารที่ออกไปในวงกว้างด้วยระยะเวลาอันสั้น ซึ่งปัจจุบันนี้ (ปี พ.ศ. 2566) โทรศัพท์มือถือ โดยที่สามารถสืบค้น หรือติดตาม ข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับการเมืองได้ตลอดเวลา เป็นหลัก จึงทำให้มีการเมืองสามารถให้ข้อมูล ปราศรัย หรือ 24 ชั่วโมง ดังนั้น ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทน ดิบเตผ่านช่องทางต่างๆ โดยถ่ายทอดผ่านช่องทางออนไลน์ได้</p>	<p>ไม่แตกต่างกัน</p>
	<p>ราษฎรและพรรคการเมืองจึงใช้ช่องทางโซเชียล มีเดียในการเข้าถึงประชาชน การที่ผู้แทนมหาเสียง ประชาชนไม่เชื่อเหมือนเมื่อในอดีต</p>		

ประเด็น	เบบ์บูมเมอร์ส	เจนเอเรชันแซต	ผลการเปรียบเทียบ
	<p>ประชาชนสามารถหาข้อมูลต่างๆ ได้ตามโซเชียลมีเดีย แต่ก็ยังมีประชาชนบางส่วนที่ยังยึดติดกับความคิดเดิม ให้ความสนใจและเลือกผู้สมัครคนเดิม ไม่สนใจและไม่ติดตามโซเชียลมีเดีย เพราะเชื่อมั่นว่าผู้ที่เคยพบเห็น หรือเคยทำงานมาแล้ว มีประสบการณ์ และสามารถปฏิบัติงานในตำแหน่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้</p>		
	<p>สาเหตุในการถกเถียงคำถาม ข้อ 3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของโซเชียลมีเดียในการระดมทุนทางการเมือง การเลือกตั้ง และการสร้างอิทธิพลต่อความคิดเห็นของคนในสังคม โซเชียลมีเดียเป็นช่องทางในการสื่อสารที่ทรงพลังในปัจจุบัน ซึ่งมีบทบาทในการเผยแพร่ข้อมูล การสร้างกระแส และการทำให้ประชาชนตระหนักถึงภัยเกี่ยวกับเหตุการณ์ทางการเมือง การถกเถียงจะช่วยให้เข้าใจถึงความสำคัญของการเลือกตั้งและการเคลื่อนไหวทางการเมือง</p>		

ประเด็น	เบญจมาภรณ์	เจนเอเรชั่นเซด	ผลการเปรียบเทียบ
4. ความคิดเห็นต่อบทบาทของ	<p>ความคิดเห็นส่วนใหญ่เป็นไปในทิศทางลบ หรือ</p> <p>ควรมีการพัฒนาและปรับปรุงบทบาทหน้าที่ของ</p> <p>นักการเมือง ให้ปฏิบัติงานได้ดีกว่านี้ ซึ่งใน</p> <p>มุมมองของประชาชนบางกลุ่ม คิดว่า</p> <p>นักการเมืองพูดได้แต่ไม่สามารถทำได้ มีความ</p> <p>เป็นระบบพวกพ้องเห็นแก่ผลประโยชน์เป็นหลัก</p> <p>โดยเฉพาะในสถานการณ์วิกฤติที่ผ่านมา ช่วงการ</p> <p>แพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 ระบาด การ</p> <p>บริหารงานของรัฐบาล การเตรียมการ และการ</p> <p>ช่วยเหลือประชาชนไม่เป็นที่มาพึงพอใจ ทำให้</p> <p>เกิดความเสียหายอันเกิดจากการบริหารงานไม่มี</p> <p>ประสิทธิภาพ และการปฏิบัติงานที่ล่าช้าของ</p> <p>นักการเมือง</p>	<p>ในมุมมองของสถานการณ์การที่ระบาดของเชื้อโควิด-19 มี</p> <p>ความเห็นว่าบทบาทของนักการเมืองในช่วงนั้นไม่สามารถ</p> <p>แสดงศักยภาพออกมาได้ ทำให้เห็นอย่างชัดเจนถึงการนำ</p> <p>บุคคลที่ไม่มีคุณสมบัติเข้ามา บริหารงาน ทำให้เกิดการ</p> <p>ประเมิณสถานการณ์ที่ผิดพลาด การวางแผนผิดพลาด การ</p> <p>ดำเนินการที่ล่าช้า จนก่อให้เกิดผลกระทบเป็นวงกว้าง</p>	ไม่แตกต่างกัน

สาเหตุในการถามคำถาม ข้อ 4 ในการถามประเด็นนี้ ช่วยให้ทราบถึงความไว้วางใจและความพึงพอใจของประชาชนต่อการเมืองและการแก้ไขปัญหาและจัดการกับวิกฤติต่างๆ

ประเด็น	เบบ์บูมเมอร์ส	เจนเอเรชันแซต	ผลการเปรียบเทียบ
5. ความคิดเห็นต่อสถานการณ์ความ	ประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า สถานการณ์ ความไม่สงบ เช่น การประท้วงนั้น เกิดขึ้นจาก สถานการณ์ความ	สถานการณ์ความไม่สงบ เช่น การประท้วงนั้น เกิดขึ้นจาก หลายปัจจัย ซึ่งก็ถือเป็นอีกหนึ่งการแสดงออกทางการเมือง	ไม่แตกต่างกัน
ความรุนแรงของบ้านเมืองในช่วงที่ผ่านมา	ทำให้เกิดความขัดแย้ง ต่างฝ่ายต่างมีมุมมอง ที่แตกต่างกัน จนทำให้ประชาชนบางส่วนรู้สึกว่า เกิดความไม่ยุติธรรมในสังคม จึงก่อให้เกิดการ ประท้วงขึ้น ซึ่งการประท้วงนั้น ทำให้เกิดความเสียหายเป็นอย่างมาก ทั้งทางเศรษฐกิจ และสังคม มีผู้ได้รับผลกระทบเป็นจำนวนมาก แต่ก็ยังไม่สามารถหาข้อยุติได้	อย่างชัดเจน แต่ปัญหาที่มีนัยสำคัญหรือบางกลาง มักเกิดจาก บุคคลอื่น เช่น เกิดจากการใช้ความรุนแรงจนเกินกว่าเหตุของ ฝ่ายตำรวจ หรือการนำเสนอข่าวของสื่อที่ไม่เป็นกลาง	

สาเหตุในการถกเถียงข้อ 5 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อความรุนแรงหรือการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองจะช่วยให้เข้าใจความรู้สึก ทศนคติของประชาชนต่อเหตุการณ์สำคัญ เช่น การประท้วงหรือการรัฐประหาร ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อสังคมในช่วงเวลานั้นๆ และสามารถแสดงให้เห็นถึงความพึงพอใจ หรือไม่พอใจ หรือความกังวลต่อเหตุการณ์ต่างๆ ว่าได้ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนแต่ละช่วงอายุอย่างไร

ประเด็น	เบบ์บูมเมอร์ส	เจนเอเรชันแซต	ผลการเปรียบเทียบ
<p>6. ผลกระทบจากการเมืองที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจหรือชีวิตประจำวัน</p>	<p>ถ้ากล่าวถึงสถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง คือการประท้วง หรือการก่อม็อบ ซึ่งส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในกรุงเทพนหานคร ทำให้ประชาชนต่างจังหวัดไม่ค่อยได้รับผลกระทบ แต่ถ้ากล่าวถึง การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 นั้น ก่อให้เกิดผลกระทบเป็นอย่างมาก บางกิจการต้องปิดตัว เพราะไปต่อไม่ได้ บางธุรกิจต้องปรับระดับราคา เพื่อให้รอดพ้นจากวิกฤต รวมถึงการเดินทางที่ต้องมีการกักตัว และการใช้ชีวิตที่ต้องเป็นแบบวิถีใหม่ ต้องมีการปรับตัวและมีการเสียค่าใช้จ่ายจำนวนมาก</p>	<p>ประชาชนโดยมากไม่ได้รับผลกระทบ เพราะได้รับเงินเดือน จากหน่วยงานเป็นปกติ และไม่ได้อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ของการประท้วง แต่ถ้ากล่าวถึงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 ได้รับผลกระทบเช่นกัน</p>	<p>ไม่แตกต่างกัน</p>
<p>สาเหตุในการถามคำถาม ข้อ 6 เพื่อศึกษาว่าประชาชนแต่ละกลุ่มได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ทางการเมืองในช่วงชีวิตที่ผ่านมาเป็นอย่างไร ทั้งในด้านธุรกิจ และชีวิตประจำวัน เหตุการณ์ทางการเมือง เช่น การเลือกตั้ง การประท้วง หรือวิกฤตการณ์ทางการเมืองอื่น ๆ สามารถส่งผลกระทบต่อการค้าเป็นชีวิตประจำวัน ได้ การถามคำถามนี้จะช่วยให้เข้าใจว่าความวุ่นวายหรือการเปลี่ยนแปลงในสังคมมีผลต่อประชาชนในมุมมองต่างๆ</p>			

ประเด็น	เบบ็ูมเมอร์ส	เจเนอเรชันแซต	ผลการเปรียบเทียบ
<p>7. ความคิดเห็นต่อการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมา ได้พบเห็นการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน การที่มีคนรุ่นใหม่ให้</p> <p>ความสนใจและอาสาเข้ามาพัฒนาประเทศ ทำให้ได้มุมมอง แนวคิด และวิธีการที่ใหม่ และมีการแข่งขันกันอย่างดุเดือด ซึ่งถือเป็นสิ่งที่ดี ทำให้ผู้สมัครมีการพัฒนาศักยภาพและไหว้ศักยภาพของตนเองออกมาให้แก่ประชาชนได้รับทราบมากขึ้น รวมถึง ทำให้เห็นถึงความไม่ใสสะอาดในการเลือกตั้งอย่างชัดเจน เช่นการซื้อสิทธิ์ขายเสียง และการทำลายทรัพย์สินหรือป้ายหาเสียงของคู่แข่ง ซึ่งจริงๆแล้วเหตุการณ์เหล่านี้มีมาตั้งแต่อดีต แต่ด้วยในปัจจุบันมีโลกโซเชียลมีเดียจึงทำให้การกระจายข้อมูลข่าวสารเป็นไปได้อย่างรวดเร็วและเป็นวงกว้าง</p>	<p>ประชาชนส่วนใหญ่ไม่พอใจกับการจัดตั้งรัฐบาล เพราะพรรคที่ได้คะแนนอันดับ 1 ไม่สามารถเป็นรัฐบาลได้ อันเกิดจากกระบวนการที่ไม่มีความยุติธรรม เพราะผลพวงจากการสืบทอดอำนาจที่วางแผนเอาไว้ ทำให้ผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งบางคนหมดศรัทธาในการเมืองไทย</p>	<p>ไม่แตกต่างกัน</p>	

ประเด็น	เบบ็ูมเมอรส์	เจเนอเรชันแซต	ผลการเปรียบเทียบ
<p>สาเหตุในการถาคำถาม ข้อ 7 ในการถาคำถามประเด็นนี้ เนื่องจากว่า เป็นปีที่มีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างมาก ทั้งกลยุทธ์ของพรรคและกฎการนับคะแนน การรับรู้ข้อมูลที่หลากหลาย และเข้าใจถึงการรับรู้และความรู้สึกของประชาชนต่อการกระบวนกรประชาธิปไตยในช่วงเวลานั้น</p>	<p>พรรคการเมืองที่ ประชาชนให้ความสนใจและเลือกพรรคก้าวไกล ประชาชนในช่วงอายุนี้ให้ความสนใจและชื่นชอบพรรคก้าวไกลเป็นอย่างมาก แต่เมื่อตัวบุคคลแล้ว กลับเป็นอยู่มาก ทำให้เลือกพรรคก้าวไกล และผู้สมัครจากเลือกพรรคเพื่อไทย อันเนื่องจากผู้สมัครจากพรรคก้าวไกล ซึ่งมีนโยบายที่ตอบโจทย์ และการทำงานที่พรรคเพื่อไทยเป็นที่รู้จัก หรือมีความสนิทสนมรวดเร็ว ตรงใจกับจริตของกลุ่มคนในช่วงอายุนี้</p>	<p>พรรคการเมืองที่ ประชาชนให้ความสนใจและเลือกพรรคก้าวไกล ประชาชนในช่วงอายุนี้ให้ความสนใจและชื่นชอบพรรคก้าวไกลเป็นอย่างมาก ทำให้เลือกพรรคก้าวไกล และผู้สมัครจากเลือกพรรคเพื่อไทย อันเนื่องจากผู้สมัครจากพรรคก้าวไกล ซึ่งมีนโยบายที่ตอบโจทย์ และการทำงานที่พรรคเพื่อไทยเป็นที่รู้จัก หรือมีความสนิทสนมรวดเร็ว ตรงใจกับจริตของกลุ่มคนในช่วงอายุนี้</p>	<p>แตกต่างกัน</p>
<p>สาเหตุในการถาคำถาม ข้อ 8 เพื่อเป็นการสำรวจเบื้องต้น ว่า ประชาชนในแต่ละกลุ่มให้ความสำคัญกับอะไรเป็นหลักเมื่อเลือกตั้ง เช่น นโยบายทางเศรษฐกิจ การศึกษา หรือปัจจัยอื่นๆ การรู้ว่าประชาชนมองว่าจะอะไรเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจเลือกผู้แทนจะเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์แนวโน้มความคิด และทัศนคติของคนทั่วไปต่อการเมืองในปัจจุบัน</p>	<p>จากการได้รวมกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยกันมากกว่า</p>	<p>ประชาชนในแต่ละกลุ่มให้ความสำคัญกับอะไรเป็นหลักเมื่อเลือกตั้ง เช่น นโยบายทางเศรษฐกิจ การศึกษา หรือปัจจัยอื่นๆ การรู้ว่าประชาชนมองว่าจะอะไรเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจเลือกผู้แทนจะเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์แนวโน้มความคิด และทัศนคติของคนทั่วไปต่อการเมืองในปัจจุบัน</p>	<p>เช่น นโยบายทางเศรษฐกิจ</p>

ประเด็น	เบบี่บูมเมอร์ส	เจนเอเรชั่นแซต	ผลการเปรียบเทียบ
9. นโยบายที่สนใจจากการเลือกตั้งในครั้งนี	ประชาชนส่วนใหญ่ความสนใจนโยบายเกี่ยวกับผู้สูงอายุเป็นอย่างมาก รวมถึงนโยบายเกี่ยวกับการกระตุ้นเศรษฐกิจ และการเงินดิจิทัลวอลเล็ต และนโยบายบำนาญประชาชน	ประชาชนได้ให้ความสนใจกับนโยบายของพรรคก้าวไกลเป็นอย่างมาก โดยให้ความสนใจนโยบาย เช่น นโยบายยกเลิกบังคับเกณฑ์ทหาร นโยบายในด้านการทำงาน ที่เอื้อผลประโยชน์ให้กับทุกอาชีพ เช่น คนที่ทำงานกลางคืน นโยบายเกี่ยวกับการผลิตสินค้าหลาย 'สุรก้าวหน้า' นโยบายค่าแรงขั้นต่ำ รวมถึงนโยบายการให้เสรีภาพในการไว้มของนักเรียน	แตกต่างกัน
สาเหตุในการถามคำถาม	ข้อ 9 แสดงให้เห็นถึงว่าประชาชนในแต่ละกลุ่มสนใจในนโยบายประเภทใดมากที่สุด และให้ความสำคัญกับนโยบายด้านใดมากที่สุด		
เช่น นโยบายเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา หรือสิ่งแวดล้อม			
10. ความแตกต่างระหว่างช่วงอายุ กับ เลือกตั้ง	ความแตกต่างระหว่างช่วงอายุ มีผลต่อการเลือกตั้ง เนื่องจากคนรุ่นก่อนๆ จะยึดติดกับความเคยชินเดิม ๆ ยึดติดกับความคิดเดิม แต่ประชาชนช่วงวัยหรือวัยทำงาน จะมีความคิดที่เปิดกว้าง และยอมรับสิ่งใหม่ๆ โดยมีมุมมองที่ว่า นโยบายเก่าๆ มีความล้าหลัง ควรมีการปรับปรุงให้เข้ากับยุคสมัยมากยิ่งขึ้น ทำให้ยุคน	มีความแตกต่างกันอย่างมาก ผู้ที่มีอายุมากจะมีการเลือกตามนโยบายที่ตนเองชื่นชอบ หรือเลือกพรรคที่ตนเองชอบมาตั้งแต่ในอดีต ซึ่งจากการเลือกตั้งจะมีการรับรู้ข่าวสารจากโทรทัศน์ อาจจะทำให้ได้รับข่าวสารด้านเดียว และประชาชนในหัวที่เป็นวัยรุ่นจะมีการรับรู้ข่าวสารจากหลายช่องทาง รวมถึงช่องทางสื่อโซเชียลมีเดียทำให้อาจจะได้รับข้อมูลที่มากกว่า จึงมีมุมมองที่แตกต่างกับในการเลือกตั้ง ทำให้การ	ไม่แตกต่างกัน

ประเด็น	เบบ็ูมเมอร์ส	เจเนอเรชันแซต	ผลการเปรียบเทียบ
	ส่วนใหญ่จะชอบพรรคก้าวไกล แต่ผู้ใหญ่ หรือ ผู้สูงอายุ จะชอบพรรคเพื่อไทยมากกว่า	เลือกตั้งมีการเลือกพรรคที่แตกต่างกันและผลที่ออกมาไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
	<p>สาเหตุในการถกเถียง ข้อ 10 เนื่องจาก ความแตกต่างระหว่างกลุ่มอายุในด้านการเมืองและการเลือกตั้ง ประชาชนแต่ละกลุ่มมีประสบการณ์และการรับรู้ข้อมูลที่แตกต่างกัน คำถกเถียงจะช่วยให้เกิดความแตกต่างของคนในแต่ละช่วงวัยอย่างไร ซึ่งสามารถบ่งบอกถึงความคิดและความต้องการของคนในแต่ละรุ่นได้ ว่าประชาชนมีความคิดเห็นอย่างไรกับผู้สมัครและพรรค</p>	แตกต่างกัน	
	<p>11. ข้อเสนอแนะ ประชาชนส่วนใหญ่ต้องการเห็นผู้ที่ชนะการเลือกตั้ง และพรรคการเมืองที่ชนะการเลือกตั้ง สำหรับผู้สมัคร ผู้แทนประชาชน ดำเนินการตามนโยบายที่หาเสียงไว้ และอยากให้ผู้แทนพรรคการเมือง เปิดโอกาสให้คนรุ่นใหม่เข้ามาบริหารพรรค การแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจของประเทศ รวมถึงเรื่องของในปัจจุบัน รวมถึงความไม่พึงเสียงประชาชนทุกกลุ่มอย่าง ภาซีให้มากขึ้น และเลือกให้ตรงกับสายงาน ให้ผู้ที่มีเท่าเทียม</p>	<p>มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสายงานนั้นมาบริหาร</p>	ไม่แตกต่างกัน
	<p>สาเหตุในการถกเถียง ข้อ 11 การถกเถียงข้อเสนอแนะ แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่ประชาชนคาดหวังต่อการบริหารของรัฐบาลที่จะเข้ามาบริหารประเทศ รวมถึงเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อผู้แทนราษฎรและพรรคการเมือง ซึ่งเป็นคำถามที่ช่วยในการปรับปรุงการทำงานของนักการเมืองและพรรคการเมือง ซึ่งเป็นข้อมูลที่สำคัญในการพัฒนาประชาธิปไตยและการเมืองในอนาคต</p>		

3. การหาแนวทางการอยู่ร่วมกันทางความคิดเห็นทางการเมืองของเบบ์บูมเมอร์ส และ เจเนอเรชันแซต

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นทางการเมืองของเบบ์บูมเมอร์ส และเจเนอเรชันแซต พบว่ามีบางประเด็นที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งมีแนวทางในการอยู่ร่วมกันทางความคิด ดังนี้

3.1 ด้านมุมมองต่อการเมือง โดยที่ประชาชนในเบบ์บูมเมอร์ส มีมุมมองต่อการเมืองว่าเป็นการทำงานแบบระบบอุปถัมภ์ซึ่งเป็นมาตั้งแต่อดีต แต่พอถึงในยุคปัจจุบัน ได้มีการเปลี่ยนแปลง โดยที่คนรุ่นใหม่ก็จะอยากได้อะไรใหม่ๆ รวมถึงการใช้โซเชียลมีเดีย มาเป็นตัวช่วยในการเข้าถึงประชาชน ทำให้ข้อมูลข่าวสารสามารถแพร่กระจายได้ไว รวมถึงสามารถร่วมกันตรวจสอบการทำงานของนักการเมืองได้อีกด้วย ส่วนความคิดเห็นของเจเนอเรชันแซต มีมุมมองทางการเมืองว่า การเมืองในปัจจุบันมีความยุติธรรม ผู้มีอำนาจทำความผิดอย่างเปิดเผย ทำให้เกิดทัศนคติทางการเมืองที่ไม่ดีแตกต่างจากในอดีต ที่ผู้มีอำนาจยังไม่กล้าที่จะทำความผิดอย่างเปิดเผยอย่างเช่นในปัจจุบัน ซึ่งการหาแนวทางการอยู่ร่วมกันทางความคิดเกี่ยวกับมุมมองต่อการเมืองคือ การให้มองถึงความสามารถในการเข้าถึงการตรวจสอบการทำงานของนักการเมืองในปัจจุบันผ่านทางโซเชียลมีเดีย ซึ่งประชาชนทั่วไปสามารถมีส่วนร่วมได้ เนื่องจากการรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ ผ่านโซเชียลมีเดียมีความรวดเร็ว มีแอปพลิเคชันให้เลือกใช้หลากหลาย จึงทำให้มีการเปิดเผยของการกระทำผิดมากขึ้น ซึ่งในอดีตอาจจะมีการกระทำความผิดอยู่แล้วแต่ประชาชนยังไม่สามารถตรวจสอบได้อย่างชัดเจน ดังนั้นการที่พบการกระทำความผิดชอบผู้มีอำนาจทางการเมืองนั้น ถือเป็นเรื่องดีที่จะเป็นแนวทางในการวางแผนปราบปรามให้การกระทำความผิดลดลงหรือสูญสิ้นไป

3.2 ด้านการแสดงออกทางการเมือง โดยที่ประชาชนในเบบ์บูมเมอร์ส จะไม่แสดงออกมากนักเพราะเป็นการป้องกันผลกระทบและไม่อยากเกิดปัญหากับผู้ที่มีความเห็นทางการเมืองที่ไม่ตรงกันส่วนความคิดเห็นของเจเนอเรชันแซต มีความคิดว่าการเมืองเป็นเรื่องใกล้ตัว จึงได้มีการแสดงออกทางการเมือง ตั้งแต่การพูดคุยกับเพื่อนบ้าง จนถึงมีการแสดงออกอย่างชัดเจน เช่น การแชร์ โปส การ Call Out หรือการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองตามที่ตนสนใจ เป็นต้น ซึ่งการหาแนวทางการอยู่ร่วมกันทางความคิดเกี่ยวกับการแสดงออกทางการเมืองนั้น ควรให้ข้อมูลเพื่อให้ประชาชนทุกคนเกิดความเข้าใจว่า การเมืองไม่ใช่เรื่องใกล้ตัว แต่เป็นเรื่องที่สามารถแสดงความคิดเห็นได้ แต่ควรแสดงความคิดเห็นภายใต้ความเคารพสิทธิและความคิดเห็นของผู้อื่นด้วย ไม่ด้วยคำความคิดเห็นที่ต่างจากเรา

3.3 ด้านพรรคการเมืองที่ชื่นชอบ และการเลือกพรรคการเมือง โดยที่ประชาชนในเบบ์บูมเมอร์ส จะให้ความสนใจและเลือกพรรคก้าวไกลกันเป็นอย่างมาก แต่เมื่อดูตัวบุคคลแล้วกลับเลือกพรรคเพื่อไทย อันเนื่องจากผู้สมัครจาก พรรคเพื่อไทยเป็นที่รู้จัก หรือมีความสนิทสนมจาก

การได้รวมกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยกันมากกว่า ส่วนความคิดเห็นของเจเนอเรชั่นแซต จะให้ความสนใจ และชื่นชอบพรรคก้าวไกลเป็นอย่างมาก ทำให้เลือกพรรคก้าวไกล และผู้สมัครจากพรรคก้าวไกล ซึ่งมีนโยบายที่ตอบโจทย์ และการทำงานที่รวดเร็ว ตรงใจกับจริตของกลุ่มคนในช่วงอายุนี้นี้ ซึ่งการหาแนวทางการอยู่ร่วมกันทางความคิดเกี่ยวกับ พรรคการเมืองที่ชื่นชอบ และการเลือกพรรคการเมืองจริงๆแล้วเป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคล ที่จะชื่นชอบหรือเลือกพรรคการเมืองใด แต่ควรศึกษาถึงนโยบาย และการปฏิบัติของพรรคการเมือง รวมถึงผู้สมัครในพรรคนั้นๆว่าสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน หรือสามารถช่วยพัฒนาพื้นที่ในด้านต่างๆให้ประชาชนมีความสุขมากยิ่งขึ้นหรือไม่

3.4 ด้านนโยบายที่สนใจ โดยที่ประชาชนในเบบี้บูมเมอร์สจะให้ความสนใจนโยบายเกี่ยวกับผู้สูงอายุเป็นอย่างมาก รวมถึงนโยบายเกี่ยวกับการกระตุ้นเศรษฐกิจ การแจกเงินดิจิทัลวอลเล็ต และนโยบายบำนาญประชาชน ส่วนความคิดเห็นของเจเนอเรชั่นแซต จะให้ความสนใจนโยบายยกเลิกบังคับเกณฑ์ทหาร นโยบายในด้านการทำงาน ที่เอื้อผลประโยชน์ให้กับทุกอาชีพ เช่น คนที่ทำงานกลางคืน นโยบายเกี่ยวกับการผลักดันกฎหมาย 'สุราก้าวหน้า' นโยบายค่าแรงขั้นต่ำ รวมถึงนโยบายการให้เสรีภาพในการไว้ผมของนักเรียน ซึ่งการหาแนวทางการอยู่ร่วมกันทางความคิดเกี่ยวกับด้านนโยบายที่สนใจ คือ การมองอย่างเป็นเหตุและผล ทุกนโยบายที่ทุกพรรคการเมืองเสนอมามีจุดมุ่งหมายที่ดี ไม่ว่าจะเป็นนโยบายเกี่ยวกับสวัสดิการของประชาชน หรือนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเปิดโอกาสและสิทธิให้แก่ประชาชน ซึ่งจริงๆแล้วมีความสำคัญทั้งคู่

จากการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า แนวทางการอยู่ร่วมกันทางความคิดเห็นทางการเมืองของเบบี้บูมเมอร์ส และเจเนอเรชั่นแซต โดยที่ความแตกต่างของช่วงวัยจะมีแนวคิดทางการเมืองที่แตกต่างกัน รวมถึงการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของแต่ละช่วงวัยมีความแตกต่างกัน ถึงแม้ว่าเทคโนโลยี และสื่อโซเชียลมีเดียจะเปิดกว้าง สามารถเข้าถึงได้ทุกคน แต่การเลือกเสพสื่อหรือการเลือกใช้งานแอปพลิเคชันต่างๆ ย่อมมีความแตกต่างกัน เพราะความคิดเห็นทางการเมืองเป็นเรื่องทัศนคติ หากจะต่างก็ต่างเพียงทัศนคติ ต่างกันที่มุมมอง ซึ่งแต่ละบุคคลสามารถแสดงออกทางการเมืองได้ เพราะเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานในการแสดงออก แต่จะต้องอยู่ภายใต้ความเหมาะสม ไม่ด้อยค่าหรือว่าร้ายผู้ที่มีความคิดเห็นที่แตกต่าง ซึ่งจะทำให้เกิดการปะทะคารมลดลง หรืออีกหนึ่งแนวทางที่มีความสำคัญต่อการจัดการปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง คือ การเจรจาไกล่เกลี่ย โดยใช้คนกลาง เพื่อให้ประสานระหว่งความคิดเห็นที่ขัดแย้งกันทางการเมืองซึ่งเป็นวิธีการที่ให้กับบุคคลที่สามเข้ามาดำเนินการเจรจา

ซึ่งจากผลการเลือกตั้งในปี พ.ศ.2566 ที่ผ่านมา พบว่าคะแนนเลือกตั้ง บัญชีรายชื่อจังหวัดสกลนคร พรรคเพื่อไทยได้คะแนนทั้งหมด 237,647 คะแนน คิดเป็น 38.58% พรรคประชาธิปัตย์ 70,195 คะแนน คิดเป็น 11.40% และพรรคพลังประชารัฐ 46,619 คะแนน คิดเป็น 7.57% ซึ่งได้ผลการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร ประกอบไปด้วย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคเพื่อไทย 5 คน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคประชาธิปัตย์ 1 คน และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคพลังประชาชนรัฐ 1 คน นั้นหมายความว่า พรรคเพื่อไทย ยังคงเป็นที่ชื่นชอบและให้การสนับสนุนจากประชาชนในจังหวัดสกลนครเป็นอย่างมาก ถึงแม้ว่า พรรคก้าวไกลจะได้จำนวน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสภามาเป็นอันดับที่ 2 แต่กลับไม่มีสมาชิกที่ ชนะการเลือกตั้งในจังหวัดสกลนครเลยแม้แต่เขตเดียว คะแนนมาเป็นเพียงอันดับ 2 และ 3 ในทุกๆ เขต แต่ไม่ได้ชนะอันดับที่ 1 ซึ่งประการดังกล่าวอาจจะสามารถกล่าวได้ว่า พรรคก้าวไกลยังไม่ สามารถเข้าถึงประชาชนในจังหวัดสกลนครมากเท่าที่ควร หรือยังมีนโยบายที่ยังไม่ตอบโจทย์ตรงกับ ประชาชนในจังหวัดสกลนคร ซึ่งส่วนมากเป็นพี่น้องชาวเกษตรกร และเป็นผู้สูงอายุเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับการที่ได้รับข้อมูลจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ว่า ในการเลือกตั้งครั้งนี้ทั้งพรรค การเมืองที่มีการหาเสียงแบบชูนโยบายหลักของพรรค กับพรรคที่มีการเจาะลึก แนะนำนโยบายที่ สามารถโดนใจประชาชนแต่ละช่วงวัยได้ เช่น การใช้นโยบายการสร้างงานในจังหวัดเพื่อดึงให้ ลูกหลานกลับมาอยู่บ้าน เพื่อจูงใจประชาชนวัยกลางคนถึงวัยผู้สูงอายุ และการใช้นโยบายการผลักดัน กฎหมายสุราก้าวหน้า และ นโยบายทางการศึกษา เพื่อดึงดูดกลุ่มวัยรุ่น ผ่านโซเชียลมีเดียเป็นต้น

บทที่ 5

สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเปรียบเทียบแนวคิดและการแสดงออกทางการเมืองของกลุ่มคนตามช่วงอายุ : ศึกษากรณีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566 ในจังหวัดสกลนครในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ คือ 1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นและการแสดงออกทางการเมืองของประชาชนแบบบูมเมอร์ส และเจนเอเรชั่นแซต 2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทางความคิดเห็นและการแสดงออกทางการเมืองของประชาชนระหว่างประชาชนในแบบบูมเมอร์ส และเจนเอเรชั่นแซต และ 3. เพื่อหาแนวทางการอยู่ร่วมกันทางความคิดเห็นทางการเมืองของแบบบูมเมอร์ส และเจนเอเรชั่นแซต โดยผู้วิจัยได้สรุปผลอภิปราย และให้ข้อเสนอแนะไว้ ดังนี้

1. สรุปการศึกษา

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความคิดเห็นและการแสดงออกทางการเมืองของประชาชนแบบบูมเมอร์ส และเจนเอเรชั่นแซต และนำความคิดเห็นมาเปรียบเทียบกัน หากพบว่ามีความแตกต่างกัน กลุ่มแบบบูมเมอร์ส และเจนเอเรชั่นแซต มีความคิดเห็นแตกต่างกัน จึงนำไปหาแนวทางการอยู่ร่วมกันทางความคิดเห็นทางการเมือง โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 มุมมองต่อการเมืองไทยในอดีต ถึง ปัจจุบัน ความคิดเห็นของประชาชนที่อยู่ในแบบบูมเมอร์ส สามารถสรุปได้ว่า การเมืองไทยมีการเปลี่ยนแปลงตามยุคตามสมัย มีความเจริญและพัฒนาขึ้นจากเดิม ในอดีตการเมืองไทยเป็นระบบอุปถัมภ์ มีบ้านเล็กบ้านใหญ่ คนที่เป็นสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎรต้องมีผู้ใหญ่อุปถัมภ์ แต่ในปัจจุบันการเลือกตั้งก็มีการเปลี่ยนแปลงไป คนรุ่นใหม่ก็จะอยากได้อะไรใหม่ๆ รวมถึงการใช้โซเชียลมีเดีย มาเป็นตัวช่วยในการเข้าถึงประชาชน ทั้งตัวผู้สมัครและทั้งพรรคการเมือง ซึ่งถือเป็นช่องทางการประชาสัมพันธ์ที่และเข้าถึงประชาชนได้มาก ส่วนเจนเอเรชั่นแซตสามารถสรุปได้ว่า ประชาชนในช่วงอายุนี้ มีความรู้ดีกว่าการเมืองในอดีตดีกว่าการเมืองในปัจจุบัน ทั้งจากประสบการณ์ และการบอกเล่าจากผู้ใหญ่ ถึงเหตุการณ์ในอดีต รวมถึงการพบเจอการเมืองในปัจจุบัน ที่มีการทำให้เกิดความรู้สึกไม่ยุติธรรมอย่างชัดเจน จึงทำให้มีทัศนคติต่อการเมืองในทางที่ไม่ดีซึ่งมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ดังนั้นการหาแนวทางการอยู่ร่วมกันทางความคิดเกี่ยวกับมุมมองต่อการเมืองคือ การให้มองถึงความสามารถในการเข้าถึงการตรวจสอบการทำงานของนักการเมืองในปัจจุบันผ่านทางโซเชียลมีเดีย ซึ่งประชาชนทั่วไปสามารถมีส่วนร่วมได้ เนื่องจากการรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ ผ่านโซเชียลมีเดียมีความรวดเร็ว มีแอปพลิเคชันให้เลือกใช้

หลากหลาย จึงทำให้มีการเปิดเผยของการกระทำผิดมากขึ้น ซึ่งในอดีตอาจจะมีการกระทำผิดอยู่แล้วแต่ประชาชนยังไม่สามารถตรวจสอบได้อย่างชัดเจน ดังนั้นการที่พบการกระทำผิดชอบผู้มีอำนาจทางการเมืองนั้น ถือเป็นเรื่องดีที่จะเป็นแนวทางในการวางแผนปราบปรามให้การกระทำผิดลดลงหรือสูญสิ้นไป

1.2 การแสดงออกทางการเมือง ความคิดเห็นของประชาชนที่อยู่ในแบบปี๋มเมอร์สสามารถสรุปได้ว่าประชาชนส่วนใหญ่จะเป็นผู้รับสารมากกว่า กล่าวคือ ประชาชนส่วนใหญ่จะทำการติดตามข้อมูลข่าวสารจากแหล่งต่างๆ ทั้งการปราศรัย ทางโทรทัศน์ และทางโซเชียลมีเดีย แต่จะเป็นเพียงการดูหรืออ่านข้อมูลเท่านั้น จะไม่แสดงความคิดเห็นลงในสื่อเหล่านั้นเพราะเป็นการป้องกันผลกระทบและไม่อยากเกิดปัญหากับผู้ที่มีความเห็นทางการเมืองที่ไม่ตรงกัน แต่ก็มีบางครอบครัวที่มีการพูดคุยเรื่องการเมืองกันภายในครอบครัว ถึงแม้จะมีความเห็นที่ตรงกันบ้าง ไม่ตรงกันบ้าง แล้วแต่ความคิดและมุมมองส่วนบุคคล ส่วนเจเนอเรชั่นแซต สามารถสรุปได้ว่า ประชาชนในช่วงอายุนี้นจะมีอยู่ 2 ประเภทคือ ประเภทที่ไม่ให้ความสนใจทางการเมือง จะไม่ติดตาม หรือเมื่อพบเห็นข่าวก็จะไม่ให้ความสนใจ จึงไม่มีการแสดงออกทางการเมือง ส่วนอีกประเภทคือ มีความสนใจทางการเมือง แต่ก็จะมีทั้ง ติดตามข่าวสารจากสื่อต่างๆ เพียงอย่างเดียว อาจจะมีการพูดคุยกับเพื่อนบ้าง และมีที่แสดงออกอย่างชัดเจน เช่น การแชร์โพสต์ การ Call Out หรือการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองตามที่ตนสนใจ เป็นต้น ซึ่งมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ดังนั้นการหาแนวทางการอยู่ร่วมกันทางความคิดเกี่ยวกับการแสดงออกทางการเมืองนั้น ควรให้ข้อมูลเพื่อให้ประชาชนทุกคนเกิดความเข้าใจว่า การเมืองไม่ใช่เรื่องไกลตัว แต่เป็นเรื่องที่สามารถแสดงความคิดเห็นได้ แต่ควรแสดงความคิดเห็นภายใต้ความเคารพสิทธิและความคิดเห็นของผู้อื่นด้วย ไม่ด้อยค่าความคิดเห็นที่ต่างจากเรา

1.3 ความคิดเห็นต่อกระแสในโลกโซเชียลมีเดีย ที่มีผลต่อการเลือกตั้งครั้งนี้ (ปี พ.ศ. 2566) ความคิดเห็นของประชาชนที่อยู่ในแบบปี๋มเมอร์สสามารถสรุปได้ว่า กระแสในโลกโซเชียลมีเดียมีผลต่อการเลือกตั้งครั้งนี้ (ปี พ.ศ. 2566) เป็นอย่างมาก เพราะประชาชนในปัจจุบันมีโทรศัพท์มือถือที่สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ และสามารถรับรู้ข่าวสารผ่านทางโทรศัพท์มือถือ โดยที่สามารถสืบค้น หรือติดตามข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับการเมืองได้ตลอดเวลา 24 ชั่วโมง ดังนั้นผู้สมัครสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎรและพรรคการเมืองจึงใช้ช่องทางโซเชียลมีเดียในการเข้าถึงประชาชน การที่ผู้แทนมาหาเสียง ประชาชนไม่เชื่อเหมือนเมื่อในอดีต ประชาชนสามารถหาข้อมูลต่างๆ ได้ตามโซเชียลมีเดีย แต่ก็ยังมีประชาชนบางส่วน ที่ยังยึดติดกับความคิดเดิม ให้ความสนใจและเลือกผู้สมัครคนเดิม ไม่สนใจและไม่ติดตามโซเชียลมีเดีย เพราะเชื่อมั่นว่า ผู้ที่เคยพบเห็น หรือเคยทำงานมาแล้ว มีประสบการณ์และสามารถปฏิบัติงานในตำแหน่งสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎรได้ส่วนเจเนอเรชั่นแซต สามารถสรุปได้ว่า มีผลเป็นอย่างมาก เนื่องจาก ในโลกโซเชียลมีเดียมีการรวมกลุ่มกันของคนที่มีความคิดเห็นที่ตรงกันหรือคล้ายกัน ในการช่วยสนับสนุนพรรคการเมืองนั้นๆ และกระจาย

ข้อมูลข่าวสารกันออกไปในวงกว้างด้วยระยะเวลาอันสั้น ซึ่งปัจจุบันประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ผ่านโซเชียลมีเดียเป็นหลัก จึงทำให้นักการเมืองสามารถให้ข้อมูล ปราศรัย หรือดีเบตผ่านช่องทางต่างๆ โดยถ่ายทอดผ่านช่องทางออนไลน์ได้ ซึ่งมีความคิดเห็นที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

1.4 ความคิดเห็นต่อบทบาทของนักการเมืองในช่วงเกิดเหตุการณ์ทางการเมืองและวิกฤติของประเทศ ความคิดเห็นของประชาชนที่อยู่ในแบบป็มเมอร์สสามารถสรุปได้ว่า ความคิดเห็นส่วนใหญ่เป็นไปในทิศทางลบ หรือควรมีการพัฒนาและปรับปรุงบทบาทหน้าที่ของนักการเมืองให้ปฏิบัติงานได้ดีกว่านี้ ซึ่งในมุมมองของประชาชนบางกลุ่ม คิดว่า นักการเมืองพูดได้แต่ไม่สามารถทำได้ มีความเป็นระบบพวกพ้องเห็นแก่ผลประโยชน์เป็นหลัก โดยเฉพาะในสถานการณ์วิกฤติที่ผ่านมา ช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 การบริหารงานของรัฐบาล การเตรียมการและการช่วยเหลือประชาชนไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ ทำให้เกิดความเสียหายอันเกิดจากการบริหารงานไม่มีประสิทธิภาพ และการปฏิบัติงานที่ล่าช้าของนักการเมืองส่วนเจเนอเรชั่นแซต สามารถสรุปได้ว่า ในมุมมองของสถานการณ์การที่แพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 มีความเห็นว่าบทบาทของนักการเมืองในช่วงนั้นไม่สามารถแสดงศักยภาพออกมาได้ ทำให้เห็นอย่างชัดเจนถึงการนำบุคคลที่ไม่มีความเชี่ยวชาญ มาบริหารงาน ทำให้เกิดการประเมิณสถานการณ์ที่ผิดพลาด การวางแผนที่ผิดพลาด การดำเนินการที่ล่าช้า จนก่อให้เกิดผลกระทบเป็นวงกว้าง ซึ่งมีความคิดเห็นที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

1.5 ความคิดเห็นต่อสถานการณ์ความวุ่นวายของบ้านเมืองในช่วงที่ผ่านมา ความคิดเห็นของประชาชนที่อยู่ในแบบป็มเมอร์สสามารถสรุปได้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการสถานการณ์ความวุ่นวายทางการเมือง เกิดจากความไม่เข้าใจกัน ก่อให้เกิดความขัดแย้ง ต่างฝ่ายต่างมีมุมมองที่แตกต่างกัน จนทำให้ประชาชนบางส่วนรู้สึกวุ่นวายเกิดความไม่ยุติธรรมในสังคม จึงก่อให้เกิดการประท้วงขึ้น ซึ่งการประท้วงนั้น ทำให้เกิดความเสียหายเป็นอย่างมาก ทั้งทางเศรษฐกิจ และสังคม มีผู้ได้รับผลกระทบเป็นจำนวนมาก แต่ก็ยังไม่สามารถหาข้อยุติได้ ส่วนเจเนอเรชั่นแซต สามารถสรุปได้ว่า สถานการณ์ความไม่สงบ เช่นการประท้วงนั้น เกิดขึ้นจากหลายปัจจัย ซึ่งก็คือเป็นอีกหนึ่งการแสดงออกทางการเมืองอย่างชัดเจน แต่ปัญหาที่มันลึกกลามหรือบานกลาง มักเกิดจากบุคคลอื่น เช่น เกิดจากการใช้ความรุนแรงจนเกินกว่าเหตุของฝ่ายตำรวจ หรือการนำเสนอข่าวของสื่อที่ไม่เป็นกลาง ซึ่งมีความคิดเห็นที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

1.6 ผลกระทบจากเหตุการณ์ทางการเมืองที่ส่งผลต่อธุรกิจหรือชีวิตประจำวัน ความคิดเห็นของประชาชนที่อยู่ในแบบป็มเมอร์สสามารถสรุปได้ว่า ถ้ากล่าวถึงสถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง คือการประท้วง หรือการก่อกบฏ ซึ่งส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร ทำให้ประชาชนต่างจังหวัดไม่ค่อยได้รับผลกระทบ แต่ถ้ากล่าวถึงการแพร่ระบาดของโควิด-19 นั้น ก่อให้เกิด

ผลกระทบเป็นอย่างมาก บางกิจการต้องปิดตัวเพราะไปต่อไม่ได้ บางธุรกิจต้องปรับระดับประคองเพื่อให้รอดพ้นจากวิกฤต รวมถึงการเดินทางที่ต้องมีการกักตัว และการใช้ชีวิตที่ต้องเป็นแบบวิถีใหม่ ต้องมีการปรับตัวและมีการเสียค่าใช้จ่ายจำนวนมาก ส่วนเจเนอเรชันแซต สามารถสรุปได้ว่า ประชาชนโดยมากไม่ได้รับผลกระทบ เพราะได้รับเงินเดือนจากหน่วยงานเป็นปกติ และไม่ได้อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ของการประท้วง แต่ถ้ากล่าวถึงสถานการณ์การแพร่ระบาดของ โควิด-19 ได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก และเชื่อว่าทุกคนก็ได้รับผลกระทบเช่นกัน ซึ่งมีความคิดเห็นที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

1.7 ความคิดเห็นต่อการเลือกตั้งในครั้งนี้ (ปี พ.ศ. 2566) ความคิดเห็นของประชาชนที่อยู่ในแบบป็มเมอร์สามารถสรุปได้ว่า การเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมา ได้พบเห็นการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน การที่มีคนรุ่นใหม่ให้ความสนใจและอาสาเข้ามาพัฒนาประเทศ ทำให้ได้มุมมอง แนวคิด และวิธีการที่ใหม่ และมีการแข่งขันกันอย่างดุเดือด ซึ่งถือเป็นสิ่งที่ดี ทำให้ผู้สมัครมีการพัฒนาศักยภาพ และโซวศักยภาพของตนเองออกมาให้แก่ประชาชนได้รับทราบมากขึ้น รวมถึง ทำให้เห็นถึงความไม่ใสสะอาดในการเลือกตั้งอย่างชัดเจน เช่นการซื้อสิทธิ์ขายเสียง และการทำลายทรัพย์สินหรือป้ายหาเสียงของคู่แข่ง ซึ่งจริงๆ แล้วเหตุการณ์เหล่านี้มีมาตั้งแต่อดีต แต่ด้วยในปัจจุบันมีโลกของโซเชียลมีเดีย จึงทำให้การกระจายข้อมูลข่าวสารเป็นไปได้อย่างรวดเร็วและเป็นวงกว้าง ส่วนเจเนอเรชันแซตสามารถสรุปได้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่ไม่พอใจกับการจัดตั้งรัฐบาล เพราะพรรคที่ได้คะแนนอันดับ 1 ไม่สามารถเป็นรัฐบาลได้ อันเกิดจากกระบวนการที่ไม่มีความยุติธรรม เพราะผลพวงจากการสืบทอดอำนาจที่วางแผนเอาไว้ ทำให้ผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งบางคนหมดศรัทธาในการเมืองไทย ซึ่งมีความคิดเห็นที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

1.8 พรรคการเมืองที่ชื่นชอบ และการเลือกพรรคการเมือง ความคิดเห็นของประชาชนที่อยู่ในแบบป็มเมอร์สามารถสรุปได้ว่า ประชาชนให้ความสนใจและเลือกพรรคก้าวไกลกันเป็นอย่างมาก แต่เมื่อตัดสินใจแล้ว กลับเลือกพรรคเพื่อไทย อันเนื่องจากผู้สมัครจากพรรคเพื่อไทยเป็นที่รู้จัก หรือมีความสนิทสนมจากการได้รวมกิจกรรมต่างๆ ด้วยกันมากกว่า ส่วนเจเนอเรชันแซต สามารถสรุปได้ว่าประชาชนในช่วงอายุนี้นี้ให้ความสนใจและชื่นชอบพรรคก้าวไกลเป็นอย่างมาก ทำให้เลือกพรรคก้าวไกล และผู้สมัครจากพรรคก้าวไกล ซึ่งมีนโยบายที่ตอบโจทย์ และการทำงานที่รวดเร็ว ตรงใจกับจริตของกลุ่มคนในช่วงอายุนี้นี้ ซึ่งมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ดังนั้นการหาแนวทางการอยู่ร่วมกันทางความคิดเกี่ยวกับ พรรคการเมืองที่ชื่นชอบ และการเลือกพรรคการเมือง จริงๆ แล้วเป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคล ที่จะชื่นชอบหรือเลือกพรรคการเมืองใด แต่ควรศึกษาถึงนโยบายและการปฏิบัติงานของพรรคการเมือง รวมถึงผู้สมัครในพรรคนั้นๆ ว่าสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน หรือสามารถช่วยพัฒนาพื้นที่ในด้านต่างๆ ให้ประชาชนมีความสุขมากยิ่งขึ้นหรือไม่

1.9 นโยบายที่คุณสนใจ จากการเลือกตั้งในครั้ง นี้ ความคิดเห็นของประชาชนที่อยู่ในกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ส สามารถสรุปได้ว่าประชาชนส่วนใหญ่ความสนใจนโยบายเกี่ยวกับผู้สูงอายุเป็นอย่างมาก รวมถึงนโยบายเกี่ยวกับการกระตุ้นเศรษฐกิจ การแจกเงินดิจิทัลวอลเล็ต และนโยบายบำนาญประชาชน ส่วนเจนเนอเรชั่นแซต สามารถสรุปได้ว่าประชาชนได้ให้ความสนใจกับนโยบายของพรรคก้าวไกลเป็นอย่างมาก โดยให้ความสนใจหลายนโยบาย เช่น นโยบายยกเลิกบังคับเกณฑ์ทหาร นโยบายในด้านการทำงาน ที่เอื้อผลประโยชน์ให้กับทุกอาชีพ เช่น คนที่ทำงานกลางคืน นโยบายเกี่ยวกับการผลักดันกฎหมาย 'สุราก้าวหน้า' นโยบายค่าแรงขั้นต่ำ รวมถึงนโยบายการให้เสรีภาพในการไฉ่หมของนักเรียน ซึ่งมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ดังนั้น การหาแนวทางการอยู่ร่วมกันทางความคิดเกี่ยวกับ ด้านนโยบายที่สนใจ คือ การมองอย่างเป็นเหตุและผล ทุกนโยบายที่ทุกพรรคการเมืองเสนอมามีจุดมุ่งหมายที่ดี ไม่ว่าจะป็นนโยบายเกี่ยวกับสวัสดิการของประชาชน หรือนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเปิดโอกาสและสิทธิให้แก่ประชาชน ซึ่งจริงๆ แล้วมีความสำคัญทั้งคู่

1.10 ความแตกต่างระหว่างช่วงอายุ กับผลการเลือกตั้ง และปัญหาทางการเมืองในปัจจุบัน ความคิดเห็นของประชาชนที่อยู่ในเบบี้บูมเมอร์สสามารถสรุปได้ว่า ความแตกต่างระหว่างช่วงอายุ มีผลต่อการเลือกตั้ง เนื่องจากคนรุ่นก่อน ๆ จะยึดติดกับความเคยชินเดิม ๆ ยึดติดกับความคิดเดิม แต่ประชาชนช่วงวัยรุ่นหรือวัยทำงาน จะมีความคิดที่เปิดกว้าง และยอมรับสิ่งใหม่ๆ โดยมีมุมมองที่ว่า นโยบายเก่าๆ มีความล้าหลัง ควรมีการปรับปรุงให้เข้ากับยุคสมัยมากยิ่งขึ้น ทำให้วัยรุ่นส่วนใหญ่จะชอบพรรคก้าวไกล แต่ผู้ใหญ่ หรือผู้สูงอายุ จะชอบพรรคเพื่อไทยมากกว่า ส่วนเจนเนอเรชั่นแซต สามารถสรุปได้ว่า มีความแตกต่างกันอย่างมาก ผู้ที่มีอายุมากจะมีการเลือกตามนโยบายที่ตนเองชื่นชอบ หรือเลือกพรรคที่ตนเองชอบมาตั้งแต่ในอดีต ซึ่งจากการเลือกตั้งจะมีการรับรู้ข่าวสารจากโทรทัศน์ อาจทำให้ได้รับข่าวสารด้านเดียว และประชาชนในหัวงที่เป็นวัยรุ่นจะมีการรับรู้ข่าวสารจากหลายช่องทาง รวมถึงช่องทางสื่อโซเชียลมีเดียทำให้อาจจะได้รับข้อมูลที่มากกว่า จึงมีมุมมองที่แตกต่างกันในการเลือกตั้ง ทำให้การเลือกตั้งมีการเลือกพรรคที่แตกต่างกันและผลที่ออกมาแตกต่างกัน ซึ่งมีความคิดเห็นที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

1.11 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สมัครผู้แทนประชาชน และพรรคการเมืองในปัจจุบัน ความคิดเห็นของประชาชนที่อยู่ในเบบี้บูมเมอร์สสามารถสรุปได้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่ต้องการเห็นผู้ที่ชนะการเลือกตั้ง และพรรคการเมืองที่ชนะการเลือกตั้ง ดำเนินการตามนโยบายที่หาเสียงไว้ และอยากให้เปิดโอกาสให้คนรุ่นใหม่เข้ามาบริการประเทศ รวมถึงความให้ฟังเสียงประชาชนทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียม ส่วนเจนเนอเรชั่นแซตสามารถสรุปได้ว่า มีควรมีการรับฟังเสียงประชาชนให้มากกว่านี้ และมีการลงไปดูพื้นที่จริงๆ เพื่อให้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้น พรรคการเมืองที่เข้ามาบริหารประเทศ คือ ต้องไม่โกง ควรหันมาสนใจในเรื่องการแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจของประเทศ รวมถึงเรื่องของภาษีให้มากขึ้น และ

เลือกใช้คนให้ตรงกับสายงาน ให้ผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสายงานนั้นมาบริหาร ซึ่งมีความคิดเห็นที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

2. อภิปรายผล

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นทางการเมืองของเบป็ูมเมอร์ส และเจเนอเรชั่นแซด พบว่ามีบางประเด็นที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน เนื่องจาก การเข้าถึงข้อมูลของการรับรู้ข่าวสารของประชาชน ในเจเนอเรชั่นที่มีการรับรู้ข่าวสารมาน้อยแตกต่างกัน รวมถึงประสบการณ์ที่ได้รับจากการเลือกตั้งในอดีต ทำการเกิดความคิดเห็นทางการเมืองของเบป็ูมเมอร์ส และเจเนอเรชั่นแซด มีความแตกต่างกันในบางประเด็น สอดคล้องกับแนวคิดของ กานต์พิชชา เก่งการช่าง (2556) ได้กล่าวว่า แนวคิดเกี่ยวกับเจเนอเรชั่นเชื่อว่าบุคคลที่เกิดในช่วงเวลาเดียวกันนั้นมีประสบการณ์ ร่วมกันทางสังคม และพบเจอปรากฏการณ์ต่างๆ ในทางประวัติศาสตร์ร่วมกัน ทำให้คนที่เกิดใน เจเนอเรชั่นเดียวกันมีค่านิยมร่วมกัน นอกจากนี้ทฤษฎีเจเนอเรชั่นยังศึกษาทั้งในด้านพฤติกรรม สังคม การใช้ชีวิตและความคิดต่างๆ สาเหตุที่คนแต่ละช่วงวัยมีความคิดและพฤติกรรมต่างกันนั้น เป็นเพราะว่า สภาพสังคมในช่วงนั้นๆ เป็นปัจจัยที่หล่อหลอมความคิดและทำให้เกิดพฤติกรรมเหล่านั้นขึ้นมา เมื่อเราสามารถเข้าใจความแตกต่างของประชากรแต่ละกลุ่มได้ดี เราก็จะสามารถเข้าถึงหรือบริหารงานต่างๆ ให้สอดคล้องกับคุณลักษณะพฤติกรรมและความต้องการในด้านต่างๆ ต่อไปได้ ซึ่งมีแนวทางในการอยู่ร่วมกันทางความคิด ดังนี้

2.1 การหาแนวทางการอยู่ร่วมกันทางความคิดเกี่ยวกับมุมมองต่อการเมืองคือ การให้มองถึงความสามารถในการเข้าถึงการตรวจสอบการทำงานของนักการเมืองในปัจจุบันผ่านทางโซเชียลมีเดีย ซึ่งประชาชนทั่วไปสามารถมีส่วนร่วมได้ เนื่องจากการรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ ผ่านโซเชียลมีเดียมีความรวดเร็ว มีแอปพลิเคชันให้เลือกใช้หลากหลาย จึงทำให้มีการเปิดเผยของการกระทำ ความผิดมากขึ้น ซึ่งในอดีตอาจจะมีการกระทำความผิดอยู่แล้วแต่ประชาชนยังไม่สามารถตรวจสอบได้อย่างชัดเจน ดังนั้นการที่พบการกระทำความผิดชอบผู้มีอำนาจทางการเมืองนั้น ถือเป็นเรื่องดีที่จะเป็นแนวทางในการวางแผนปราบปรามให้การกระทำความผิดลดลงหรือสูญสิ้นไป สอดคล้องกับสถาบันพระปกเกล้า (2544, หน้า 7-8) ที่ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ว่า ทำให้สามารถดำรงไว้ซึ่งความน่าเชื่อถือและความชอบธรรม เป็นวิถีทางที่จะนำไปสู่ความชอบธรรม และการดำรงอยู่ของความชอบธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อการตัดสินใจก่อให้เกิดความขัดแย้ง ก็คือจะต้องใช้กระบวนการตัดสินใจ ซึ่งโปร่งใสและน่าเชื่อถือต่อสาธารณชนและซึ่งให้สาธารณชนมีส่วนร่วม การมีส่วนร่วมของประชาชนยัง ก่อให้เกิดความเข้าใจถึงเหตุผลที่นำไปสู่การตัดสินใจนั้น ๆ

2.2 การหาแนวทางการอยู่ร่วมกันทางความคิดเกี่ยวกับการแสดงออกทางการเมืองนั้น ควรให้ข้อมูลเพื่อให้ประชาชนทุกคนเกิดความเข้าใจว่า การเมืองไม่ใช่เรื่องไกลตัว แต่เป็นเรื่องที่สามารถแสดงความคิดเห็นได้ แต่ควรแสดงความคิดเห็นภายใต้ความเคารพสิทธิและความคิดเห็นของผู้อื่นด้วย ไม่ด้อยค่าความคิดเห็นที่ต่างจากเรา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของจักรพันธ์ วงษ์บุรณาวาทย์ (2543) กล่าวว่า พฤติกรรมทางการเมือง คือ การแสดงออกทางการเมือง ซึ่งการแสดงออกจะเป็นอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ทางการเมือง (Political socialization) หรือความสำนึกทางการเมืองของคนในชาติตลอดจนวัฒนธรรมทางการเมือง (Political culture) และความสนใจของคนในชาติด้วย และสอดคล้องกับ ฐปนรรัต พรหมอินทร์ (2549) กล่าวว่า พฤติกรรมทางการเมือง หมายถึง การแสดงออกของบุคคลและกลุ่มคนที่จะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับการจัดสรรแบ่งปันสิ่งที่มีคุณค่าเพื่อสังคม

2.3 การหาแนวทางการอยู่ร่วมกันทางความคิดเกี่ยวกับ พรรคการเมืองที่ชื่นชอบ และการเลือกพรรคการเมือง จริงๆแล้วเป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคล ที่จะชื่นชอบหรือเลือกพรรคการเมืองใด แต่ควรศึกษาถึงนโยบายและการปฏิบัติงานของพรรคการเมือง รวมถึงผู้สมัครในพรรคนั้นๆ ว่าสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน หรือสามารถช่วยพัฒนาพื้นที่ในด้านต่างๆ ให้ประชาชนมีความสะดวกมากยิ่งขึ้นหรือไม่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐานิตา เฉลิมช่วง (2559) ได้สรุปไว้ว่าโดยทั่วไปพรรค การเมืองไทยจะมีนโยบายที่คล้ายคลึงกัน และไม่ค่อยให้ความสำคัญกับนโยบายของพรรคเท่าใดนัก ดังนั้น คุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร จึงมีความสำคัญมากกว่านโยบายของพรรค ดังนั้น ในการหาเสียงเลือกตั้งผู้สมัคร จะมุ่งไปที่คุณสมบัติส่วนตัวมากกว่าจะพูดถึงนโยบายหรือวิธีการโจมตีเรื่องส่วนตัวของคู่แข่งมากกว่าจะโจมตีหรือพูดถึงเรื่องนโยบายและมักพูดแสดงให้ประชาชนเห็นว่าเขา จะทำอะไรให้กับชุมชนและประชาชนที่ได้เลือกเขา นอกจากนี้ในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ประชาชนจะพิจารณาคณะผู้สมัคร คือความพร้อมและความสามารถของผู้สมัครที่จะตอบสนองความต้องการหรือ แก้ปัญหาความเดือดร้อนของชุมชนได้มากน้อยเพียงใดเป็นเกณฑ์ใหญ่

2.4 การหาแนวทางการอยู่ร่วมกันทางความคิดเกี่ยวกับ ด้านนโยบายที่สนใจ คือ การมองอย่างเป็นเหตุและผล ทุกนโยบายที่ทุกพรรคการเมืองเสนอมามีจุดมุ่งหมายที่ดี ไม่ว่าจะ เป็นนโยบายเกี่ยวกับสวัสดิการของประชาชน หรือนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเปิดโอกาสและสิทธิให้แก่ประชาชน ซึ่งจริงๆ แล้วมีความสำคัญทั้งคู่ ซึ่งสอดคล้องกับ รัตนดิลก ญ ภูเก็ต (2562) ที่ได้กล่าวไว้ว่าสิ่งสำคัญของการพัฒนาความเป็นพลเมืองที่ตื่นรู้ในระบอบ ประชาธิปไตย คือ การที่ผู้เลือกตั้งสามารถพัฒนาความสามารถและทักษะในการคิดและวิเคราะห์ โดยใช้ข้อมูล ความจริง และเหตุผลเป็นรากฐานเป็นการตัดสินใจเลือกตั้ง และสามารถตระหนักรู้ อย่างมีสติเท่าทันต่อกระแสและอารมณ์ความรู้สึกที่ถูกสร้างหรือถูกกระตุ้นขึ้นมาในช่วงที่มีการรณรงค์หาเสียง ระวังอย่าให้กระแสความรู้สึก ไม่ว่าจะความชอบแบบคลั่งไคล้ หรือความกลัวแบบ

เกลียดชังมาดบังสติ ปัญญา และเหตุผลของเราได้ และหากทำได้เราก็สามารถเลือกตั้งได้อย่างสร้างสรรค์ ซึ่งจะเป็นรากฐานที่สำคัญของการพัฒนาระบบประชาธิปไตยที่มีคุณภาพต่อไป

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1) พรรคการเมือง ควรมีการออกแบบนโยบายที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนอย่างแท้จริง ไม่แอบแฝงการเอื้อประโยชน์ให้แก่รายทุก รวมถึงควรมีการวางกลยุทธ์ในการให้ข้อมูลนโยบายต่างๆตามความสนใจของแต่ละกลุ่มบุคคลหรือแต่ละช่วงอายุ รวมถึงควรมีการสำรวจความพึงพอใจของนโยบายต่างๆที่พรรคการเมืองได้ทำการเสนอมาน เพื่อที่จะสามารถดึงดูดให้ประชาชนเกิดความสนใจในตัวพรรคการเมืองมากยิ่งขึ้น

2) ผู้ลงสมัคร ควรมีการสร้างเชื่อมั่นและความไว้วางใจให้แก่ประชาชนในพื้นที่ โดยการพบปะประชาชนอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่เพียงแค่ในช่วงของการเลือกตั้ง และควรมีการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ประชาชนได้ประโยชน์มากที่สุด

3) ประชาชน ควรมีการศึกษาหาข้อมูลให้รอบด้าน ไม่เพียงแต่พรรคการเมืองที่ตนเองชื่นชอบเท่านั้น แต่ควรเปิดใจเพื่อรับรู้ข้อมูลของพรรคการเมืองหรือผู้สมัครคนอื่นๆด้วย เพื่อเป็นข้อเปรียบเทียบนโยบายและการปฏิบัติงานของพรรคการเมืองและนักการเมือง ก่อนทำการตัดสินใจ เพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชนในท้องถิ่น

3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1) ควรทำการศึกษาความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของนักการเมืองในพื้นที่ เพื่อที่จะสามารถสะท้อนถึงความคิดเห็นและความคาดหวังที่ประชาชนต้องการจากการปฏิบัติงานของนักการเมือง

2) ควรทำการศึกษาถึงกลุ่มคนที่มีสิทธิในการเลือกตั้งทุกเจเนอเรชันเนื่องจากประชาชนทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกัน ซึ่งจะสามารถนำไปใช้ในการนำเสนอโยบายเพื่อจูงใจประชาชนในแต่ละเจเนอเรชันมากยิ่งขึ้น

3) ควรทำการศึกษาจากกลุ่มคนจากปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการเลือกผู้นำในแต่ละพื้นที่ เช่น ความมั่นคงทางอาชีพ การตั้งถิ่นฐาน รวมไปถึงกลุ่มคนที่มีความสนใจในการย้ายถิ่นฐาน

บรรณานุกรม

- กระมล ทองธรรมชาติ. (2540). *การเมืองการปกครองไทย*. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- กานต์พิชชา เก่งการช่าง. (2556). เจนเนอเรชันวายกับความท้าทายใหม่ในการบริหารทรัพยากรบุคคล. *วารสารสังคมศาสตร์และศิลปศาสตร์*, 2(1), 15-27.
- กอบชัย ทวีสุขเสถียร. (2545). *ความคิดเห็นของข้าราชการสำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติต่อการปรับเปลี่ยนโครงสร้างกรมป่าไม้ ตามนโยบายปฏิรูประบบราชการของรัฐบาล (วิทยานิพนธ์สาขาอุทยานและนันทนาการ)*. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพมหานคร.
- กนกรัตน์ เลิศชูสกุล. (2561). การเติบโต ความถดถอย และการฟื้นตัวขบวนการนักศึกษาไทย. *วารสารพัฒนศาสตร์*. 1(1). 130-142.
- กนกรัตน์ เลิศชูสกุล. (2564). สงครามเย็น (ใน) ระหว่าง โบว์ขาว. กรุงเทพฯ : มติชน, 2564
- กรมประชาสัมพันธ์. (2566). *สกนศร 7 เขต ไม่แลนด์สไลด์ เพื่อไทยคว้ามาได้ 5 เขต ประชาธิปัตย์พลังประชารัฐ ได้พรรคละ 1 เขต*. สืบค้นจาก. <https://sakonnakhon.prd.go.th/th/content/category/detail/id/57/iid/181573>
- จักรพันธ์ วงษ์บูรณาวาทย์. (2543). *เทคนิคการวิจัยทางรัฐศาสตร์: ภาควิชารัฐศาสตร์*. คณะสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จำรอง เงินดี (2552). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- ชัยยศ จิณรัตน์. (2564). ความสนใจทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมือง: กรณีศึกษากลุ่มคนใน Gen Y และ Gen Z ที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี อำนาจเจริญ และยโสธร. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*. 7(2).
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร (2539). *การปกครองท้องถิ่นไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: สมาคมนิสิตเก่ารัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐานิตา เฉลิมช่วง. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง ของประชาชนในระดับเทศบาล จังหวัดฉะเชิงเทรา. *วารสารชุมชนวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*. 10(1).
- ณัฐพล ใจจริง, 2560). *กบฏบวรเดช: เบื้องแรกปฏิปกษ์ปฏิวัติสยาม 2475*. (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพมหานคร: มติชน.
- เดชา วัฒนะไพศาล. (2552). การรับรู้คุณลักษณะของเจนเนอเรชันวายและแรงจูงใจในการทำงาน: มุมมองระหว่าง เจนเนอเรชันต่าง ๆ ในองค์กร. *จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์*, 31(121), 1-25.

- ทรัพย์ พิริยคุณธร. (2544). เจตนารมณ์ของประชาชนในการเลือกรูปแบบการบริหารเทศบาล.
นิตยสารท้องถิ่น. 8(1). 26-30.
- ทศพล กระจ่างน้อย. (2555). *ภาวะผู้นำของนักศึกษาสายสังคมศาสตร์* (การค้นคว้าอิสระ
 รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.
- ธมนวรรณ ลอยเลิศฤทธิ์. (2565). เมื่อการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง (Call out) มีบทบาทใน
 โลกธุรกิจ (สารนิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหิดล. กรุงเทพมหานคร.
- ปิยะรัตน์ สนั่นแจ้ง. (2561). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร: ศึกษากรณี
 ประชาชนกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2562* (การค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต).
 มหาวิทยาลัยเกริก. กรุงเทพมหานคร.
- พัชรารณณ์ ศิริพงษ์. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อการได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 เขตเลือกตั้งที่ 8 จังหวัดชลบุรี. *วารสารราชชนก*. 20(2). 181-192.
- พลิชฐ์ ไชยวัฒน์, และสตีธร ธนานิธิโชติ. (2561). *คนรุ่นใหม่ประชาธิปไตยช่วงเปลี่ยนผ่าน. ประชาชน-
 ความหวังหรือความฝัน*. สืบค้นจาก <https://prachatai.com/journal>.
- ไพฑูรย์ บุญวัฒน์. (2538). *การจัดตั้งองค์กรเพื่อสนับสนุนการเลือกตั้งให้เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์
 ยุติธรรม*. (พิมพ์ครั้งที่ 1) กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.).
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. (2531). *การวัดทัศนคติ*. กรุงเทพมหานคร: คณะสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์.
 มหาวิทยาลัยมหิดล.
- มยุรี อนุมานราชธน. (2547). *นโยบายสาธารณะ: แนวความคิด กระบวนการ และการวิเคราะห์*.
 เชียงใหม่: คณินิจการพิมพ์.
- ลิขิต สีเวคิน. (2552). *การเมืองไทยและประชาธิปไตย*. กรุงเทพมหานคร: มิสเตอร์ก๊อปปี้.
- วัชรวิทย์ ไชยสาร. (2544). *ระบบการเลือกตั้งกับการเมืองไทยยุคใหม่: พร้อมการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ
 ฉบับปัจจุบันและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน
 ราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2541*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: นิตินธรรม.
- วารุณี เสงทรัพย์. (2562). *การเปรียบเทียบพฤติกรรมทางการเมืองมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรี บริเวณ
 จังหวัดภาคเหนือตอนบน ในรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตรและรัฐบาลพลเอก ประยุทธ์
 จันทร์โอชา*. (ปริญญาานิพนธ์รัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองการปกครอง).
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.
- วิสุทธิ โพธิ์แท่น. (2526). *พรรคการเมืองไทย: ทารกที่ไม่มีโอกาสเติบโต*. *วารสารนิติศาสตร์*.
- สุจิต บุญบงการ และพรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. (2527). *พฤติกรรมกลางคะแนนเสียงเลือกตั้งของคนไทย*.
 กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพัตรา สุภาพ. (2545). *ปัญหาสังคม*. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

- เสาวนีย์ ศิริพจนานนท์. (2544). *การตัดสินใจของประชาชนในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร: ศึกษาเฉพาะกรณี เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสุโขทัย* (วิทยานิพนธ์สาขาวิชาการพัฒนาสังคม). มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น.
- สรรเพชญ ไชยสิริยะสวัสดิ์. (2557). *สแกนนีย์คน 4 เจเนอเรชั่น แม้ต่างกันก็อยู่ร่วมกันได้*. สืบค้นจาก https://www.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1401795159.
- อุทิส ศิริวรรณ. (2558). จริต 6 กับคนเจเนวาย: เปรียบเทียบคน 14 อารมณ์กับคน 3 ยุค. *วารสารทางเดิน*, 41(174), 34-44.
- เอกรินทร์ ศิริรัตนชัย. (2564). *แนวคิดและพฤติกรรมของเยาวชนไทย: ประชาธิปไตย* (วิทยานิพนธ์ คณะรัฐศาสตร์). มหาวิทยาลัยปทุมธานี. ปทุมธานี.
- อรรรรณ สว่างอารมณ์. (2563). *การศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองของพลเมือง 4 รุ่น: กรณีศึกษา อำเภอลำดวน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา* (วิทยานิพนธ์หลักสูตรการเมืองและยุทธศาสตร์การพัฒนา คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. กรุงเทพมหานคร.
- Almond, G. A., & Powell, B.G. (1976). *Comparative Politics: A Development Approach*. Boston: Little Brown and Company.
- Bromage, Arthur. W. (1950). *Introduction of municipal government and administration*. New York : Appleton Century Crafts inc.
- Glass, A. (2007). Understanding generational differences for competitive success. *Industrial and Commercial Training*. 39(2). 98-103.
- Hammill, Greg. (2005). Mixing and managing four generations of employees. *FDU Magazine online*. 12(2).
- Huntington, S.P. and Domínguez, J.I. (1975). Political Development. In: Greenstein, F.I. and Polsby, N.W., Eds., *Handbook of Political Science*, Addison-Wesley, Reading, 1-114.
- Lyman M. (1995) . *Social Movement: Critics, Concepts, Case Studies*. London: Macmillan.
- Mannheim, K. (1952). *The Problem of Generations*. In P. Kecskemeti (Ed.), *Essays on the Sociology of Knowledge* (pp. 276-320). London: Routledge and Kegan Paul.

- McCloskey, M., (1986). Cognitive processes in verbal-number production: Inferences from the performance of brain-damaged subjects. *Journal of Experimental Psychology: General*, 115(4), 307–330.
- Merriam, C.E. & Gosnell, H.F. (1924). *Non-Voting: Causes and Methods of Control*. Chicago: University of Chicago Press.
- Nie, N. H., & Verba, S. (1975). Political Participation. In Fred I. Greenstein & Nelson, W.Polsby. (eds.). *Handbook Political Science: Nongovernment Politic*. pp. 9-12.
- Schoch, T. (2012). Turning the ship around with a four-generation crew. *Information Management*. 46(4), 25-29.
- Weiner, B. (1971). *Perceiving the Causes of Success and Failure*. General Learning Press, New York.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย สำหรับประชาชน (เบบี้บูมเมอร์ส และเจนเอเรชั่นแซต)
เรื่อง เปรียบเทียบแนวคิดและการแสดงออกทางการเมืองของกลุ่มคนตามช่วงอายุ
: ศึกษารณการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566 ในจังหวัดสกลนคร

คำชี้แจง ให้ผู้สัมภาษณ์ ทำการสอบถามข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลเรียงลำดับที่ละข้อ จนครบทุกข้อ และตรวจสอบข้อมูลที่บันทึกให้มีความถูกต้องครบถ้วน และชัดเจน

หมายเหตุ กรุณาแจ้งผู้ให้ข้อมูลทุกท่าน และขออนุญาตในการบันทึกเสียงระหว่างการสัมภาษณ์ เพื่อความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

3. LGBTQ

2. อายุ ปี

กลุ่มที่ 1 เบบี้บูมเมอร์ส เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2489 - 2507

กลุ่มที่ 2 เจนเอเรชั่นแซต เกิดหลังปี พ.ศ.2540 (ปี พ.ศ. 2540-2547 และมีสิทธิ์ในการเลือกตั้งของปี พ.ศ. 2566)

3. อาชีพในปัจจุบัน : ความรับผิดชอบงาน ณ ปัจจุบัน เพื่อให้รู้พื้นฐานข้อมูลของผู้ถูกสัมภาษณ์ที่อาจมาสนับสนุนคำตอบที่ได้หากมีความแตกต่างกันในคำตอบของแต่ละบุคคล

1. ค้าขาย

2. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

3. พนักงานบริษัท

4. ธุรกิจส่วนตัว

5. รับจ้าง

6. นักเรียน/นักศึกษา

7. พ่อบ้าน/แม่บ้าน

8. อื่นๆ ระบุ

4. แหล่งที่อยู่อาศัย.....(ตำบล/อำเภอ)

5. ช่องทางการรับข่าวสารทางการเมือง.....

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์การเปรียบเทียบแนวคิดและการแสดงออกทางการเมืองของกลุ่มคนตามช่วงอายุ : ศึกษากรณีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566 ในจังหวัดสกลนคร

1. คุณมีมุมมองต่อการเมืองไทยเป็นอย่างไร ตั้งแต่ในอดีต ถึง ปัจจุบัน
2. คุณมีการแสดงออกทางการเมืองอย่างไร (มีการพูดคุยกับคนในครอบครัวเรื่องการเมืองไหม)
3. (ต่อเนื่องจากข้อ 2.) คุณคิดว่ากระแสในโลกโซเชียลมีเดีย มีผลต่อการเลือกตั้งครั้งนี้ (ปี พ.ศ. 2566) หรือไม่ อย่างไร
4. ในช่วงเกิดเหตุการณ์ทางการเมืองและวิกฤติของประเทศที่ผ่านมา คุณมองบทบาทของนักการเมืองเป็นอย่างไรบ้าง เช่น วิกฤตต้มยำกุ้ง การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19
5. คุณมีความคิดเห็นต่อสถานการณ์ความวุ่นวายของบ้านเมืองในช่วงที่ผ่านมาอย่างไรบ้าง (เช่น การเกิดการประท้วง การรัฐประหาร)
6. รบกวนเล่าถึงผลกระทบจากเหตุการณ์ทางการเมืองว่าส่งผลต่อธุรกิจหรือชีวิตประจำวันอย่างไร
7. คุณคิดว่าการเลือกตั้งในครั้งนี้ (ปี พ.ศ. 2566) เป็นอย่างไรบ้าง
8. การเลือกตั้งที่ผ่านมาคุณชื่นชอบพรรคไหน และได้เลือกพรรคนั้นหรือไม่ อย่างไร
9. นโยบายที่คุณสนใจ เกี่ยวกับการเลือกตั้งในครั้งนี้ คือนโยบายอะไร
10. คุณคิดว่าปัญหาทางการเมืองในปัจจุบัน หรือ ผลการเลือกตั้งสะท้อนความแตกต่างระหว่างช่วงอายุหรือไม่
11. ท่านมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้สมัครผู้แทนประชาชน และพรรคการเมืองในปัจจุบันอย่างไร

ขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทุกท่าน

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย สำหรับผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง เปรียบเทียบแนวคิดและการแสดงออกทางการเมืองของกลุ่มคนตามช่วงอายุ : ศึกษากรณี
การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566 ในจังหวัดสกลนคร

คำชี้แจง ให้ผู้สัมภาษณ์ ทำการสอบถามข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลเรียงลำดับทีละข้อ จนครบทุกข้อ และตรวจสอบข้อมูลที่บันทึกให้มีความถูกต้องครบถ้วน และชัดเจน

หมายเหตุ กรุณาแจ้งผู้ให้ข้อมูลทุกท่าน และขออนุญาตในการบันทึกเสียงระหว่างการสัมภาษณ์ เพื่อความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูล และขออนุญาตเปิดเผย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ชื่อ-นามสกุล..... (ขอเปิดเผยข้อมูลในงานศึกษาค้นคว้าอิสระ)
2. พรรค..... จังหวัด..... เขต.....
3. เพศ
 1. ชาย
 2. หญิง
 3. LGBQ
4. อายุ ปี
3. ช่องทางการรับข่าวสารทางการเมือง.....

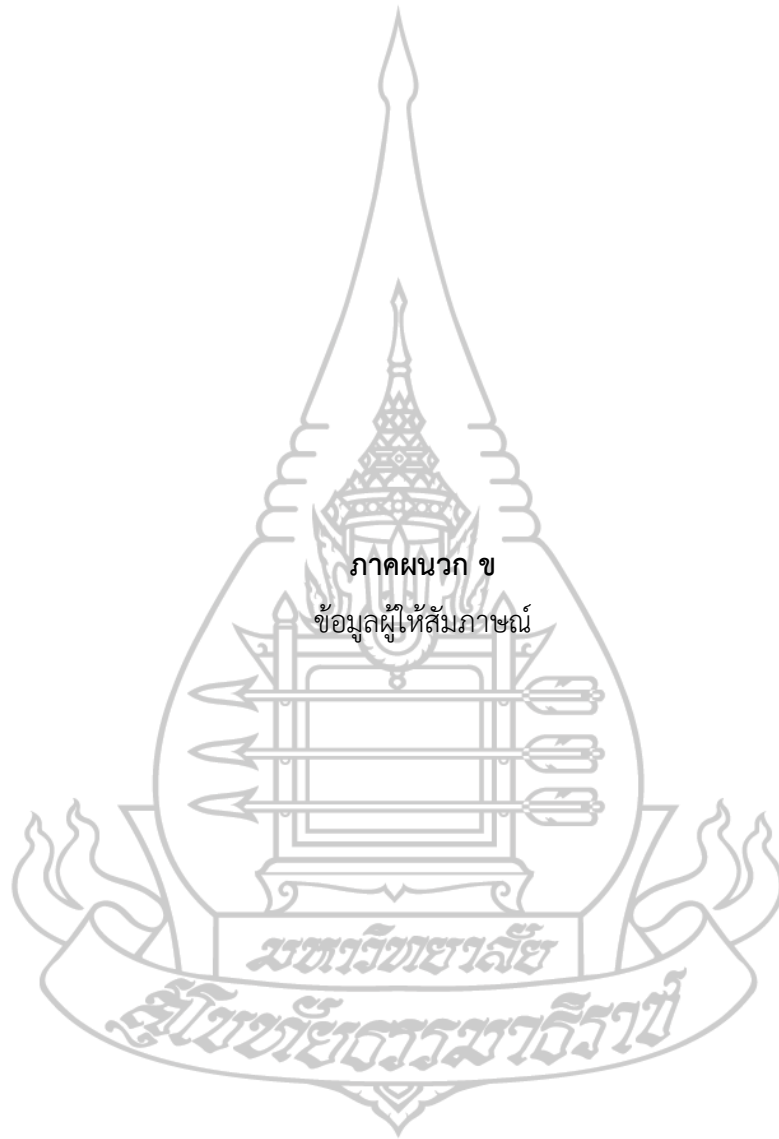
ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์การเปรียบเทียบแนวคิดและการแสดงออกทางการเมืองของกลุ่มคนตามช่วงอายุ : ศึกษากรณีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566 ในจังหวัดสกลนคร

1. คุณมีมุมมองต่อการเมืองไทยเป็นอย่างไร ตั้งแต่ในอดีต ถึง ปัจจุบัน
2. ในการลงสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้เป็นครั้งแรกหรือไม่
3. (ต่อเนื่องจากข้อ 2) เพราะ เหตุใดจึงลงสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในครั้งนี้
4. ในการหาเสียง รูปแบบของพรรคและรูปแบบของคุณมีการดำเนินการหาเสียงอย่างไร เน้นไปในรูปแบบไหน
5. (ต่อเนื่องจากข้อ 4) ในการหาเสียงในแต่ละเจเนอเรชันจะมีการพูดถึงเรื่องอะไร มีวิธีการสื่อสารกับแต่ละเจเนอเรชันอย่างไร
6. (ต่อเนื่องจากข้อ 5) ใช้ช่องทางสื่อไหนเป็นหลัก และได้มีการหาเสียงผ่านทางโซเชียลมีเดียหรือไม่ เช่น Facebook, TikTok, IG
7. การรับรู้ข้อมูลของแต่ละเจเนอเรชันมีความแตกต่างกันหรือไม่

8. (ต่อเนื่องจากข้อ 7) คุณคิดว่ากระแสในโลกโซเชียลมีเดีย มีผลต่อการเลือกตั้งครั้งนี้ (ปี พ.ศ. 2566) หรือไม่ อย่างไร
9. คุณคิดว่าปัจจัยใดที่มีผลต่อการแสดงออกทางการเมือง
10. คุณมีการแสดงออกทางการเมืองอย่างไร
11. ในช่วงเกิดเหตุการณ์ทางการเมืองและวิกฤติของประเทศที่ผ่านมา คุณมองบทบาทของนักการเมืองเป็นอย่างไรบ้าง เช่น วิกฤตต้มยำกุ้ง การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19
12. คุณมีความคิดเห็นต่อสถานการณ์ความวุ่นวายของบ้านเมืองในช่วงที่ผ่านมาอย่างไรบ้าง
13. רבกวนเล่าถึงผลกระทบจากเหตุการณ์ทางการเมืองว่าส่งผลต่อธุรกิจหรือชีวิตประจำวันอย่างไร
14. คุณคิดว่าการเลือกตั้งในครั้งนี้ (ปี พ.ศ. 2566) เป็นอย่างไรบ้าง
15. ความแตกต่างของเจนเนอเรชั่น/ช่วงอายุ/รุ่น/ช่วงวัย มีผลต่อการเลือกตั้งไหม
16. ปัญหา/ปัจจัยทางการเมืองในปัจจุบัน หรือ ผลการเลือกตั้งสะท้อนความแตกต่างระหว่างเจนเนอเรชั่นไหม
17. ท่านมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้สมัครผู้แทนประชาชน และพรรคการเมืองในปัจจุบันอย่างไร

ขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทุกท่าน

ภาคผนวก ข
ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์
สุโขทัย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลในแบบสอบถาม

วันที่	ชื่อ-นามสกุล	อายุ	อาชีพ	ที่อยู่อาศัย	ช่องทางการรับข่าวสารทาง การเมือง
15/9/2566	นายประยัต ชาญจำปา	62	ข้าราชการ(บำนาญ)	ตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร	Social Media
15/9/2566	นายณรงค์ พิมพ์สมแดง	74	เกษตรกร	ตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร	Social Media
15/9/2566	นายสัญญาชัย จันทะแสง	62	เกษตรกร	ตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร	โทรทัศน์
16/9/2566	นางสาวอติศปภา โกกิ	59	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	ตำบลดงเหว อำเภอบ้านม่วง	Social Media
16/9/2566	นายกิตติพร ฤทธิ์ฤทัย	59	รับราชการ (ครู)	ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมืองสกลนคร	โทรทัศน์, Social Media
16/9/2566	นางสาวบุญเยี่ยม ผงสินสุ	59	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	ตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร	Social Media
16/9/2566	นางสาวอรุณี โยธานัก	62	ค้าขาย	ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมืองสกลนคร	โทรทัศน์, Social Media
26/9/2566	นางสิงห์คำ แก้วคำสอน	75	แม่บ้าน	ตำบลช้างมิ่ง อำเภอพรรณานิคม	Social Media
20/10/2566	นางปิชาญา อุปพงษ์	63	ข้าราชการ(บำนาญ)	ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมืองสกลนคร	โทรทัศน์, Social Media
22/10/2566	นายชระ พิมัจจ	63	รับจ้าง	ตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร	โทรทัศน์, Social Media

ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลในเจเนอเรชันแซต

วันที่ สัมภาษณ์	ชื่อ-นามสกุล	อายุ	อาชีพ	ที่อยู่อาศัย	ช่องทางการรับ ข่าวสารทาง การเมือง
16/9/2566	นายธนาตล นคะจิต	26	ลูกจ้างในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ	ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมืองสกลนคร	Social Media
16/9/2566	นายภราเดช สุจริต	26	ลูกจ้างในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ	ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมืองสกลนคร	Social Media
17/9/2566	นายภราทร โภกี	20	นักศึกษา	ตำบลดงเหนือ อำเภอบ้านม่วง	Social Media
17/9/2566	นายธนวินท์ สร้อยปลิว	20	นักศึกษา	ตำบลดงเหนือ อำเภอบ้านม่วง	Social Media
23/9/2566	นายอภิวัฒน์ สีหาคม	18	นักศึกษา	ตำบลพรรณนา อำเภอพรรณานิคม	Social Media
24/9/2566	นางสาวสุภัตรา อุดรสรรพ	25	ว่างงาน	อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร	Social Media
24/9/2566	นายบรมศร หาดูงำป่า	23	นักดนตรี	ตำบลเหล่าบ่อแดง อำเภอเมืองสกลนคร	Social Media
24/10/2566	นายสุพจน์ สาขา	24	ลูกจ้างในหน่วยงานภาครัฐ	ตำบลพรรณนา อำเภอพรรณานิคม	Social Media
24/10/2566	นางสาวจุฑามาศ จีรังกุล	24	รับราชการ (ครู)	ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมืองสกลนคร	Social Media
1/11/2566	นางสาวสุธิษา จันทะคุณ	22	นักศึกษา	ตำบลฮางโฮง อำเภอเมืองสกลนคร	Social Media

ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลในกลุ่มผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

รหัส ผู้ให้ ข้อมูล	วันที่ สัมภาษณ์	ชื่อ-นามสกุล	พรรค	เขต	อายุ	ช่องทางการรับ ข่าวสาร
สส1	13/9/2566	นายอภิวัฒน์ มีชัย	พลังประชาชน	1	63	โทรทัศน์, Facebook
สส2	17/9/2566	นายดวงสิทธิ์ พงษ์พิศ	ก้าวไกล	1	33	social media
สส3	23/9/2566	ดร.นิยม เวชกามา	เพื่อไทย	2	72	social media
สส4	21/10/2566	นายณปภัช เสนโนฤทธิ	ประชาธิปไตย	1	27	social media

ภาคผนวก ค

ภาพถ่าย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

สุโขทัย

กลุ่มเบบี้บูมเมอร์ส

นายประยัด หาญจำปา

นายณรงค์ พิมพ์สมแดง

นายสัญญาชัย จันทะแสง

นางสาวอริศปภา โภกกี

นายกิตติพร ฤทธิ์ฤชัย

นางสาวบุญเยี่ยม ผงสินสุ

นางสาวอรุณี โยธานัก

นางสีห้คำ แก้วคำสอน

นางปพิชาญา อุปพงษ์

นายวระ พิมจ้อง

กลุ่มเจเนอเรชั่นแซด

นายณาดล นคะจัต

นายภราเดช สุจริต

นายภราดร โทกิ

นายธนวิทย์ สร้อยปลิว

นายอภิวัฒน์ สีหาคม

นางสาวสุภัทรา อุดรสรรพ

นายปรเมศวร์ ทาญจำปา

นายสุพจน์ สาขา

นางสาวจุฑาภาต จีรังกุล (ผ่านระบบ line video calling)

นางสาวสุธิษา จันทะคุณ

ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

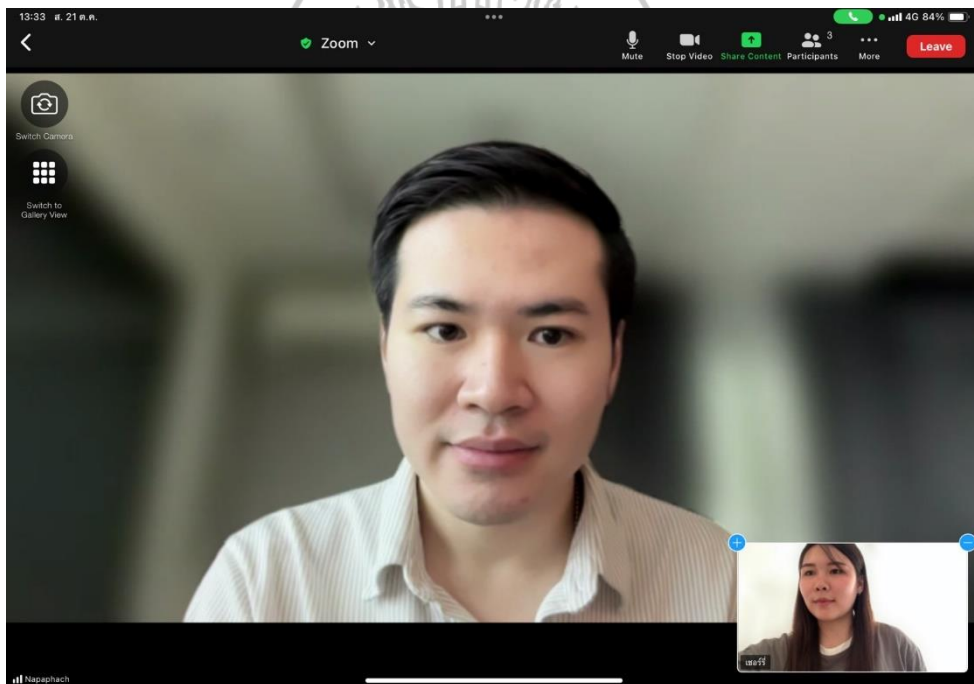
นายอภิวัฒน์ มีชัย พรรคพลังประชารัฐ เขต 1

นายดวงสิทธิ์ พงษ์พิศ พรรคก้าวไกล เขต 1

ดร.นิยม เวชกามา พรรคเพื่อไทย เขต 2

นายณปภัช เสโนฤทธิ์ พรรคประชาธิปัตย์ เขต 1 (ผ่านระบบ Zoom meeting)

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อสกุล	นางสาวมณัญชา แสนโสม
วัน เดือน ปี เกิด	27 มกราคม 2539
สถานที่เกิด	อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 347 หมู่ 15 ตำบลห้วยยาง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร 47000
ประวัติการศึกษา	สาธารณสุขศาสตรบัณฑิต (สาธารณสุข) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2560 วิทยาศาสตรบัณฑิต (อาชีวอนามัยและความปลอดภัย) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พ.ศ. 2564
ประวัติการทำงาน	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุดรธานี

